Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 87
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor și Administrației . . . 3.04.30
Direcția . . . . . 5.87.08 | Sport 3.79.24
Secretariatul general 5.87.00 | Paginația 3.78.86
Redacția . . . . 3.79.31 | Publicitatea . . . 3.33.98
Provincia 5.87.19
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării Direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.878 1940

EXEMPLARUL 3 LEI

Luni 13 Ianuarie 1941
16 Pagini Nr. 87

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

INAINTE MERGĂTORII

Era pe vremea când monitorul politic al României era „Adevărul". Oamenii, dregătorii înalți ai țării intrau pe ușa din dos și se plocoteau în fața jidovilor atotputernici, cerând sfat și îndrumare. In fruntea trebilor se găseau oameni cari vesteau cu glas mare că nu ne vom despărți de „marii noștri aliați" de totdeauna, cari însă nu voiau să audă de noi, decât ca izvor de bogăție pentru dânșii. La Paris stetea înalt, și slab, cu figură de pasăre de noapte, Leon Blum. La auzul numelui lui se cutremurau de respect, simțeau cum li se încovoae automat spinarea, cârmuitorii vasali dela București. Inlăuntru, lucrurile mergeau bine, nemulțumirile de jos nu se auzeau, căci era atâ mult și huzureală între cei de sus. Frazele frumoase țineau loc de cugetare politică, îmbogățirea și ajungerea repede cu orice mijloace era idealul politic și social al clasei conducătoare. Nimeni nu se gândea la ziua socotelilor și a răsplatei, care se apropia, implacabilă.

Atunci s'au ridicat șase oameni, dintre cei mai aleși ai acestui neam și s'au dus să se bată pentru cruce în Spania. Au lăsat căminurile lor, țara lor, odihna, au plecat într'o țară pe care n'o văzuseră niciodată, să se lupte pentru o cauză în aparență streină de noi. Aflând această hotărîre stranie, cei mai mulți s'au crucit, unii i-au socotit exaltați, alții au crezut că vor să-și facă nume mare, ca să-l poată apoi folosi în țară pentru scopuri politice. In sfârșit unii i-au lăudat, dar spuneau că mai bine își vărsau sângele pentru țara lor, decât în țară streină. Mărimea jertfei lor, faptul că idealul creștin al Spaniei este legat de destinul nostru românesc, nu l-au înțeles în întregime decât foarte puțini. Ceiace face din actul lor un lucru cu totul măreț și ales, este că el s'a produs într'o societate streină de idealul lor, am spune chiar și de orice ideal, în starea de adormire morală în care se afla. El deschidea, pe neașteptate o uriașă perspectivă politică pentru viitor. Va veni o zi, păreau a zice, când nu vom mai fi la remorca „aliaților" democrați din Apus, nu vom mai duce o viață umilită de vasali. Vom lupta pentru un ideal mare al omenirii întregi, legea lui Hristos, îndreptarea interioară a oamenilor. Stăpânirea celor nevrednici, fără de suflet, va avea un sfârșit în țara noastră, tineretul luptător va birui, cei apăsați vor fi liberi și stăpâni.

Pe doi din ei, al căror nume astăzi nimeni în țară nu-l mai poate rosti decât cu cinstea ce se cuvine din legende, i-a binecuvântat Dumnezeu cu moartea, pe care au dorit-o pe câmpul de luptă.

A fost atunci, parcă un lung freamăt de deșteptare în Țară. Până în satele depărtate și bătrâne, în cari zvonul lumii mari străbate cu anevoie, în sufletele simple încovoiate sub necazuri, s'a ivit nădejde și lumină. Așa dar, la noi se mai naște asemenea ființe, care și-și dea viața cu bucurie pentru idealul îndepărtat al neamului, pe care singuri l-au văzut. Aici, la noi, între oameni bicisnici, lipsiți de credință și de înțelegere! Apoi, atunci, o soartă mare este menită acestui neam, care are asemenea fii. Mii și mii de oameni au înțeles acest lucru, care mai înainte era de nepriceput.

Iar pentru cârmuitori a fost o osândă și un avertisment: căci nu s'au gândit la viitor, ci numai la ziua de față care fuge, n'au înțeles că se apropie ziua în care popoarele vor lupta între dânsele și noi vom trebui să luăm partea celor ce zidesc pe temelii de ideal ostășesc și creștin o lume nouă a tinereții, a naționalismului, a dreptății sociale, a solidarității între neamurile lor.

N'au fost ascultați decât târziu, foarte târziu, după ce s'a vărsat sânge și hotarele s'au dărâmat. Dar neamul cel mare a păstrat l-

coasa lor în suflet, i-a crezut și le-a așteptat izbânda.

Ei au fost înainte mergătorii vremurilor noastre. Dacă neamul românesc n'a căzut în deznădejde sau în anarhie, după nenorocirile ce s'au abătut asupra lui, ci s'a deșteptat, s'a recules și a luat cu hotărâre în mână destinele sale, lor le-o datorăm.

P. P. Panaitescu

Vasile Marin

Existența de toți a omului are limite bine stabilite de destin. Unii mor mai de timpuriu. Alții se bucură de viață până la o vârstă înaintată. Aceștia se nasc, trăesc și mor normal cu toate vicisitudinile. Față de aceștia știința nu greșește când spune că în istorie lucrurile se desfășoară în mod normal, fără catastrofe și fără tragedii.

Sunt, însă, alți oameni, cari într'un fel sau altul, evadează de sub stăpânirea destinului și-i dau un alt curs și un alt sens. Aceștia își croesc un destin al lor propriu, impus de neastâmpărul lor sufletesc. Energia lor spirituală, clocotul lor sufletesc le cer o altă plinire a personalității lor decât ceeace ar fi trebuit să fie pe linia obișnuită de viață individuală.

Vasile Marin a fost dintre aceștia. El a forțat destinul său dintr'o adâncă chemare sufletească și i-a dat un curs voit de el — tragic în aparență, dar mântuitor în realitate, pentru sufletul său care cerea să fie impus și la supreme încercare: moartea.

El s'a menținut totdeauna pe o linie superioară de viață. Inteligența și ironia lui i-au servit pentru a face deosebirea între ceeace este valoare și esență pură, și ceeace este trecător și impur. Rațiunea și sufletul lui chinuite au fost mereu în goană după ceeace este permanent în viață. Pregătit ca nimeni altul pentru lupta profesională, el a refuzat să se angajeze în ea, deși talentul îl indica ca pe unul dintre cei mai talentați avocați din generația lui. A refuzat, pentrucă meseria nu-l putea mulțumi. A intrat în politică, urmărind o ideologie și un program. E vorba de ideologia țărănistă. A părăsit-o, desgustat de zădărnicia unei lupte sterpe și fără sens, pentru a nu mai vorbi și de amărăciunile pe cari i le-au pricinuit oamenii politici.

In căutare permanentă după absolut, el trece peste toate tentațiile pe cari i le oferea cariera profesională sau cea politică, și se apropie, în disprețul tuturor judecăților curente, de Mișcarea legionară. Din acest moment neliniștea lui sufletească ia proporții. Ea nu-l va slăbi niciodată până ce nu-i va cere să se lepede și de falul vieții lui pământești.

Deci, în comunitatea vieții legionare, el a găsit mediul prielnic care să-i sprijine acțiunea de desăvârșire personală. Fără a fi un ambițios în înțelesul obișnuit al cuvântului, Vasile Marin a fost un legionar care a tins mereu spre o perfecțiune interioară. Așa i-a dictat adâncurile lui sufletești, mereu tulburate și neliniștite de această chemare spre sfera de lumină și de desăvârșire morală.

A plecat în Spania, împreună cu Ionel Moța, un alt posedat al unui alt destin românesc în lume. S'a dus pe câmpiile Spaniei în urmărirea aceluiași ideal chinuitor: supunerea destinului prin puterea uriașă de jertfă a Mișcării legionare. Moța a murit fericit că jertfa lui va pune baze creștine ordinei noui ce va fi introdusă în lume. Vasile Marin a murit fericit pentrucă a putut să calce în picioare dorul de viață și să învingă moartea.

Mereu îmi luminează sufletul ecoul strigătului de bucurie pe care Vasile Marin ni-l trimite din Spania că este pregătit pentru ora decisivă. Pe linia aceasta a jertfirei de sine, comandantul legionar Vasile Marin este neîndrecut. El a murit bucuros și lucid că a putut să biruiască și ultima încercare la care poate fi supus un muritor. El a crezut întreg și fără rezerve în idealul Mișcării legionare și a voit să-și verifice această credință prin puterea lui de jertfă.

In clipa morții lui, cred că sufletul lui a strigat plin de lumină: iată credința mea!

Vasile Marin este una din făcliile ce nu se va stinge niciodată și la lumina căreia generații întregi se vor întări sufletește în lupta grea pe care o duce legionarul. Osemintele sfinte ale mucenicului Vasile Marin sunt la temeliile cetății mândre și cuprinzătoare a neamului românesc întreg pentru care și-a jertfit bucuros sângele său.

Ion Turcea

EROII CRUCII ȘI AI LEGIUNII

Mâine se împlinesc patru ani dela căderea eroică și creștină a lui Ionel Moța și Vasile Marin la marginele satului pustiit de bombardamentul roșiilor — la Majadahonda — luptând pentru cruce și naționalism

SIMBOLUL MOȚA – MARIN IN CONȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ

Viața lui Ionel Moța, — tipică pentru caracterul vieții legionare, în sine — e ca o impunătoare linie dreaptă a fatalității, care merge, cu lumină de fulger, dela imperativul absolut al Adevărului la Sublimul realizării lui obiective neîndurate.

S'a înfiripat în el convingerea că Țara se duce în prăpastie din cauza unor cârmuitori necinstiți, vânduți străinilor? Indată linia dreaptă a logicei morale ajunge la complotul suprimării lor, destăinuit lui Corneliu Codreanu, în drum dela Câmpulung la Rarău, plămădit de amândoi, în perfectă unitate de gândire, pe înălțimile Rarăului, și rostit în București spre realizare, gata să se înfăptuiască, dacă nu i se punea de-a curmezișul trădarea.

Atunci, iată că se precizează în minte adevărul că trădarea trebue pedepsită. Și iată ce repede aleargă linia logică a dinamicei morale la descărcarea celor scapte gloanțe asupra trădătorului Vernichescu în cancelaria închisorii dela Văcărești.

Și câte alte cazuri, de evidentă arătare a legăturii organice, perfect armonice, dintre gând și faptă!

Dar cea mai strălucită este aceea, pentru care o țară întreagă, recunoscătoare, îl sărbătorește azi.

Dela credința că în Spania se dă o luptă hotărîtoare între formele civilizației creștine, ce susțin viața noastră națională, și anarhia comunismului fără patrie, fără familie, fără Dumnezeu, iată-l pe el, animator, împreună cu alți șease eroi cu acelaș suflet, mergând cu pieptul armat, pe frontul naționalismului creștin al lui Franco.

Tributul sângelui românesc dat lumii pentru oprirea invaziei bolșevice, câtă glorie a revărsat asupra Neamului nostru, și ce loc de cinste i-a cucerit între popoarele Europei noui, Europei lui Hitler și Mussolini, ursite a se așeza solid pe o nouă ordine de Adevăr și Drept!

Privind mai de sus, în ansamblul ei, mișcarea vieții colective europene, și ținta către care tinde evoluția ei, vezi în gestul lui Moța și al camarazilor lui legionari, în cap cu Generalul Cantacuzino Grănicerul, luptând vitejește, în ceasuri grele, pentru triumful naționalismului în Spania, un strălucit început de Era Nouă în Istoria Țării noastre.

Este prima formă, anticipată, de afirmare a atitudinii epocale înalte de Corneliu Codreanu, când formula, limpede și categoric, necesitatea alipirii României la politica puterilor Axei Berlin-Roma.

•

Trecerea, apoi, a sfintelor moaște Moța-Marin prin Europa și întoarcerea lor în Patrie, au servit parcă, lumii de adevărat reactiv moral, menit a determina felul naturei spirituale a popoarelor și, s'ar putea zice, felul destinului lor apropiat.

Franța, — oh, ce durere pentru noi, ca și pentru ea — Franța, amețită de otrava duhului iudeo-masonic comunist, cu frânele conducerii în mâinile Blumilor, le-a refuzat trecerea pe teritoriul ei. O privire înțelegătoare, din sfera mai presus de spațiu și de timp, ar fi văzut, de atunci, prăbușirea ei de azi, din care se luptă bătrânul ostaș Petain, cu puteri de uriaș în lanțuri, s'o ridice.

Cu ce entusiasm, din potrivă cu ce respect și admirație au fost întâmpinate de Germania lui Hitler sicriele eroilor români, căzuți în lupta pentru un ideal, care era și al ei, — noul ideal al lumii. Gestul lor din Spania era privit ca un simbol al imperativului moral al timpului. Iar cinstea publică ce li se aducea, a fost un semn prevestitor al viitoarelor biruințe germane.

•

Priviți acum spectacolul edificator, desfășurat la intrarea moaștelor eroilor naționali Moța-Marin, în România!

Vălul care acoperia realitatea istorică s'a ridicat de-odată. Și s'a văzut, deoparte, dela hotare până în Capitală, Țara în lacrămi, în genunchi, slăvind înălțimea ideală

(Continuare în pag. II-a)

PENTRU HRISTOS ȘI LEGIUNE

Mor, Corneliu, cu tot elanul și toată fericirea, pentru Hristos și Legiune. Nu cer răsplată, nici nimic; ci doar biruința.

Când s'a dus la Profesor să-i lase înfricoșatele scrisori, Ion Moța era desprins, cu totul de legăturile trupești. Ajungând cuvântul la **luptă**, Moța i-a spus Profesorului că nu va accepta să i se dea un sector fără primejdii. Din privirea ochilor lui înțelegând Profesorul că Moța pleacă în Spania cu hotărârea **de a muri**, i-a spus, cu încredințare, să nu facă vreo prostie fiindcă, de va fi nevoe de jertfa vieții, apoi avem noi pentru ce ne jertfi **aici**! La care sfat, Moța i-a răspuns: **Domnule Profesor, vă rog dați-mi voe să vă îmbrățișez!**

Și s'au îmbrățișat.

Când Profesorul îmi povestea acestea, Moța era angajat, ca simplu soldat, în Legiunea streină. Profesorul mi-a spus că Moța **a plecat să moară**. Ințelesese aceasta din răspunsul dat de Moța sfatului lui.

Multă vreme Profesorul s'a rușinat că dragostea lui pentru Moța l-a făcut să nu vadă rostul înalt al jertfei lui trupești. Moța credea, puternic, că jertfirea pe frontul spaniol va aduce mare folos cauzei creștine din țara românească. „Biruința morală pe care noi o vom câștiga în Spania — spunea el — cu orice jertfe, va fi mai mare pentru lupta națională, decât tot ce am mai putea face în restul vieții noastre". Luptând pentru pedepsirea și pentru rușinarea celor ce trăgeau cu mitraliera în obrazul lui Hristos, Moța și Marin erau încredințați că **luptă și se** jertfesc pentru neamul lor „a cărui soartă atârnă atât de mult de lupta hotărâtoare care se desfășoară azi în Spania".

In Spania Moța a plecat să se jertfească, pentru Hristos și Legiune. Așa înțelesese el datoria vieții lui: iubise pe Hristos și mersese, fericit la moarte pentru El. Cetiți scrisul lui Moța și veți rămâne rușinați de dogoarea dragostei lui pentru Hristos.

Moța a fost creștin adevărat. Credința lui în Hristos nu era vorbă goală. El trăia adevărul lucrurilor. Pentru dragostea lui de Hristos s'a jertfit *de bună voe*.

Pentru această arzătoare dragoste a forțat ordinul Căpitanului. Căci Inginerul Clime îl rugase să aștepte răspunsul Căpitanului la condițiunile noui care li se puseseră: de a lupta ca simpli soldați, nu cu gradul pe care îl aveau ei în armata română. Moța a acceptat, din capul locului, orice condițiuni: știa că moartea lui, pe frontul în care lupta se dă între două lumi antipodice, avea aceiași valoare fie că avea grad de ofițer, fie că avea stare de soldat.

Moța plecase pe calea jertfei supreme.

Jertfa conștientă, pentru Hristos și Legiune — pentru Hristos și Națiune — cu el începe. Sbuciumul și durerea pe care o aducea părinților săi o aducea numai „din dragoste de Dumnezeu și de Neam". Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos. Se clătina așezarea creștină a lumii. Putea el sta nepăsător?

Patru zile înainte de 13 Ianuarie, Căpitanul, în mașina Profesorului, alerga spre București pentru o nouă și hotărîtoare intervenție de repatriere, a echipei din Spania. L-am întrebat dacă s'a făcut tot ce se putea face pentru scoaterea

G. Racoveanu

(Continuare în pag. 2-a)

MOȘTENIREA LUI MOȚA

Plecat din Ardealul marilor răscoale, Ionel Moța este expresia lui sufletească cea mai tipică și întruparea cea mai categorică a duhului marilor începuturi și marilor rupturi. Regăsit în mișcarea legionară — sub scut de conducător de neam al Căpitanului — îl aducea dela început zestrea acestui Ardeal pe care vremurile și destinul i-au păstrat forța de revendicări, forța de conștiință și forța misionară românească.

•

Ion Moța — fiul părintelui Moța dela Orăștie — nu se poate înțelege fără acea tradiție de dăruire permanentă în slujba marilor idealuri de viață pe care o pecetluise cu valoare de legendă, dela Zamolxe și Decebal și până azi, Ardealul. După cum nu se poate înțelege permanența legionară fără această moștenire în duhul lui Moța.

Ionel Moța aduce în mișcarea legionară puterea de transfigurare a vieții prin afirmarea primatului sufletesc, credința în mântuire, puterea de jertfă, pulitatea desăvârșită și moartea pentru Christos. Este [illegible] unei depline desăvârșiri lăuntrice, alcătuind, totdeodată, măsura îndumnezeirii omului și a înomenirii dumnezeești.

Moța nu era — alături de Căpitanul Corneliu Codreanu — nici gânditor, nici luptător, nici vizionar, nici educator. Ci toate laolaltă. Era fericita apariție de împletire complexă a însușirilor omului pentru destinul de creator de lume nouă.

Moța credea în biruința binelui, a desăvârșirii, a jertfei. Credea într'o dreptate a ordinei cerești. De unde acea hotărîtă și definitivă socoteală de-a pedepsi trădarea, deși se pune în slujba dăruirii totale pentru neam, de-a înfrunta bucuros moartea și de-a birui prin moarte pentru Christos — răscumpărătorul lumii...

Esențialul pentru Moța — cum scria în 1935 în „Cuvântul Studențesc" — era spiritul de jertfă. El nu credea în biruința vieții decât prin dăruirea ei. Credea în biruința morții. De unde afirmarea nevoii de asigurare a biruinții legionare nu datorită unui raport de forțe, ci datorită spiritului de jertfă, ca cea mai puternică armă împotriva tiraniei, a fărădelegilor și a ordinei satanice.

De la Moța ne rămâne acea luptă pentru nemurire prin convingerea necesității morții. De aceea, a mers bucuros la moarte, acceptând-o și dorind-o pe fronturile Spaniei în numele lui Christos și pentru neamul său românesc.

Pentru istoria și viața legiunii și pentru momentul de răscruce al neamului prin revoluția legionară, Moța rămâne cu adevărat un sfânt și un Arhanghel. Un sfânt pentru ce a putut să realizeze din programul vieții. Un Arhanghel pentru ce-a știut să lase în conștiința neamului, transfigurându-i și arătându-i drumurile mântuirii.

Moța era convins că neamul românesc nu-și poate realiza destinul decât revendicându-și-l, prin luptă politică. Dar știa că o luptă politică nu poate duce la biruință decât câștigând lupta sufletească de subordonare a scopului politic scopului înalt spiritual moral: desăvârșirea omului pentru cucerirea împărăției cerurilor. Ceeace face ca, prin el lupta politică în Mișcarea Legionară să primească destin creștin, iar creștinismul său să fie activ, după tradiția martirilor pentru Christos.

Prin jertfa lui Moța pe câmpurile Spaniei, România s'a ridicat să cerceteze un loc de pionată pentru întruparea ideii creștine în lumea materialistă a veacului ce-apune și să revendice pentru sine dreptul de a fi purtătoarea unui nou [illegible] de luptă pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cei cari văd cu ochii noștri moștenirea lui Ionel Moța, vor ști să poarte în suflet [illegible] de-a se putea apropia printr'o permanentă depășire, de duhul său.

Legionarii — cu gândul la moștenirea Căpitanului — se închină cernuți în fața moștenirii lui Moța!

Ion Voicu

LEGIUNEA ȘI CULTUL LUI ȘTEFAN CEL MARE

Numeroase fapte din istoria sbuciumată a Legiunii „Arhanghelul Mihail" pot ilustra cultul adânc închinat lui Ștefan Vodă. Insuși cântecul legionar, acea posibilitate nefalsificată de manifestare a sufletului nou nu a rațiunii a prostituat amintirea lui Ștefan cel Mare dela început.

Căpitanul afirmă că primul cântec al comunității legionare a fost „Pe o stâncă neagră" cântecul lui Ștefan cel Mare, a cărui melodie se spune că s'a păstrat din timpul lui, din generație în generație. Se spune adăugă Căpitanul, că în sunetul acestei melodii intra Ștefan triumfător în cetatea sa dela Suceava acum cinci sute de ani. „Când îl cântam simțeam trăind acele vremuri de mărire și de glorie românească, ne afundam în cinci sute de ani de istorie și trăiam câteva clipe acolo în contact cu vechii soldați și arcași ai lui Ștefan și lupta cu ei".

Mi-aduc aminte câți anii 1929 și 1930 studențimea legionară din Iași, însuflețită de un Ion Banea, inspirată de Căpitan își strângea rândurile și-și desfășura marșurile, mai ales în armonia unui cântec legionar care-l cântă aracon [illegible] cosmerau lui marea umbra a lui Ștefan Vodă.

Dar fruntea semeață și-ai noștri [illegible] ...bea căli

Va'nvinge dușmanul curând

Și Ștefan veni-va la ceasul cel sorțit

Să aducă și spada-i la rând!

Cântecul fiind un mijloc limpede de orientare în spiritul legionar, un dreptar, Căpitanul alegea acele armonii și versuri care puteau să te înalțe într'o zonă senină, eliberată de orice [illegible] românească, unde domnea vitejia și dragostea de jertfă.

Solidaritatea cu timpurile lui Ștefan Vodă, rechemarea virtuților de-atunci, a fixat-o Corneliu Codreanu într'o neuitată conferință ținută la Iași despre „Duhul lui Ștefan cel Mare". Căpitanul avea o iluminare pe față care irumpea din adâncimi, când glasul lui cutremurător se afunda în „500 de ani de istorie".

„Străvechea noastră Suceavă a fost transformată pur și simplu într'un murdar cuib jidănesc, care înconjoară bietele ruine glorioase ale cetății lui Ștefan cel Mare", strigă de durere Căpitanul în cartea-i nepieritoare, arătând drama orașelor moldovenești „adevărate insule de populațiuni jidovească compactă".

Duhul lui Ștefan Vodă în care voia să-și crească ostașii, reprezenta pentru Căpitan duhul Moldovei de odinioară, curată de orice înrâurire străină. Moldova țăranilor, boierilor, răzeșilor și-a vitejilor și rechemarea duhului acestuia din veacuri însemna singura scăpare a Moldovei, această țară frumoasă și fără noroc, așa de străină lipită de trupul lui Sucevenii pentru Corneliu Codreanu erau fii lui Ștefan cel Mare și sfânt. In acel apel și avertisment memorabil pe care l-a dat după interzicerea marșului din Basarabia.

Când înfățișa tragedia seculară a Moților, Căpitanul făcea un apel desnădăjduit tot ca, trezirea vechiului duh; moții au rezistat zece veacuri contra tuturor împilărilor pentru a muri de foame și de mizerie în România mare, în zilele mult așteptatei biruinți. Pentru ca România Mare să fi fost o izbândare și un triumf pentru Moți, spune Căpitanul, „era nevoie de sufletul lui Ștefan cel Mare, nu de sufletul de pigmeu al politicianului român".

Și cât de plin de semnificație adâncă ne apare legământul primilor legionari din ziua de 8 Noembrie 1927, când la biserica Sfântul Spiridon, s'a oficiat o rugăciune pentru pomenirea sufletelor voievozilor noștri, în frunte cu Ștefan Voevod, domnul Moldovei? Doar ei erau însuflețiți de acelaș duh de-a rupe în chip vitejesc cu pământul și vând cauza neamului românesc și a crucii, ca și marele voievod.

Identitatea de duh dintre Ștefan Vodă și Căpitan o proclamă cu atâta putere cântecul „Ștefan Vodă și Moldovei", care, alături de Imnul

(Continuare în pag. II-a)

DUH ROMÂNESC

IONEL MOȚA

Neamului acestuia nu i-au fost deajuns nici scrisul tău, nici suferințele tale la care a privit nepăsător timp de 14 ani.

Acum ai vrut să-i faci dovada supremă: să-ți verși propriul sânge — sângele tău slăbit de lovituri, de închisori și de prigoane, într'o țară în care tinerețea ta toată a avut parte numai de ele și în care ai fost tratat permanent ca turburător al ordinei publice și ca atentator la siguranța Statului român.

Și i-ai dat. L-ai dat într'un chip cutremurător. Noi stăm în genunchi și-ți sărutăm fruntea ta de viteaz și de mucenic.

Neamului care nu te-a crezut, îi trimitem acum din nou scrisul tău, sfințit de data aceasta, cu jertfa propriului tău sânge.

Dacă nici acum nu va înțelege, suntem gata, până la cel din urmă, pentru jertfa supremă în slujba credinței legionare.

Fii dar sigur și dormi liniștit Moța. — legionarii vor birui

CORNELIU
București, 31 Ianuarie 1937.

AUTOBIOGRAFIE

Prin anii 1870—1880 eram slugă la popa din Balș, sat de frunte colo prin ținutul cu băițașuri de aur al Zlagnii. Fruntaș și mândreț ne om cumsecade mai era părintele Damian! Mai mult vorba vine că eram slugă, căci stăpânul meu pleca odată cu noi pe dealul, cu furcoiul pe umăr și lucram cu toții la strânsul fânului și alte treburi plugărești, așa cum părinții noștri toți împreună și cot la cot, țărani răsculați alături de popi haiduciți, luaseră flintele sub căpitănia lui Iancu pentru a scoate românimea din iobăgia ungurească. Iar în casa lui preotească noi slugile eram acasă la noi, trăind omenește și încurajați de vorbă blajină și părintească. Mai târziu, la vârsta bărbăției pline, părintele Damian îmi spunea:

— Măi Nuțule (uitai să vă spun că mă chema Nuțu Doncii), ți-o fi venit și ție vremea să te așezi la casa ta.

Dar cine era ca Nuțu Doncii în sat! Nu chiuia nimeni ca mine, iar Duminica la joc eram eu stăpânul satului! Nu se pomenea flăcău care să răzbească cu carul cu fân prin coastele pe unde treceam eu. Și frumos mai era! Când coborîșul era mai iute, gata să prăvălească și carul și boii în fundul văii, eu mă propteam voinicește cu umerii în jur, în fața plăvanilor și înfrățit cu ei, ne dădeam drumul împreună, târâș, pe coastă în vale, de se minunau și bătrânii, iar fetele se opreau din lucru, cu mâna la gură.

Mare dragoste aveam și pentru copiii părintelui și pentru „doamna preoteasă" îmbrăcată în haine țărănești, care se îngrijea de toate: și de cuptorul de pâne pe care ni-l rânduia, și de celelalte treburi gospodărești, și de îngrijirea copiilor. Iar pe deasupra îi mai rămânea vreme, uneori vreme de miez de noapte să meargă călare la Zlagna, la târg, cu câte trei cai după ea, încărcați cu povară, să facă negoț și să strângă galbeni pentru copiii ajunși la școlile mari de prin Pesta și Berlin.

Așa erau pe vremea noastră rânduelile și rosturile vieții și de nu erau grofii și stăpânirea ungurească, noi românii am fi dus un trai împăcat și liniștit, fără nedreptate și [illegible], gătindu-ne pentru viața cea de dincolo.

Nu știu cum se făcu și iată par'că mă rupsei din leagănul acela de omenie și trudă, de voinicie și pace care stăpânea în satul băișenilor. Și după cum dovedește cartea aceasta, deși pare greu de crezut, găsii undeva o altă tinerețe și mă avântai într'o altă viață. (Se vede că tot e adevărată povestea cu cele șapte vieți ale românului). Mă făcui așa dar orășean, luai alt nume și intrai în vâltoarea vieții de astăzi. Aci mă pătrui într'o lume înstrăinată de rânduelile bătrânești și cotropită de păgâni, mă luai de piept ca eu și cu toți jidovii și tâlharii ei, așa cum aveam obiceiul să bag în inima primejdiei înfrânt de pe vremea când propteam boii pe coborîșurile de prăpăstii. Liniște și împăcare în această nouă viață nu putui afla, o dușmănii și tot așa mă dușmăni și ea de moarte. Se vede că soarta de sub răscruci, dar, până la urmă, biruitor, îmi era hărăzită și mie ca și înaintașilor mei.

În această luptă am folosit și condeiul. Așa, mai mult din întâmplare, pentru trebuințele bătăliei, iar nicidecum pentru a da scrisului românesc odoare nepieritoare. Tot numai pentru folosul luptătorilor apar aici câteva articole din anii acestia de luptă tinerească dela 1922 și până acum. Să nu se caute așadar forma [illegible] în aceste pagini (iar dacă ar fi să descopere cineva aici cine știe ce vrednicii de stil, acestea n'ar fi datorite decât unei întâmplări: iar cel dintâi mirat aș fi eu; cum mirat ar fi oșteanul care lovește cu sabia în [illegible] luptei și află apoi, [illegible] că [illegible], că linia descrisă de sabie a fost de o mare eleganță iar atitudinea luptătorului de o fermecătoare [illegible]).

Iar marii cărturari să nu-mi caute pricină dacă în aceste pagini ar fi să găsească nesigure gânduri și [illegible] care ar nesocoti rânduelile [illegible] științifice de adevăruri [illegible] din care ei n'au putut culege [illegible] pentru neamul nostru, de [illegible] în care ei n'au găsit [illegible] pe care s'o ridice, [illegible] de norocul, în fața pețirii care ne cuprinde.

Nici măcar o limbă curată românească să nu fie căutată aici. Știu că nu va fi găsită și aceasta este singura critică pe care n'o pot primi cu nepăsare. Dar, cel dintâi mi-o fac eu, aici, pe față, căci recitind articolele de acum 14 ani sau chiar și cele mai târzii, înainte de a le da la tipar, am rămas îndurerat de mulțimea neologismelor („cranii"...) și a formelor de scriere străină, care m'au copleșit și pe mine ca și pe ceilalți, aproape toți, din generația mea. Înstrăinarea aceasta împotriva căreia luptăm, de nenorocirea căreia ne dăm seama, ne-a pătruns în bună parte chiar și pe noi „naționaliștii": în duh, în credință, în felul de a gândi, în moravuri, în limbă și obiceiuri. Norocul e că n'a pustiit totul și ne-a mai rămas atâta viagă încât, doborînd piedicile și dușmăniile acestui veac de rătăcire și înstrăinare, să ne putem întoarce la izvoare; și, întorși acolo, să reluăm firul rupt al viețuirii în casa, în comunitatea și duhul românesc, pentrucă astfel să ridicăm viața acestui neam la puterea și rodnicia, materială și sufletească, de care este vrednic.

Astfel trebue înțeleasă și primită această carte, căreia i-am dat titlul articolului care amintește una din cele mai intense trăiri sufletești ale unei oști luptătoare: îngroparea camaradului mort în luptă.

Și acum să mai las graiul cel domnesc și să mă întorc asupra mea. Spuneam că am dușmănit lumea acestei a doua vieți. Iar ea m'a dușmănit de moarte pe mine, ca și pe toți tovarășii mei legionari, ca și pe Căpitanul meu. Lumea veche, a lui Nuțu Doncii, în care stau înrădăcinate toate simțirile și dorurile noastre, n'o mai găsim nicăieri. A risipit-o veacul acesta nou cu politica și vrajba lui, cu uitarea lui Dumnezeu și cu dragostea de străini și de tot ce este al altora, veac care calcă în picioare felul nostru de viață, cu puterile, cu vredniciile și frumusețile ei.

Astfel, sufletul nostru, rămas legat de o altă lume, rătăcește azi într'o viață care nu e a noastră. Față de lumea de acum, noi ne simțim străini. În ea nu ne găsim un alt rost decât acela de a o curma spre a învia vremurile de demult și a le spori frumusețea, tăria și dreapta rânduială românească.

S'ar părea astfel că eu și camarazii mei suntem un fel de ciudate făpturi cu două vieți, un fel de strigoi ridicați dintr'o lume apusă spre a purta duhul spaimei în lumea de azi. Chiar așa suntem. Suflete desrădăcinate care, purtându-și neodihna peste o viață dărâmată, nu vor avea pace în niciun mormânt până când nu vor ridica din nou ce-au păstrat alții, au pângărit, au risipit și au pus sub blestem.

Oamenii veacului de astăzi să-și oprească o clipă hohotul și nepăsarea și să asculte ciudatele sgomote care frământă adâncurile nesimțitoare și cuțitele cu tăinuirile nopții. Și să știe: **se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!**

Ion I. Moța

Martie 1933.
(In loc de introducere la volumul „Cranii de lemn").

PENTRU HRISTOS ȘI LEGIUNE

(Urmare din pagina I-a)

echipei de pe front și dacă crede că Moța e în primejdie. Mi-a răspuns că nu mai are clipă de liniște. Dar că are credința că Dumnezeu nu ne va lovi. Era tăcut și încruntat. Se agăța de orice fir de nădejde...

In ziua pătimirii sfinților mucenici *Ermil* și *Stratonic*, Moța și Marin cădeau eroic în lupta împotriva dracilor. Dumnezeu ne certase.

Dar moartea lor fusese începutul mântuirii noastre.

Murind, Moța cerea Căpitanului *Biruința*. Inceputul biruinții s'a făcut. Desăvârșirea va urma. Atunci vom putea spune, de 13 Ianuarie, din toată inima noastră lui Moța: *Lupta cea bună ai luptat, credința ai păzit!*

S. Racoveanu

PROFESORUL NAE IONESCU DESPRE JERTFA LUI MOȚA-MARIN

Trupul Căpitanului odihnește astăzi între acelea ale lui Moța și Marin

Vasile Marin a căzut sub zidurile Madridului, alături cot la cot cu Ion Moța, în fața aceluiaș dușman. Dar a căzut altfel decât Ion Moța. Nu mai bine, nu mai puțin bine; ci: altfel.

Ion Moța s'a dus să moară. Coborîse adânc în el încredințarea că mântuirea neamului nostru are nevoie de jertfa patetică a ființei lui trupești; și a plecat într'o transfigurată hotărîre; nu ca să lupte; nu ca să învingă luptând; ci pentru ca, cu moartea lui, să calce moartea noastră. Dacă Moța s'ar fi întors nevătămat din războiu, bucuria omenească a noastră, a celor cari l-am cunoscut ar fi stat alături de îndoiala lui Moța, care se va fi gândit că, pentru păcatele cuiva, Dumnezeu i-a refuzat jertfa. Oricât de groaznic ar fi omenește gândul acesta, eu sunt astăzi încredințat că pentru mântuirea nației noastre, Dumnezeu trebuia să accepte jertfa lui Moța, așa după cum, pentru mântuirea neamului omenesc, a acceptat jertfa mielului.

Vasile Marin se putea însă să nu moară. El s'a dus acolo ca să stea în fața dușmanului credințelor lui, ca să lupte cu el. Să-l învingă? Da, dacă se poate. Dar victoria asta nu era necesară. Necesară în fapta lui Marin era numai prezența lui acolo, prezență la care moartea era un risc, dar nu o necesitate. De sigur, când a plecat dintre ai lui, lepădarea de sine era atât de desăvârșită, încât el se gândea tot așa de puțin la întoarcere cât și la moarte; viața lui, sau moartea lui nu-l mai priveau pe el personal; de îndată ce principalul nu era moartea lui sau scăparea dela moarte, — ci depunerea unei mărturii pentru credința lui, *cu orice preț*. Noi știm însă că mărturia lui ar fi fost tot așa de deplină și de rodnică, dacă el ni se întorcea neatins; după cum deplină și rodnică e mărturia tovarășilor lui cari s'au întors.

Când deci a hotărît moartea lui Vasile Marin, Dumnezeu a voit să ne certe.

De aceea — durerea noastră este întunecată.

17 Februarie, 1937.

FĂCLIERII

Ion I. Moța! Vasile Marin!
Prezent!

Cultura românească poate răspunde fără nici o ezitare: prezent!

Moța și Marin sunt prezenți prin slova lor, prin duhul lor în cultura română.

Iată, cetitorule, de ce, astăzi, la praznicul a patru ani dela vifornica lor moarte pentru înalta ideie a creștinității, socotim a închina rândurile noastre scumpei și sfintei lor amintiri!

Inchinare grea de gând și faptă făclierilor!...

Ion I. Moța a fost un doctrinar — Vasile Marin un meșter al verbului. „Cranii de Lemn" și „Crez de generație" sunt cele două cărți care se întâlnesc pe linia aceleiași idei, care se completează și definitivează întocmai ca și autorii lor.

Desigur, că nu un orb destin a făcut ca moartea să le fie una — după cum și intrarea lor într'o anumită spiritualitate, într'o anumită trăire — viața legionară — a fost la puncte bine hotărnicite.

Ion I. Moța a fost dintâiu alături de Căpitan.

Și ceea ce Căpitanul a gândit, ceea ce a cuprins în imensitatea-i intuiție, Ionel I. Moța a prins în slava legii...

Și astfel s'au împletit minută de minută viața lor, gândurile lor, răsucind strălucitorul fir al borangicului Gărzii de Fier.

Căpitanul era ceea ce-i spunea și numele: Căpetenie.

El deschidea drumurile.
El da porunca.
El era însuși soldatul dintâiu...

Ion I. Moța era un cărturar.

Un cărturar prin structura lui interioară — prin ceea ce-i hărăzise Dumnezeu soarta!

An după an Legiunea a strâns împrejuru-i steagului de luptă elemente noui.

Astfel, la un moment dat, a intrat în Legiune Vasile Marin.

Era tot o fire cărturărească.

„Cranii de Lemn" și „Crez de generație" sunt mărturiile decisive.

Ion I. Moța a scris paginele de puternică evocare, ale lui Nuțu Doncii. El a scris la începutul începutului mereu actualul îndreptar: La icoană. — Vasile Marin a prins în caustice rânduri fauna politică a României după războiu.

Ion I. Moța...
Vasile Marin!...
Ion I. Moța și Vasile Marin au căzut!

Fericiți, că și-au îndeplinit vrerea: de-a lupta contra lui Antichrist!

Ceea ce au apucat însă, să însemne pe răboj a rămas mărturie minunată pentru cultura lor, pentru înțelegerea lor — dar și zid de temelie pentru autentica și tânăra cultură românească.

Eugeniu V. Haralambie

Era o datorie de onoare care apăsa pe umerii generației noastre. Mi-am făcut-o cu acelaș drag, ca și cum ar fi fost vorba de țara mea.

(Din scrisoarea lui Vasile Marin către soția sa, la plecarea în Spania)

[illegible] legionare, a devenit cântecul nostru de predilecție:

Ștefan Vodă al Moldovei
Pus-a pază noi prin munți
S-a găsit în codri noștri
Șoimi viteji, războinici crunți.
Tot așa tu Căpitane
Calcă pe-ale Putnei văi
Și-ți vom da batalioane
De legionari flăcăi.

D. George Macrin evocă în „Almanahul 1941 Cuvântul" două iunii cu Căpitanul în tabăra dela Rarău, muntele de care era legat din copilărie. Regiunea obținuse o victorie, prin sfârșitul procesului din 1934. „In toate clipele grele, m'am gândit la muntele acesta, spunea Căpitanul. Il vom urca și de data aceasta pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru biruința care ne-a dat-o". Fiindcă veni vestea că se pregăteau lucruri mari la București și s'au găsit și păreri că bine ar fi să facă toți calea întoarsă, Căpitanul adause: „Ștefan Vodă era în biserică și se ruga.

Cineva a adus veste că tătarii au intrat și pradă țara. Boerii se grăbiră spre Ștefan Vodă îndemnându-l să plece îndată la luptă. Și atunci Ștefan îndreptându-se spre boieri le spune: Mai întâiu să sfârșim rugăciunea. Și s'a rugat marele voevod cu boerii și poporul mai mult ca de obiceiu, iar apoi au pornit cu Dumnezeu și au învins pe dușmani. Noi încă n'am ajuns la biserică. Frumos ar fi să facem cale'ntoarsă". Au ajuns la schitul Rarău, s'au închinat. Căpitanul legând prin adânca religiozitate a sufletului său credincios firele nevăzute care porneau dela Ștefan Vodă din veac la 14, 15 și 16 Septembrie 1920 are loc la Mănăstirea Putna sub președinția lui Andrei C. Ionescu, congresul Asociației studenților creștini Ștefan cel Mare. E al doilea congres al studențimii române la Putna primul fiind acela din anul 1871 organizat de Mihail Eminescu. Căpitanul este nașul drapelului cu svastica al asociației. Căpitanul ține o cuvântare în care termină cu îndrumarea: „[illegible] și carabina".

Atâtea manifestări legionare, atâtea fapte ale Căpitanului însuși se adună în aceeași continuitate, în aceeași venerație pentru Ștefan Vodă.

O explicație a acestei permanente aspirații, tot Căpitanul ne-o dărue. Un monarh nu face ce vrea; e mic când face ce vrea și e mare când face ce trebue. Există o linie a vieții neamului. Un monarh e mare și bun, atunci când se menține pe această linie. Aceasta e legea monarhiei. „Ștefan cel Mare, de o jumătate de mie de ani, strălucește în istorie și Românii nu-l mai uită, pentrucă s'a confundat perfect cu linia de viață a neamului".

Dumnezeu a dat neamului nostru o misiune, un destin istoric, ca oricărui neam. Ștefan Vodă s'a identificat cu destinul nostru istoric.

Insuflând Legiunea cu duhul lui Ștefan cel Mare, Căpitanul ne așeza pe albia firească a rosturilor noastre istorice, sfărâmând toate obstacolele care ne abăteau din calea spre biruință.

G. Ursu

VASILE MARIN

Români,

Urmați cu sfințenie gândurile pe care ni le-a lăsat [illegible] comandant legionar, mucenicul Vasile Marin.

Toți tinerii din țara aceasta să știe că urmând calea [illegible] martirilor vor birui și vor învia cu neamul lor în contra tuturor [illegible]șitorilor, uneltirilor și loviturilor.

Impărtășiți cu sfânta jertfă de sânge a lui Vasile Marin, și [illegible] drepți și gata de a ne da sângele nostru în fața asupritorilor [illegible] ni-l cer. Credința legionară va înflori mai mândră și mai [illegible] cu fiecare strop de sânge mai mult pe care-l vom da senin și cu sufletul plin de bucurie. Până când neamul biruitor prin Legiune [illegible] via și va condamna pentru vesnicie pe toți călăii noștri.

Așa dar sângele martirilor împarte o lume în două: cei ce [illegible] primi osânda și blestemul vesniciei, și cei ce mâine vor birui [illegible] și binecuvântarea neamului lor.

CORNELIU Z. CODREANU
20 Februarie, 1937.

CALENDAR

DUMINECĂ 4 IANUARIE 1941
Ortodox: † Dum. d. Bot. Domnului. Sfânta Marira Tatiana.
Catolic: † Dumineca Sfintei Familii. Sfânta Tatiana Fecioara.
Protestant: † Dum. I-a după Epifanie. Reinhold.

CUVÂNTUL FEMEII

Supe și ciorbe

Pentru o hrană bună n'avem nevoie de lucruri rare. Gospodăriile fără dare de mână n'ar mai putea să se hrănească, și a vrut Dumnezeu ca numai în aceste umile gospodării să se mănânce mai bine, pentru că au în serviciul lor, cel mai bun condiment: pofta de mâncare, care nu se cumpără în piață! O supă, o ciorbă, sunt întotdeauna binevenite. Felurile zise „alese" nu sunt alese de cât prin raritatea lor, iar felurile obișnuite, numai prin abundența lor. Cartoful nostru cel de toate zilele, cu ce preț l-am plăti dacă s'ar afla deodată rar ca... icrele bunăoară? De aceia bună este păstrarea zarzavatului pentru iarnă.

Ca feluri cinstite din bătrâni să nu uităm supa de găină, care intră în obiceiurile strămoșești ale oricărei cine de seamă. Mai ales după câte un post mai lung nimic nu e mai strașnic, ca această binecuvântată supă. Găina este o pasăre mai prețioasă ca oricare alta, atât prin abundența ouălelor cât și prin bunătatea cărnii.

La țară, păsările cari alerg prin ogradă și ciugulesc atâtea lucruri bune, au un gust mai deosebit. In oraș târguelile alimentare, sunt destul de grele, se cere băgare de samă și pricepere. Pentru alegerea unei bune găini, cercetați pielea, care trebue să fie subțire și moale la pipăit, carnea albă-albăstrie, picioarele groase și gâtul puternic. Pasărea bătrână are picioarele slabe, noduroase și aspre iar gâtul intrat. Pentru, ca, găina să fie gustoasă, se ține două sau trei ore fără mâncare, ca să se taie după ce și-a făcut digestia. Odată tăiată se ține la loc răcoros. La temperatură joasă carnea se răcește, se strânge și se face bună de gătit. Bine înțeles că vârsta, rasa, calitatea și grăsimea vor fi luate în seamă înainte de a hotărî felul de pregătire. O puică grasă e bună la frigare; dacă-i slăbuță o gătim cu ceva legume, o găină frumoasă și rotundă [illegible] la supă, iar... „găina bătrână [illegible] zeamă bună" sunt vorbe de [illegible]. Supa, bulionul simplu e [illegible] digestibil și rămâne un [illegible] prețios pentru bolnavi. Se mai [illegible] gătește o fiertură foarte [illegible] băgând în corpul găinii [illegible] slănină, usturoi pisat, sare [illegible]. Se coase deschizătura și se [illegible] două trei ore într'o apă în care [illegible] nem toate zarzavaturile de [illegible]. Dar, cea mai bună și [illegible] pregătire mai ales pentru o [illegible] de familie, este următoarea: [illegible] oală mare și largă se pune [illegible] litri apă, un kilogram carne [illegible] vacă (piept sau pulpă) un [illegible] șuncă (ciolan) și o jumătate [illegible] kilogram de slănină de la piept [illegible] prea grasă. Se lasă pe foc [illegible] tot timpul fiertului și un foc [illegible] egal. După ce s'a spumat se [illegible] toate zarzavaturile de supă și [illegible] cepe înțepate cu câte o cuișoară [illegible] rămurea de cimbru, o foiță de [illegible] fin, puțin usturoi și praz. Lăsăm [illegible] fiarbă molcom și mai târziu [illegible] pune găina frumos legată ca să [illegible] se sfarme. Acoperim. Când e [illegible] pe gata, tăiem o varză în două [illegible] opărim cu apă clocotită o [illegible] cu o sforicică bine petrecută și [illegible] adăugăm la supă. Cu o oră înainte de servit se pune cartofi [illegible] mai apoi câțiva cârnați. Se dă [illegible] masă supa cu orez. Și dobândim deodată câteva feluri de mâncare într'o singură oală. Gustoase [illegible] bune ca toate lucrurile simple [illegible] nații serviți cu sosul de șuncă [illegible] și muștar. Găina rasol cu [illegible] care doriți, iar carnea de rasol [illegible] pregătiți fie salată fie cu [illegible] legume. Legumele, varza, [illegible] fierți în această supă au un [illegible] deosebit. Sunt bune servite [illegible] binți numai decât după supă [illegible] economie este o biruință. Această fiertură este o economie de [illegible] în orice caz.

Lola Ionescu-Marin

SIMBOLUL MOȚA-MARIN ÎN CONȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ

(Urmare din pagina I-a)

a martirilor, care o înălța și pe ea, în ochii ei și ai Istoriei.

De altă parte, cârmuirea Țării, în cap cu tirania dementă, stând încruntată, ostilă, cu priviri dușmănoase, și căutând să demonstreze, prin logica macabră a unei hiene cu spirit juridic, că Românii, cari s'au luptat în Spania, merită să fie șterși din rândul cetățenilor români.

Reactivul moral al prezenței simbolului Moța-Marin desvelia astfel prăpastia dintre Țară și Cârmuirea ei înstrăinată.

Iar demonstrația, de o putere sguduitoare, a cultului adus noului spirit legionar, cu prilejul înmormântării celor doi eroi, a dovedit și orbilor ce este și ce vrea Neamul românesc.

Nu mai rămânea Cârmuirii de atunci decât să aleagă între cele două căi, singurele posibile:

Ori cu Țara legionară, înainte și în sus spre ținta destinului [illegible]țional, în glorie.

Ori în contra Țării legionare, [illegible] prin crimă, în prăpastie, [illegible]du-se în sângele sfânt al martirilor din care avea să răsară o România Nouă, cerută de viitorul Neamului și de dreptatea divină.

Patima bolnavă a tiraniei [illegible] și-a ales calea fatală a căderii [illegible] abis.

Deficiența naturei morale și [illegible] niului politic superior se pedepsește astfel singură.

*

Iar România de azi, România Statului Legionar, slăvind în Moța-Marin eroismul românesc și simbolul unei regenerări morale a [illegible]rii, se închină cu credință la [illegible]lor, și strigă să auză și să priceapă toată lumea — chiar cei [illegible]ziați și nedomiriți.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

I. Gavănescul

PATRU ANI DELA MOARTEA EROICĂ ȘI CREȘTINĂ A LUI MOȚA-MARIN

FASCISM

1) A vorbi despre fascism nu e tot una care ca a descrie viața romanță a lui Mussolini?

2) Se pune din nou problema legăturei indestructibile dintre om și operă. Aici nu putem analiza opera decât prin interpretarea omului. El e creator și al unui nou sistem și al unui nou stat.

3 bis) Paralelism cu Revoluția Franceză: acolo operă colectivă și aici realizări, aici operă personală

Un legionar din Tercio vă îmbrățișează. Mereu tare aștept ora decisivă. Mereu legionar strig: Trăiască Legiunea! Trăiască Căpitanul!

Vasile Marin

ca sistem, operă personală ca conducere; cucerește statul nu-l câștigă prin voturi.

3) Italia ferment de viață, izvor de neîncetată renaștere. Fenomenul fascist e pur italian. Aceiași Italie a lui San-Francisco a lui Cezar Borgia (legată de ideia unității naționale a lui Machiavel), a lui Savonarola.

4) Renașterea scoate lumea din evul mediu ignorant și o îndreaptă către alte țeluri: artistic, cultural și alt ritm de viață.

5) Fascismul e o renaștere politică cu acelaș răsunet universal. Lumea revoluției fasciste este reformată profund. Un om îi dă întreaga structure și acel om e Benitto Mussolini.

6) Una rămâne Italia fascistă, fenomen ce nu se poate repeta: alta rămâne Fascismul.

7) Fascismul Italian. Mussolini omul și evoluția. Formație intelectualistă. Voință. Prăbușirea lumii vechi.

N'a fost școlarul nimănui, afară de școala violenței n'a învățat alta. Anarhistul socialismului: Nietzsche, Sorel, W. James.

8) Comparație cu Napoleon; Napoleon nu a fost Împărat ci Împăratul. El creiază totul din nimic și moare cu sistemul. Mussolini nu e dictator ci Dictatorul. Teoretizează un stat pe care îl și creiază. Nu are precursori, nu învață de la nimeni. Statul fascist este al lui și numai al lui.

9) Tomasso Sillani, director „Rassigna Italiana" publică, semi-oficial, o carte despre fascism, pe care o intitulează „Statul Mussolinian" iar dedesupt ca subtitlu adaugă „și realizările fascismului în Italia".

10) Nu Fascismul italian, mussolinian, influențează lumea, ci Fascismul.

Cum se naște? Cum cucerește puterea? Cum se realizează?

11) Idealul statelor noi este fascismul, nu fascismul mussolinian.

Există o identitate cu regimul comunist. Și acolo dacă Lenin ar fi trăit, el ar fi fost dictatorul. A murit. Locul său îl ia Partidul. Și dacă până la moartea lui Lenin, statul se putea chema „statul leninist", după aceia el a devenit statul sovietic condus de partid, care devine stăpânul. Așa ar trebui să fie și fascismul; și așa va fi fascismul după moartea lui Mussolini. Pe aceleași baze o dictatură de partid. Acesta este organul permanent al regimului.

12) Fascismul. Sistem care întronat dă loc la o diguire în cadrul lumii: deoparte comunismul, de alta, spiritul european integrat în fascism.

Fascismul se așează ca sistem împotriva, pe deoparte a lumei vechi, reprezentantă a „Revoluției Franceze", pe de altă parte împotriva lumii așa zisă noui, a comunismului.

13) Opus lumii vechi căci e antidemocratic, anti-parlamentar, antiinternaționalist, și antimason, antiliberal în economie, anti-individualist și pentru statul totalitar. Împotriva ideii de libertate. Primatul statului asupra individului, prin supunerea tuturor categoriilor aceleași discipline.

14) Opus lumei revoluției comuniste, căci e apărător al tradițiilor, culturei, religiei, apărător al naționalismului. Apărător al proprietăței individuale corectată și pusă în slujba marilor interese naționale.

Este împotriva luptei de clasă și dictaturei unei categorii.

15) Înțelege să-și realizeze idealul prin „Dictatura" organizată a partidului pus în slujba națiunei. Prin așezarea statului deasupra categoriilor. Prin punerea în valoare a sistemului funcțiunii sociale, unicul criteriu de selecțiune.

Noi ne-am integrat fascismului și deaceea concepem la rându-ne acelaș stat pe care Mussolini l-a definit stat de energie: „Totul în stat, nimic în afară de stat, și mai ales nimic împotriva statului".

Vasile Marin

(Note inedite pentru o conferință)

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Moța

Vasile Marin

De pe bordul vaporului „Monte Olivia", echipa de legionari plecați să lupte în Spania, a trimes Decemvirilor cari se aflau închiși la Văcărești o scrisoare al cărei facsimil îl publicăm.

MĂRTURISESC

La împlinirea unui an dela moartea lui Ionel Moța și Vasile Marin, — Alexandru Cantacuzino a scris articolul de mai jos:

Se împlinește un an de când, la marginea dărâmăturilor unui cătun din Spania, pustiit de război și spintecat de obuse, s'a încheiat spre a ne fi nouă Românilor pildă nemuritoare, ciclul vieței de luat a lui Ionel Moța și Vasile Marin.

De atunci, ziua de 13 Ianuarie este ursită să fie pentru toate generațiile de români, în nemărginirea istoriei noastre, zi de cucernicie românească, de spovedanie și de cuminicare.

In această zi, în România care crește, demnitarii țării, alături de cel mai de jos pluger sau muncitor, vor fi chemați să-și spovedească la mormintele lui Ionel Moța și Vasile Marin, greșelile lor, în faptă și în gând, prin care au păcătuit împotriva vieții neamului și să soarbă putere și îndemnuri noi din deșertăciunea lumii privită de lângă sicriile lor.

Astfel în această dimineață de 13 Ianuarie, după sfânta slujbă bisericească, toți legionarii îngenunchiați pe toată întinderea acestui de Dumnezeu răsfățat pământ al românilor, și legionarii din jurul groapei unde se liniștesc oasele voastre Ionel Moța și Vasile Marin și cei ale căror genunchi se frâng peste sarea ocnelor sau în recife celule ale temnițelor, și dincolo de graniță, împresurați în imensitatea străinătății, toți cu smerită seninătate și neîntinată cuvioșie sufletească să cumpănim puterile noastre de dăruire, să mărturisim slăbiciunile inimilor noastre la ispită și să ne cuminicăm în duhul lor.

Iată vă aduc și eu spovedania mea:

Intâi mărturisesc și aș vrea ca această mărturisire să răsune ca o izbitură de sunet peste larma mocirloasă a tarabelor proaspăt revopsite după gustul zilei și gătite cu panglici naționaliste:

Ionel Moța și Vasile Marin, voi ați biruit. Voi sunteți învingătorii îndeplinirilor istorice pe care le trăim.

Au biruit legionarii duși de duhul vostru.

Sângerarea trupului și inimii tale Ionel Moța, hotărîrea ta întovărășită de glume, Vasile Marin, de a sări în întâmpinarea morții, acestea au stârnit în ochii românilor izvorul de lacrimi cari au curățit nepăsarea, nevrednicia și nemernicia ce umbreau cu pete negre simțirea nației noastre.

Și în ziua de astăzi, care răsună de toate laudele pițicilor acestor vremuri viermănoase, nu se aude venind din lumea arivistă, nici o închinare pentru voi.

De sus, din majestatea veghei voastre nepărtinitoare și eterne, aplecați-vă și asupra inimilor noastre încărcate de dureri.

Antisemitismul și naționalismul călăresc astăzi pe proprietățile specifice ale spiritului semit, anume: trădarea, lașitatea și poftele de desfătare, sulemenite în culori naționaliste.

E răzbunarea Judei. Ultima sa biruință. Pecetea spiritului Semit așezată pe făgăduelile de naționalizare și de creștinizare a vieții publice românești.

Legionari, cugetați asupra acestui adevăr: nu te poți prosterna în fața grămezilor de tentații ale materiei, fără ca suflarea lui Jehova să nu alunece până la fruntea ta și să-ți pustiască onoarea să-ți veștejească demnitatea și rodnicia simțirei tale autohtone românești.

La tine venim astăzi să ne dai, Ionel Moța, din bunătatea ta și din neînvinsa ta stăruință spre mântuire, prin legea înfrânării pulberii omenești.

In lunile ce le-am viețuit împreună, suflet lângă suflet și trup lângă trup în liniile creștine ale frontului Spaniol, ne-ai arătat o acceptare smerită a voilor Dumnezeești, o lepădare de făptura omului și de năzuințele sale și o supunere care pe toți ne-a uimit.

Felul tău de a simți, îmi aducea uneori aminte la Ifondile del Monte, de Sfântul Francesc D'Assise care refuza să stingă focul ce cuprinsese veșmintele sale și se învinuia că, în prima sa pornire, voise să ia dela frățiorul său „focul", o carne pe care acesta dorea să o mistuie.

Coboară asupra noastră balsamul acestei sfințite simțiri creștine acum când inimile noastre fumegă arzând înăbușit sub opresiunea și năduful atâtor uneltiri drăcești.

Pogorîți voi, Ionel Moța și Vasile Marin și ajutați-ne să ridicăm și să ducem mai departe povara pildei voastre de jertfă totală în acest an de viclene încercări, când conștiința multora va fi pustiită prin ușurătatea de suflet și seceta de credință a proaspeților promovați la păstoritul naționalismului român.

Câți suntem legionari, noi astăzi mărturisim că revoluționarea firei neamului român nu se va face decât prin duhul vostru:

Duhul marilor rupturi din puhoiul materiei și al ... cărnei noastre omenești.

Printre biruințele legionare, cele mai de seamă vor fi acelea cucerite asupra slăbiciunilor și poftelor noastre trupești.

Noi știm, prin tine, Ionel Moți, ce este revoluția națională și legionară.

Ea nu este politică constructivă pentru fericirea afacerilor noastre ci ruperea Elitei legionare din avuție, din petrecere și bucurii.

Un tânăr militant, comunist frenetic italian, îmi zicea acum șase ani:

„Nu cred în nici unul dintre cei cari au un cămin, un pat, o familie, prieteni și patrie".

Am luat rămas bun dela el fără să-i răspund.

Ii răspund astăzi:

Noi ne iubim și căminul și patul și familia și prietenii și patria, dar am învățat dela voi Ionel Moța și Vasile Marin, să fim pregătiți de a ne rupe din toate aceste tureje și îndulciri, pentru înălțarea Crucii și a Destinului românesc.

Voi greși și eu, vor greși și camarazii mei.

Dar nu prin sleirea sentimentelor ce le-ați împlântat în noi.

Vom greși poate prin neînfrânată dăruire de suflet și orgoliu.

Vom păcătui prin intoleranță și exaltare, prin rigiditate, avântare și extremism.

Aceste greșele le vom plăti atât cât crede cei de Sus că fac.

Ele vor însemna însă revărsarea zăgăzuită și totuși prăvălitoare a forțelor noastre autentice naționale, iar nu exprimarea degenerată și împrumutată a cusururilor semite.

In cronica istoriei, spre cinstirea icoanei acestui neam, va trebui pus la loc blestemat și întunecat, măruntișurile intrigilor, ale josniciilor tăinuite și ale poftelor urîte cari s'au învârtit de a se căptuși cu foloase din deșteptarea creștină și națională a României.

Acum pentru mine, credeți-mă, nu am dorință mai însetată decât să fiu ales să pot ajunge nu prea departe de voi, în împărăția duhurilor fără trup și când voi zări această paradă a prigonitorilor și a călăilor naționalismului, defilând în chip de triumfători sub faldurile drapelului pe care l-au mânjit și în care au aruncat cu pietre, să-mi pot răcori sufletul asvârlind, odată cu voi, — peste acest corp de dezertori din generația învinșilor, fălindu-se cu sleangurile, svasticele și decorațiile învingătorilor — biciuitorul dezgust al sufletelor misionare, pentru tărâtoarele vieți mercenare.

Acestea am avut de mărturisit, de aniversarea zilei intrării voastre în veșnicie, Ionel Moța și Vasile Marin.

Alexandru Cantacuzino

ALEXANDRU CANTACUZINO

DORINȚA LEGIONARILOR CĂZUȚI PENTRU CRUCE

Pasagiul de mai jos, scris de Ionel Moța, a apărut în ziarul „Libertatea", după aflarea vestei morții lui Ionel Moța, cu următorul adaos:

„Acest articol noi l-am publicat în numărul de Crăciun al foii, fără a de însă sfârșitul lui, în dreptul căruia Ionel Moța scrisese pe margine: „Acest pasagiu nu va apărea decât două, până la apariție, cade vreunul dintre noi".

„Acum, când au căzut nu numai unul, ci doi, s'au poate și mai mulți, dăm publicării acest pasagiu, iată-l:"

„Și de aceea, dorința legionarilor, cari poate vor cădea luptând pentru Cruce pe pământul spaniol, este, de a fi aduși să odihnească în țară într'un loc în care să fie strânși, cândva, și ceilalți legionari căzuți în lupte pe pământul românesc, iar în mijlocul acestui loc de odihnă să fie pusă de strajă o statuie a Sfântului Arhanghel Mihail, asemănătoare aceleia din Hamburg, sau poate chiar o copie a ei.

„Căci de vreme ce ne-a întâmpinat pe noi, înseamnă că nu este străină de sufletul nostru deși e făcută de mână străină, strajuind pământ străin.

1 Decembrie 1936, pe vaporul „Monte Olivia", spre Coastele spaniole.

Ion I. Moța

NEBUNIA CARE NE TREBUE

In ziua de 16 Ianuarie 1937, s'a oficiat la biserica Sf. Anton cel Nou, un parastas pentru odihna sufletului eroilor Moța și Marin.

Cu acest prilej într'un ziar din Capitală, d. Ștefan Ionescu, a scris următorul articol, cu titlul de mai sus a cărui importanță stă numai în încercarea de a caracteriza un moment psihologic și politic, românesc, mai presus de toate:

Am asistat, eri, la parastasul pentru Ionel Moța și Vasile Marin, de la biserica studenților „Sf. Anton". Rar mi-a fost dat să văd atâta revărsare de suflet românesc ca la această tristă, dureros de tristă împrejurare. Legionarii, în tinereștile lor cămăși verzi, aveau în ochi ceva din durerea pe care fără îndoială, au simțit-o cei doi eroi legionari atunci când au avut conștiința lucidă că nu vor mai vedea cerul Patriei și când își luau rămas bun dela viață ca dela ceva scump pe care nu-l vor mai vedea.

Nu știm ce blestem și ce destin tragic va fi purtând în suflet generația aceasta de eroi de legendă pe care i-a creat Legiunea și Căpitanul ei. Si deasemeni nu putem tâlmăci tot misterul, pentrucă mister este, care dă atâta optimism în moarte tuturor acestor bărbați cari de dragul unei idei renunță cu nebună bucurie la cetace au mai scump la viață. Dar știm că în conștiința românească a acestei țări însângerate s'a produs o schimbare, o lentă și definitivă schimbare, prin jertfa de sânge a atâtor fii buni ai ei. Nu cred să fi existând român adevărat peste tot întinsul acestei Românii care să nu se fi cutremurat la vestea tragicei morți a acelui brav luptător, a acelui entuziast credincios al cauzei legionare care a fost Vasile Marin.

Ce întortochiate sunt căile de foc al vieții! Nimic nu se poate face bun dacă acel ceva nu are la temelie spiritul de jertfă, dacă acel ceva nu e plămădit în sânge!

Schimbarea la față a Românei democratice a început să se desăvârșească, țara aceasta conturându-și precis conturul politic de mâine, prin jertfa de sânge a lui Ionel Moța și Vasile Marin. Ni s'ar putea imputa o oarecare doză de exagerare în această afirmație, dar am nesdruncinată credință că drumul politic al României Legionare a fost definitiv trasat prin nebunia eroică și legendară a celor șapte legionari cari au și început să moară sub un cer străin, în care comun cu cerul nostru românesc este numai Crucea. Și era de ajuns pentru ca legionarii să aibă curajul de a primi moartea ca pe un talisman mult așteptat.

...In rugăciunile acelea creștinești în cari preoții cari oficiau slujba dela biserica „Sf. Anton" se rugau lui Dumnezeu să primească în raiul Lui sufletele eroilor legionari Ionel Moța și Vasile Marin, era ceva care

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele. Am iubit pe Cristos, și am mers fericit la moartea pentru El".

Ion I. Moța

se apropia de divin. Bătrânii bărbați, femeile și tot tineretul care era de față plângeau ca după un frate atunci când era pomenit numele lui Ionel Moța sau a lui Vasile Marin. Și atâta val de lume asculta ruga preoților încât nu mai știai ce să crezi; s'au adunat creștinii prigoniți să se roage lui Christos ca pe vremea romanilor? S'au fiecare, cu fiecare lacrimă vărsată se integra în spiritul legionar?

Țara aceasta cu tot desmățul moral care ne năbușe nu poate să moară. Sunt acum prea mulți legionari cari vor să moară pentru ca să nu piară ea, România visurilor lor. Și apoi pentru vremurile noastre nebunia eroică a luptătorilor pentru Cruce, Ionel Moța și Vasile Marin, este singura nebunie care ne trebue. Dumnezeu să-i cinstească precum îi va cinsti România de mâine!

Ionel Moța cu soția și primul lor copil, Mihai

PATRU ANI DELA MOARTEA EROICĂ ŞI CREŞTINĂ A LUI MOŢA-MARIN

ECHIPA A II-a

Scrisoarea lui Ion Moţa lăsată camaradului G. Racoveanu, la plecarea în Spania

Bucureşti 24 Nov. 1936

Dragă Ghiţă,

Iartă-mi, frate, că nu te-am mai văzut în ultimul timp. Azi plec în Spania.

Nu vii şi tu cu echipa II-a?

Cu toată dragostea

Moţa

Căpitanul încuviinţase plecarea pe frontul spaniol a echipei conduse de generalul, pentru 30 de zile. După 30 de zile de viaţă de front, echipa primă — cu efectivul pe care avea să-l hotărască Cerul — trebuia să se înapoieze.

Ion Moţa nădăjduia să rămână acolo, însă, vreme mai îndelungată. El spera să lupte şi în tovărăşia „echipei a II-a".

Aceasta reese din scrisoarea lăsată camaradului G. Racoveanu, al cărei facsimil îl publicăm mai jos:

CEA DIN URMĂ SCRISOARE A LUI IONEL MOŢA CĂTRE CĂPITAN

De pe câmpul de luptă — cu trei zile înainte de eroica lui moarte — Ionel Moţa a trimis Căpitanului scrisoarea următoare:

„Duminică 10 Ianuarie 1937.

Scumpe Căpitane şi

Domnule General,

„Suntem sănătoşi toţi, afară de Bănică, care a fost uşor rănit la umăr Marţi 5 Ianuarie şi evacuat la un spital pe care nu-l cunoaştem.

„V'am trimes o telegramă prin ministrul Spaniei la Bucureşti, vestindu-vă că Bănică a fost rănit şi ca răspuns telegramei Generalului, care mă întreabă dacă am primit cei 50.000 lei. Nu ne-au sosit încă aceşti bani. Probabil că au fost primiţi la Toledo. Noi nu avem nevoe de bani, dar lui Bănică poate că-i trebue. Nu avem asupra noastră decât 30—40 pesete, cât ar costa o telegramă...

„Raportez Căpitanului, ca şef al echipei noastre române:

„Acum zece zile nu aşi fi avut ce raporta — căci cu toate că stătusem trei săptămâni pe front, nu luasem încă parte la marile lupte — dar azi situaţia e total schimbată. Luptele şi victoriile din ultimele zile au fost atât de mari şi de primejdioase, încât nu ne explicăm cum de am scăpat numai cu un singur rănit Bănică...

„Toţi românii ca şi alţi soldaţi din Tercio au fost la înălţimea eroică aşteptată dela ei.

„Compania noastră a fost felicitată special de şeful coloanei pentru eroismul şi frumoasa purtare în lupte, cari de mai multe ori au fost decisive pentru atingerea ţintelor vizate.

„Dacă v'aşi vorbi despre mine, n-aşi putea să vă spun asemenea lucruri, dar ca şef al echipei noastre nu-mi pot impune falsa modestie care trece sub tăcere pentru bucuria voastră şi pentru a vă informa...

„Scumpii noştri camarazi, de aici, din faţa morţii care ne înconjoară, din faţa imperiului satanic al focului bolşevic care nu poate rezista avântului şi credinţei noastre, vă îmbrăţişăm pe toţi.

„TRĂIASCĂ ROMÂNIA!

„TRĂIASCĂ SPANIA!

TRĂIASCĂ LEGIUNEA"!

MOŢA

(Originalul acestei scrisori a fost scris în limba franceză).

Cum s'au luptat legionarii români pe frontul din Spania

Actele de bravură şi eroism ale legionarilor români relatate şi elogiate de armata spaniolă

Reproducem această telegramă de acum 4 ani, transmisă de agenţia Radio-Orient, pentrucă din textul ei se desprinde întregul eroism al legionarilor români cari au luptat în Spania, precum şi viziunea de apocalipsă a luptelor în cari au căzut Moţa şi Marin.

Iată:

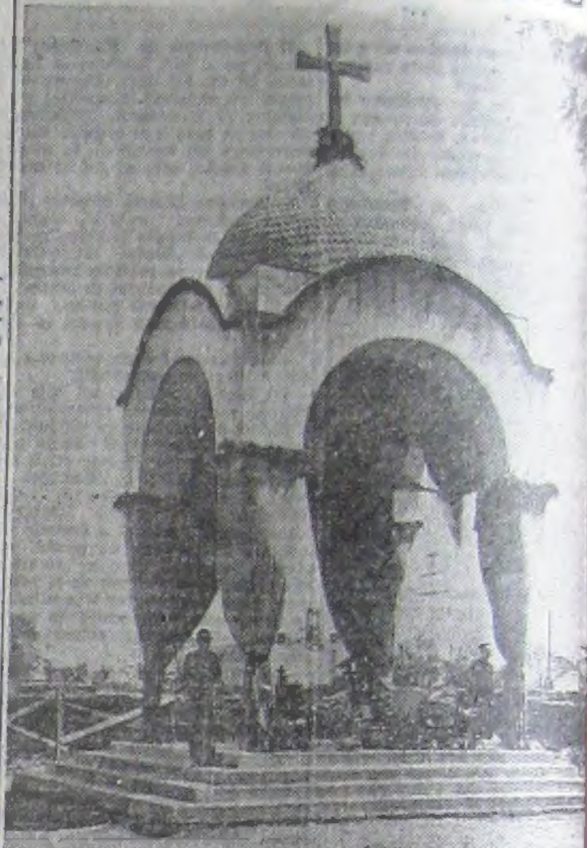
TOLEDO, 17, ora 12. — Generalul Moscardo, comandantul frontului de luptă din sudul Madridului, a dat ieri ordin guvernatorului din Toledo să cerceteze toate spitalele din localitate şi să vadă dacă nu se identifică voluntarii români cari au luptat în legiunea străină şi a căror urmă a fost complectamente pierdută după luptele dela Baodilla.

Toţi legionarii români cari au luptat pe frontul de Nord şi Nord-Vest, în legiunea voluntară internaţională, sunt răniţi. Ei se găsesc internaţi în spitalele din Toledo. Legionarii au luptat cu toţii vitejeşte.

Legionarul Neculai Totu a luptat vitejeşte în sectorul dela Pozuela.

Legionarul Clime ale cărui acte de bravură au impresionat, a fost citat pe ordinul de zi din 7 Ianuarie de către generalul Moscardo.

Deşi răniţi destul de serios, legionarii români sunt totuşi, după o săptămână de îngrijiri medicale, în afară de pericol.

NECULAI TOTU
sculptură de Horia Igiroşanu

LUPTELE CELE MAI SALBATTCE

Legionarii români au luat parte la luptele cele mai sălbatece cari s'au dat pe frontul Madridului, în chiar sectorul care se întinde dela Palacio di Zarzuela până la Bojoabia 534, şi unde au avut de întâmpinat rezistenţa nu numai a trupelor ruse, dar a armamentului modern pe care sovietele l-au transportat în Spania.

Cele două batalioane ale banderei 6 Tercio, în care au fost repartizaţi toţi legionarii români, au fost formate din voluntarii cei mai de elită cari s'au dus să lupte în Spania. Batalionul I în care au luptat Moţa, Vasile Marin şi Bănică Dobre, era alcătuit din 145 monarhişti ruşi, 617 voluntari italieni, 53 sârbi şi 412 francezi naţionalişti. Din 1100 de oameni, după luptele dela Majadahonda n'au mai rămas în viaţă decât 129. Restul au căzut cu toţii pradă masacrului tancurilor sovietice. Din batalionul II în care se găseau inginerul Clime, Totu şi Alexandru Cantacuzino, după luptele dela Humera au mai rămas în viaţă din 1450 combatanţi 534.

Generalul Franco vizitează răniţii

Pentru mâine, 18 Ianuarie generalisimul Franco şi-a anunţat vizita la Tolledo spre a vizita spitalele şi a prezenta voluntarilor din legiunea străină, răniţi în luptele din 5, 6, 7 şi 8 Ianuarie, omagiile şi recunoştinţa Spaniei naţionaliste.

Intre aceşti răniţi pe care îi vizitează Franco se găsesc şi legionarii români.

Generalisimul va decora cu acest prilej pe eroii cari s'au distins în ultimele lupte.

TELEGRAMA D-LUI INGINER CLIME

In clipele acelea de zguduitoare durere, inginerul Gh. Clime a expediat o telegramă, prin intermediul Legaţiei spaniole din Bucureşti, arătând măsurile luate de el. Iată cuprinsul ei:

MINISTRUL SPANIEI BUCUREŞTI

Vă rog comunicaţi generalului Cantacuzino că am îmbălsămat corpurile lui Moţa şi al lui Vasile Marin. Interveniţi pentru a facilita transportarea rămăşiţelor pământeşti în România şi trimiteţi banii necesari. Răspundeţi pe adresa guvernatorului militar Toledo.

Clime

ULTIMA SCRISOARE A LUI IONEL MOŢA ADRESATĂ PĂRINŢILOR

Iubiţi părinţi,

Suntem de patru zile pe vapor, iar mâine debarcăm la Lisabona, în Portugalia, de unde apoi plecăm în Spania...

...Desigur aţi aflat, că dorim să luăm şi noi parte câtva timp la lupte, cam o lună de zile căci pe atât ne-a fărmurit Corneliu termenul, fiind vorba de un semn viu de unire creştină a intimilor a două neamuri.

Cea mai mare grijă şi tarburare sufletească a mea, în acest admirabil şi măreţ drum, este grija de scumpa mamă şi iubitul tată.

Mă tem că prea vă veţi lăsa copleşiţi de îngrijorări, şi, negreşit, după o viaţă destul de încercată, numai asemenea poveri sufleteşti nu ar trebui să mai aveţi. Aşi fi cel mai fericit să pot avea dela iubiţii părinţi o veste, că grijile mele nu sunt întemeiate, şi că, rezimaţi pe dragostea pentru Cruce şi creştinătate, găsiţi îndestulătoare putere sufletească, pentru a putea purta grija aceasta ce nu se poate înconjura, dar ar fi chiar mulţumiţi că fiul vostru se află pe un asemenea drum de onoare şi de datorie...

La riscul nostru, la jertfa noastră din dragostea pentru Hristos, vom fi fericiţi a afla că şi ai noştri iau parte prin bărbăţia de a trece prin câteva zile grele, şi a nu ne lăsa copleşiţi căci ar părea că ne-au făcut să uităm datorinţa noastră către Dumnezeu, în al cărui obraz se trage azi cu mitraliere, şi datorinţa faţă de Neamul nostru a cărui soartă atârnă şi ea atât de mult de lupta hotărîtoare care se desfăşoară azi în Spania...

Neliniştea mea e mai mare pentru părinţi căci fridenia fiind mai tânără şi mai puternică fiziceşte, încrederea o ajută să treacă mai uşor sbuciumările şi greutăţile, pe cari le sporeşte adeseori închipuirea... Sunt foarte bucuros că ea, care la plecarea mea, bănuia lucrurile acestea, a fost curajoasă, văzând că îşi ştie stăpâni simţământul, pentru a se împlini datoria...

Trebue să mai adaug, spre a înlătura ori ce judecăţi greşite, că eu n'am fost trimis de nimeni în Spania ca să i se facă vreo răspundere pentru asta, ci că eu singur am avut cel dintâi gândul şi dorinţa de a lua parte la aceste lupte, pentru cari am cerut şi am primit aprobarea şefului nostru, mărginind el această aprobare la numai o lună de zile. Niciodată n'aşi fi primit să fiu înlocuit prin altcineva, căci sufletul meu îşi cerea şi îmi cere împlinirea acestei datorii pe care am şi das-o la împlinire. Nu e adevărat, ce spuneau unii, că, rămas în ţară, puteam fi mai de folos, şi eu şi toţi câţi am luat acest drum, — luptei de acasă. Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania, — cu orice jertfe, — va fi mai mare pentru lupta naţională decât tot ce am mai putea face în restul vieţii noastre, ba şi dincolo de ea... Acesta e adevărul.

Pe la începutul lui Februarie, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom porni înapoi spre casă...

Incă odată vă rog din tot sufletul, să nu vă lăsaţi pradă îngrijorării. Omul doar nu a fost născut pentru a trăi numai decât un număr de nu ştiu câţi ani, — ci pentru a se apropia de Dumnezeu prin faptele vieţii sale!

Vă sărut mâinile cu toată dragostea şi vă rog, nu-mi tăgăduiţi fericirea de a mă şti curagios şi senin, primind bărbăteşte şi cu tăria pe care ţi-o dă credinţa în Dumnezeu, toate greutăţile cu care Dumnezeu a cinstit familia noastră, cerându-i sprijinul şi pentru împlinirea dreptăţii şi al Dumnezeeştii Lui aşezări...

Vă îmbrăţişez cu mare dragoste, mulţumire şi recunoştinţă, pentru toate jertfele sufleteşti şi materiale, pe care o viaţă întreagă neîntrerupt le-aţi făcut pentru noi şi pentru sufletul nostru...

Al vostru iubitor

Ionel

(Pe vaporul „Monte Olivia" spre Portugalia, — 1 Dec. 1936).

JURĂMÂNTUL MOŢA-MARIN

La sosirea vagonului mortuar cu sicriile martirilor Moţa-Marin, în gara Cernăuţi, mulţimea de legionari a îngenunchiat şi depus următorul jurământ:

Jur în faţa lui Dumnezeu,
In faţa jertfei voastre sfinte pentru Christos şi Legiune,
Să rup din mine bucuriile pământeşti,
Să mă smulg din dragostea omenească,
Şi pentru învierea neamului meu,
In ori ce clipă,
Să stau gata de moarte.
JUR!

LA CASA VERDE

Mausoleul ridicat la Casa Verde şi în care au fost depuse osemintele eroilor Moţa-Marin

ORDINUL DE ZI AL CĂPITANULUI

La primirea dureroasei ştiri a morţii lui Moţa şi Marin, Căpitanul a dat următorul ordin:

„LEGIONARI,

Ion Moţa, întemeietor al Mişcării Legionare, preşedinte de onoare al studenţimii române;

Dr. Vasile Marin, comandant legionar, şeful organizaţiei Capitalei, amândoi după 14 ani de chinuri, lovituri şi închisori, îndurate pentru credinţa în neamul românesc, au adormit pentru totdeauna pe frontul dela Majadahonda, întru apărarea Mântuitorului Iisus Christos.

Vestea sfâşietoare a căzut ca un trăznet peste noi. Ea va cutremura pe orice român. Am dat lui Dumnezeu pe cei mai buni oameni al neamului acestuia.

Generalul Cantacuzino pleacă mâine ca să aducă în ţară trupurile lor.

Fiind nevoe de o sumă mare, fac apel la cei ce au ca să contribue telegrafic pentru ca aceste trupuri să fie aduse în ţara lor.

Duminică 17 Ianuarie 1937, se vor face slujbe religioase în biserici.

Dumnezeu să primească jertfa lor.

Corneliu Z. Codreanu

Bucureşti, 15 Ianuarie 1937

COMUNICAREA OFICIALĂ A MORŢII LUI MOŢA-MARIN

Comunicarea oficială asupra morţii lui Ionel Moţa şi Vasile Marin purtând data de 19 Ianuarie 1937 adresată Căpitanului, are următorul text rezumat:

„Distinsul meu domn,

„Am onoare a vă comunica cu cele mai bune sentimente moartea pe câmpul de luptă a ofiţerilor români Ion I. Moţa şi Vasile Marin, ca şi rănirea lui Bănică Dobre şi a lui Nicolae Totu.

„In numele generalisimului Franco şi al meu propriu, am onoare a vă prezenta cele mai călduroase omagii ale noastre, pentru conduita admirabilă şi eroică a acestor ofiţeri români, care au înălţat atât de sus valoarea şi prestigiul nobilului vostru popor.

„Excelenţa Sa generalisimul Franco mă însărcinează a vă prezenta înalta Sa consideraţie şi simpatie".

Această scrisoare poartă semnătura d-lui I. A. de Sangronis, şeful de cabinet al generalisimului Franco.

...carul funebru a lui Moţa-Marin

Cortegiul Moţa-Marin pe străzile Capitalei

DIN LUMEA LEGIONARĂ

Crăciunul prigoanei cu camarada Nicoletta

Ajun de Crăciun. După o zi de rânduială harnică, cămăruța noastră curată și rânduită de mâna gospodărească a Camaradei Nicoleta strălucește sub lumina sfântă a candelei.

In bucătărie, pe un colț de plită, coacem încetișor tradiționalele turtele. Nu lipsește nimic din ce ar putea da iluzia Căminului și atmosfera caldă a Crăciunului copilăriei noastre. Cu o grije de mamă Camarada Nicoleta s'a îngrijit să ne fie cât mai ușoară mâhnirea depărtării de casă și de cei dragi.

Se lasă înserarea. Totu-i alb, alb și senin ca și copilăria pe care zina ce vine o proslăvește. Petreci cu ochii cărarea de zăpadă ce duce la poartă și gândul pornește la drum lung spre zările luminate și pline de cântec ale celor trecuți în lumea îngerilor și a sfinților, pentrucă apoi să coboare în lumea de sub pământ a închisorilor și lagărelor noastre dragi.

Crăciunul durerii și al sfâșierii.

Și totuși în seara aceasta taina petrecută odinioară în umilul staul din Betleem revarsă potop de lumină și de duioșie în cel mai întunecat ungher.

Privesc în lumina candelei chipul luminos al Camaradei Nicoleta. Stă rezemată ușor de sobă cu brațele demoi lăsate dealungul corpului, cu ochii adânciți în drumuri lungi, fără sfârșit. Deslușesc încet o umbră ușoară pe fruntea-i încărcată de lumină.

Sub ferestre încep să sune clopoțele de argint, glasurile binevestitoare ale copiilor colindători:

„Nouă azi ne-a răsărit
Domnul Isus Hristos
Mesia cel cel mult dorit
Domnul Isus Hristos..."

Când a început și când a încetat colindul?

O clipă am zărit-o pe Camarada Nicoleta plecată peste fereastra larg deschisă, împărțind cu dărnicie nucile, merele, covrigii, bomboanele aducătoare de bucurii, în buzunarele fără fund ale micilor colindători. Intelegeau micuții aceștia, poposiți din întâmplare la geamul nostru, cât de larg se deschiseseră porțile sufletului celui ce le dăruia odată cu micile bunătăți dorite, atâta de luminare, de bucurie și de duioșie pe cari cântecul îl stârnise în ei?

Am închis fereastra. Cămăruța noastră e numai lumină și cântec. Cu glasurile micuților a intrat în ea taina sfântă a Nașterii Domnului.

...După dealul cel mai mare
Velerim și Veler Doamne
Răsărit-a mândrul soare
Velerim și Veler Doamne

Orește lumina, simțim cum că ne învăluie cu razele-i blânde. Ne biruie o înduioșare nemărginită.

Târziu sosește Lidia, al treilea tovarăș drag al închisorii noastre. Aduce un car de vești. Raportează de executarea ordinelor. Peste tot, în toate închisorile și lagărele noastre a răsbătut vestea minunată a Nașterii Domnului sub forma unui micuț pachet de bunătăți și a unui imens balot de gânduri bune și dorurii dela mai toți cei de afară.

Camarada Nicoleta cercetează în amănunt executarea acestei însărcinări, cum și aceia a ajutorării familiilor celor închiși. Cercetează atent, cercetează cu grije, ca nu cumva să fi uitat o celulă sau o casă sărmană fără bucuria Crăciunului.

Adormim târziu cu gândul la Crăciunul sărac al închisorilor, cu lumina neobișnuită a tainei minunate în inimi. Cu ultima clipire a genelor cuprind iar icoana curată a Camaradei Nicoleta, rămasă în picioare dreaptă în fața sobei plină de basmele copilăriei, înger de veghe și de pază a celor mulți și triști. Știm că așteaptă cu încordare dela Noaptea aceasta sfântă deslegarea marei și chinuitoarei întrebări:

„Unde-i Căpitanul"

In zori cercetez cu ochii dacă răspunsul a venit. Pe fața Camaradei Nicoleta e liniște. O liniște care nu poate fi tălmăcită. E senină și aproape veselă. Ce taină i-a mărturisit Pruncul Sfânt venit de-o ziea, Moș Crăciunul așteptat cu nerăbdare de sufletul său frământat, ce deslegare blândă a venit la întrebarea chinuitoare din ajun, de-i atâta lumină în ochii plini de duioșie?

Ne împărtășim cu dor din seninătatea sufletului ei.

Camarada Nicoleta revarsă și azi asupra noastră bogăția luminoasă a împăcării și a seninătății ca odinioară în zbuciumul Prigoanei, în noaptea Crăciunului sfânt și bun.

Sofia Cristescu

ȘTIRI

D. Dumitru Groza, Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar, mulțumește pe această cale tuturor camarazilor și prietenilor cari l-au felicitat cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterei și Anului Nou.

•

Duminecă 12 Ianuarie a. c. ora 12 dimineața, se va celebra cununia religioasă a camarazilor legionari Lucreția Rădulescu și Al. Parthenie la biserica Mavrogheni-Sosea.

Nuni vor fi camarazii Elena și av. N. Apostoleanu.

Săparea mormântului Moța-Marin

Căpitanul și comandanții „Bunei Vestiri" săpând la Casa Verde, groapa eroilor căzuți pentru Cruce

PROBLEMA ELITELOR IN STATUL NAȚIONAL-LEGIONAR

Conferința d-lui prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor

In ziua de 9 Ianuarie 1941, ora 18, d. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor a ținut în sala Dalles, înaintea unei numeroase și selecte asistențe, o conferință despre: „Problema elitelor în Statul Național Legionar", din inițiativa Cuibului „Bănică Dobre" din Grupul 6 Răsleți. In rândurile ce urmează redăm, in extenso, această interesantă conferință.

Doamnelor, D-nilor, Camarazi,

Nu voi vorbi în seara aceasta despre problema elitelor în general, pentru că mi s'a cerut din capul locului să vorbesc de problema elitelor în Statul Legionar; prin urmare despre o problemă specială de aplicație practică a teoriei. Dar nu este vorba ca prin această conferință să vă îndoctrinez, adică să caut să vă prefac în legionari și plecând de aici dela conferință să știți cum să acționați. Educația unei elite se face în mod practic pe teren cum a făcut-o Căpitanul, fără multă doctrină și fără conferințe. Conferințele sunt numai un mijloc ajutător. Educația tineretului se face prin îndoctrinarea nu prin vorbe, ci prin fapte. Prin urmare, conferința aceasta și întreg ciclul de conferințe care a fost anunțat vor ajuta la ceeace trebue făcut pe teren, la ceeace trebue făcut în școli, deci la ceeace trebue înfăptuit în Statul Legionar. S'ar putea spune doar că una din micile înfăptuiri în acest sens este și această conferință, pentru lămurirea publicului, ca să-și dea seama ce înseamnă elita în Statul Legionar.

Căpitanul pusese problema elitelor și o lămurește pe scurt în cartea „Pentru Legionari".

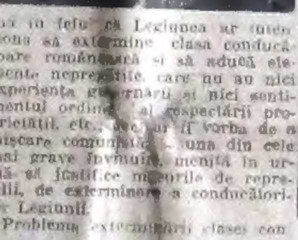
Ca oricare societate și comunitatea românească avea o elită, dar acea elită s'a văzut că era în decadență, nu mai putea stăpâni și nu mai putea conduce comunitatea românească spre destinele ei istorice, era o elită despărțită de mulțime, era o elită coruptă, era o elită deformată spiritualicește, de idei internaționale susținută de anumite cercuri internaționale și cu scopuri nemărturisite, sau mărturisite, internaționale, în slujba altor comunități și în primul rând al comunității jidovești. Era deci o elită coruptă, masonizată, jidovită; spun aceasta nu pentru a înjosi pe anumiți oameni, pentru a le aduce insulte, ci pentru a constata o stare de fapt.

Elita românească se prezenta așa dar în felul acesta și între elită și mulțime se intercalase o clasă mijlocie străină, o clasă mijlocie care avea tendința de a pune stăpânire complectă asupra elitei românești și în urmă asupra Statului român.

Deci problema ce se punea dela început Legiunii era de a sfărâma zăgazul între clasa conducătoare și mulțime și de a deschide drum liber pentru ascensiunea unei elite noui, nu cu tendința — și acest lucru a fost rău înțeles și a fost exploatat împotriva Legiunii — de a extermina fizicește elita conducătoare românească sau cât mai rămăsese din ea românesc, ci cu tendința de a o primeni, de a aduce noui forțe, de a o scăpa din ghiara celor cari o întrebuințau împotriva comunității naționale.

Aceasta a fost marea problemă; și asa s'a pus ea și în Italia și în Germania: nu exterminarea elitei, ci primenirea ei, regenerarea ei și, în sfârșit, înlăturarea acelui element străin care se interpunea între elită și mulțime.

Impotriva acestor năzuințe ale Legiunii, cei interesați au pus proble-

ma în felul că Legiunea ar urmărea să extermine clasa conducătoare românească și să aducă elemente nepregătite, care nu au nici experiența guvernării și nici sentimentul ordinei, al respectării proprietății, etc., deci ar fi vorba de o mișcare comunistă, — una din cele mai grave învinuiri, menită în urmă să justifice măsurile de represalii, de exterminare a conducătorilor Legiunii.

Problema exterminării clasei conducătoare fusese pusă de comuniști și de marxiști în Rusia Sovietică; dar acolo nu era o mișcare națională, ci era o mișcare internațională; nu era vorba ca masele rusești sau intelectualii ruși să deschidă drum spre ascensiune unor naționaliști ruși, ci acolo s'a pus problema în mod clar: proletarii de orice neam, de orice religie, sau mai bine zis fără deosebire de neam și religie, sunt destinați să conducă societatea. Prin urmare, intelectualii cari reprezentau și conduceau această mișcare erau în mod necesar intelectuali internaționali, adică jidani.

Mișcările naționaliste, ca și aceasta mișcare de regenerare se deosebesc tocmai prin faptul că în fruntea lor se află bărbați ieșiți din comunitatea națională a căror acțiune nu poate fi comparată nici ca metodă, nici ca obiectiv, cu cea a revoluției comuniste.

Cu alte cuvinte: de ce s'a ajuns la noi la represalii și la suprimarea acestei mișcări, cum nu s'a întâmplat nici în Germania, nici în Italia? Pentru că la noi se instituise o clasă conducătoare, care era deja comunizată, bolșevizată, adică era de acum în mâinile celor ce voiau să instăpânească în țara românească — fie că conducătorii români de atunci erau conștienți de lucrul acesta, fie că nu aveau conștiința clară a acestui lucru, — un regim comunist.

Desigur, în aceste tendințe de suprimare a Mișcării Legionare se amestecau și interesele de partid și interesele unor indivizi și interesele de clasă socială ș. a. m. d. Acesta este adevărul. Deci întreaga această acțiune era învăluită oarecum în anumite teorii, ale unor oameni cari nu-și dădeau seama de greutatea ei. Și astfel intelectualii dornici să ocupe posturi de conducere, care le dădeau și prestigiu și avantaje materiale, s'au pus în slujba vechiului regim fără să-și dea seama de caracterul regimului sau făcându-și iluzii că acolo unde erau puși vor fi în stare să facă politică românească.

Exemplul Spaniei

Dar cum se poate face politică românească ucigând români? Aceasta nu poate fi numită politică românească. Aceștia erau deci numai întrebuințați pentru mascarea întregii acțiuni, care era îndreptată în mod cert și precis spre inscăunarea unei stăpâniri străine. Să ne dăm seama prin urmare că din această pricină lupta a fost așa de grea și a cerut atâtea jertfe.

Spania este și ea un exemplu concludent în această privință; s'a început și acolo cu uciderea șefului mișcării naționaliste și cu metode asemănătoare, menite să înlesnească inscăunarea unei dictaturi străine.

La noi însă alta a fost înfățișarea problemei. Este o deosebire, fiindcă trebue să ținem seama de istoria și structura comunității românești, de rolul orașelor, în sfârșit de toate elementele care determină desfășurarea evenimentelor într'o comunitate.

Dar am pus cu intenție problema în mod drastic, ca să vă dați seama că vechiul regim și metodele vechi au fost pentru inscăunarea unei dominații străine, a jidanilor, cari din cauza deosebirei de sânge, de credință și de obiceiuri nu pot ajunge într'o țară creștină și de altă rasă la dominație decât ațâțând mulțimea, așa zisul proletariat, clasele de jos și arătându-le că nici sângele, nici religia, nici credințele, nici obiceiurile, deci niciun fel de ideologie nu are niciun rol [illegible] metodele dv. [illegible] din presa jidovească din trecut.

Dar veți zice [illegible] odată legionarii ajunși la putere având conducerea Statului, odată declarat Statul Național Legionar, problema este deslegată. De ce să mai vorbim despre acest lucru?

In 3 luni și ceva — nu am numărat bine de câte luni și alte sunt legionarii la putere — nu se transformă o societate și nici o clasă conducătoare. Și aici este o problemă practică pentru legionari, problema elitelor, fiindcă legionarii nu au intenția și nici nu au nevoe să procedeze cu teroare împotriva altor români, pentru a ocupa ei locuri de conducere în societate și de a da înlături din comunitatea românească pe cei ce nu este legionar, fiindcă legionarul nu reprezintă altceva decât românul care are conștiința că este român și că în comunitatea în care trăește trebue să apere interesele comunității sale; este românul legat sufletește în așa fel de comunitatea sa proprie încât nu poate, prin firea sa, în niciun moment și în niciun fel, să apere interesele unei comunități străine. Deci și în dinamica și în

(Continuare în pag. 11-a)

Comandamentul Legionar al materiilor prime

COMUNICAT

Șefii de centre județene ale Materiilor Prime care au fier vechi pregătit pentru a fi expediat, vor face cerere de vagoane și vor comunica telegrafic Comandamentului Legionar al Materiilor Prime:

1. Stația de încarcare unde s'a depus cererea;

2. Numărul vagoanelor cerute.

Aceste date sunt necesare pentru a obține dela Căile Ferate vagoanele pentru efectuarea transportului.

Studențimea ardeleană comemorează patru ani dela moartea lui Ion I. Moța

SIBIU, 11. — Centrul studențesc „Petru Maior" al Ardealului va comemora în ziua de 13 Ianuarie 1941 patru ani dela moartea fostului său președinte Ion I. Moța, căzut pentru Cruce împreună cu fratele său Vasile Marin în Spania, la Majadahonda.

Se va executa următorul program:

La ora 10.45 (momentul jertfei supreme) pomenirea creștinească în catedrala mitropolitană;

La orele 20.30 omagiul studenților din Ardeal adus în sala teatrului Municipal.

Moța Marin (Corul studenților legionari);

Cuvânt de deschidere: Gh. Vurnica, președintele Cercului studențesc „Petru Maior".

Majadahonda (corul studenților legionari);

„ION I. MOȚA în conștiința românească". Conferința rostită de comandantul legionar Andrei C. Ionescu;

Arhanghel purtător de cruce (corul studenților legionari).

MUNCITORUL ȘI ORGANIZAȚIA „MUNCA LEGIONARĂ"

Organizația „Munca Legionară" instituție vie de luptă și biruință legionară, pusă în slujba Patriei, ca să clădească pentru veacurile ce vor urma, țara visată de CAPITANUL nostru; își propune printre altele — să resolve una dintre cele mai spinoase probleme: acea a muncitorului român, realizatorul de totdeauna a tuturor înfăptuirilor de până acum și a celor ce vor urma.

Să precizăm: Organizația „Munca Legionară" este instituția de coordonare a tuturor întreprinderilor de orice fel și din toate ramurile de activitate; dar mai ales este centrul de stimulare, de inițiere a marilor lucrări ce-și așteaptă sorocul.

Și câte nu sunt de făcut în țara aceasta! Imaginația cea mai săracă, dar cât de cât dornică de înfăptuiri, nu le poate afla numărul: în construcții, șosele, căi ferate, poduri, spitale, școli, uzine uriașe, apoi orașe cu instituții publice și muzee, sate cu case și grajduri model și câte, câte! Apoi industrii, agricultura, silvicultura, etc... Țara visată de IONEL MOȚA: *„Ca soarele Sfânt de pe cer"* va trebui aidoma să fie realizată.

Generații după generații, milioane de muncitori, manuali și intelectuali, trebuie să muncească și din rodul muncii lor să-și îndestuleze viața de stăpân în țara lor.

Aceasta este a doua mare problemă pe care și-o pune spre rezolvare organizația „Munca Legionară". Soarta muncitorilor din toate întreprinderile particulare și de Stat. Care a fost soarta muncitorilor până acum o știm cu toții. Exploatare neomenoasă și barbară pe deoparte, iar de altă parte de ațâțare la răsvrătire — o făceau în sdrobitoarea majoritate, jidanii posesori de capital și stăpânii întreprinderilor. Jocul și scopul lor e cunoscut și dejucat.

Ce-și propune organizația „Munca Legionară"? Să facă din muncitorul român, ori unde ar lucra el, în primul rând un beneficiar al muncii lui, un demn susținător al Patriei, încadrat perfect în marea solidaritate națională românească, un om luminat, susținător de familie, celulă de viață românească.

O locuință igienică, spațioasă, cu baie, împrejmuită cu o mică grădiniță de flori și zarzavaturi, în care să locuiască muncitorul și peste care cu timpul să ajungă proprietar, din agoniseala și prinosul muncii lui.

Pentru aceasta întreprinderile din beneficiile realizate, beneficii cari vor fi controlate de Stat, vor construi aceste locuințe „TIP", pe cari le vor pune la dispoziția muncitorilor.

Se va proceda la organizarea metodică și umană a muncii, astfel ca randamentul să fie maxim, fără ca cel ce-și depune munca să fie epuizat și vlăguit. Cu pauze în timpul lucrului, pentru masă, recreație, informație și educație profesională.

In locuința lui și în mijlocul familiei — nu la cârciumă — muncitorul în timpul liber, va fi îndrumat să ducă o viață demnă și plină de mândrie românească. Din ziarele, revistele și cărțile ce va trebui să le aibă la îndemână, se va informa și se va educa spre binele lui și al neamului.

Educația fizică va trebui să pătrundă peste tot. Nu participare pasivă și sălbatecă la fel de fel de match-uri, unde toată isprava muncitorului, de cele mai multe ori vlăguit de băutură și de viață dezorganizată, e să sbiere în gura mare pentru ca să-și susțină partizanii sau echipa. Educația fizică să fie un cult la care să participe cu toții și în mod efectiv.

Familia muncitorului — grija primordială către care-și îndreaptă în deosebi atenția organizația „Munca Legionară". O familie numeroasă, sănătoasă și robustă. O familie care să facă cinste neamului.

Copiii muncitorilor, vor fi educați, pregătiți și îndrumați, după aptitudinile lor, către rostul de viață și economie românească. Dintre ei se va recruta elita conducătorilor neamului românesc.

Muncitorul român, încadrat perfect în disciplina legionară, conștient de rolul participării lui în economia națională, va fi oricând gata să-și dea tributul, atunci când PATRIA o va cere.

Ing. Alexandru Avram

VIAȚA ȘI MOARTEA LEGIONARĂ

Conferința d-lui Stoicănescu ținută la radio

D. prof. Constantin Stoicănescu, a rostit la posturile noastre de radio în seara zilei de 9 Ianuarie 1941, următoarea conferință despre: „Viața și moartea legionară":

Prin subiectul care mi s'a fixat, trebue să vorbesc despre atitudinea legionarului în viață și în fața morții.

Această atitudine este determinată de înțelegerea pentru Patrie. Prin sentimentul de patrie, ne împlinim soarta națiunii și prin națiune, ne încadrăm în veșnicie.

„Patria pentru noi" — cum spunea Banea — „nu este o ficțiune ci o adâncă realitate. Ea trăește însumând în viața ei, viețile noastre individuale de eri, de azi și de mâine. Prin aceasta stă mai presus de noi și interesele ei sunt veșnice. In contrast cu mentalitatea care a pus pe individ în centrul tuturor preocupărilor noi subordonăm ființa noastră cu toate manifestările, tendințele și atitudinile ei, ființei reale a patriei".

Pentru aceasta, problema vieții și a morții în Legiune e legată de problema patriei. Condițiile ei de viață, imperativele ei, linia destinului ei, determină caracterul atitudinilor noastre. Căpitanul ne-a restaurat pe această linie a misiunii Neamului și noi vrem să împlinim și viața și moartea pe ea.

Prin răspântia geografică a pământului Patriei, ni s'a fixat un adevărat rol de parafrăsuei în care s'au descărcat toate năvălirile și aspirațiile contrarii, dinspre toate frunțariile țării. Această permanentă stare de risc, stimulează caracterele adânci ale atitudinilor noastre în fața morții și a vieții, căci aici nu a putut și nu poate trăi un popor comod și temător de moarte. De aceia Dacii, încă în perioada pre-creștină, sfidau moartea cu credința vieții de dincolo. Și ca să nu adoarmă această credință o materializau — din patru în patru ani — prin solemnități la care flăcăii, pe vârfuri de munți, se aruncau în suliți ca să devie curieri în necuprins... dar cei rămași simpli spectatori, să se bată în războaie, cu elan de avântați ce a pus în uimire întreaga lume veche.

De aceea în cele mai încântate cântece poporane, moartea e înfrumusețată cu cele mai sublime imagini care pot încânta viața; iar jertfa necesară pentru orice faptă devine cântat simbolic al creației. Și în Miorița și Legenda Meșterului Manole nu sunt poveștile unor izolați, ci atitudine în fața morții și a vieții, a milioane de anonimi, mărturisite prin sentiment în lung de veacuri.

De acea cântă legionarii că moartea e cea mai frumoasă nuntă dintre nunți. Toate acestea pentrucă Patria cere această atitudine în fața morții.

Dar aceasta, în spirit legionar, nu presupune resemnare în fața morții și nici căutarea ei, ci înfruntarea și depășirea ei. Infruntarea pentrucă la adăpost de obsesia ei, să se liberze toate elanurile în lupta vieții. Și depășirea ei, pentru eternitatea vieții de dincolo, sau de după Inviere. Căci moartea nu e scop, ci viața de dincolo pentru Zamolxe și Invierea pentru Căpitan. Tot astfel nu făptuirea jertfei, nu momentul, contează, ci sensul ei și spiritul de jertfă din tot decursul vieții.

Ca atitudine în fața vieții, Legionarul înlocuește criticismul cu credința și tinde spre iubire „căci iubirea e drumul — singur — care duce către ceilalți oameni și e calea — singură — care duce în sus spre Dumnezeu", cum a mărturisit Victor Gârcineanu.

Legionarul tinde să trăiască disciplina severă a unei colectivități ierarhizate, a unei comunități de ideal și de aspectări identice, de concentrare într'un sens unic a puterii de voință în urmărirea unei victorii.

Legionarul tinde spre deșteptarea unui spirit bătăios spre determinarea unei atitudini spirituale de ofensivă permanentă, în vederea refacerii Patriei.

Și legionarul împăcat și îndrăgostit de pământul și cerul românesc, legat de neamul lui și de Dumnezeu, netemător de moarte și încrezător în taina învierii, are sentimentul veșniciei în el.

Bărbați în fața morții și a vieții pentru dragostea de Patrie, legionarii din întreg cuprinsul țării aud o singură comandă din necuprins: „Români, strigați cu înfrigurare ca pe potecile munților în ceasurile de furtună: Patria, Patria, Patria".

Dela comisia de studii medicale a Mișcării Legionare

Comisiunea 28 a Ortho-genezei [illegible], educației fizice, [illegible] în școală, [illegible] mintale în școală, școalei de supradotați, este convocată pentru Marți 14 Ianuarie 1940 orele 21 la sediul Colegiului Medicilor din strada Romană 158, Blocul AGIR.

ECONOMIE FINANȚE

EXEMPLUL GERMANIEI

Un neam se ridică prin el însuși la mărire

Din importantul articol asupra acordului cu Germania, publicat de d-l Nicolae Petra, Subsecretar de Stat la Ministerul Economiei Naționale, în ultimul număr al revistei „Însemnări Sociologice" și reproduse în ziarul nostru, desprindem următoarele judicioase observațiuni:

„Știm, cum a ajuns Germania în situația de a putea oferi, în vremurile grele de azi, necesarul gata să ne dea. A reușit să spargă cercul de fier al unui sistem economic, bazat pe interesul individului anonim, pe legea cererii și ofertei aurului și pe ideia de exploatare a omului de către om.

„Un neam a muncit ani de-arândul, pentru ca să ajungă ca, în plin război, în vreme ce face un permanent efort pentru a stăpâni aceste țări, cu care a luptat și le-a învins, să ne ofere un ajutor considerabil în material și credite.

„Din această colaborare, care ni se oferă atât de sincer de Germania, cel dintâiu lucru, pe care trebuie să ne grăbim să-l luăm, este exemplul minunat al efortului făcut de acest popor, ca din greutățile anului 1931 și din sărăcia de materii prime să ajungă la formidabila putere militară și economică din 1940, fără ajutoare de afară, numai din proprie-le lui puteri".

Cât de frumos ni-se arată, prin cuvintele citate, drumul indicat de eforturile Germaniei, care se înfățișează ca un strălucit exemplu de perseverență într'o muncă încordată, pentru a'și câștiga locul printre marile națiuni ale lumii. F[illegible] țara noastră nu poate rămâne acum decât în proporția numerică [illegible] să joace un rol important în spațiul ei vital la gurile Dunării și pe țărmurile Mării Negre.

România este conștientă astăzi [illegible] grafice, având asigurat ajutorul politic și economic al puternicului Reich german, putând să-și realizeze aspirațiile sale naționale, de renaștere, potrivit tradiției de veacuri ce s'a stabilit prin testamentul lui Ștefan Vodă al Moldovei, care glăsuia să ne te închini decât în sprijinul acelei mari puteri, cărei i se cuvinte[illegible], cum a fost pe vremuri Turcia, iar astăzi Germania. De a-cela țara noastră își găsește, prin acordul cu acest stat, temeiul desvoltării sale în viitor.

Sunt atâtea motive etice, cari ne apropie de națiunea germană! Mai presus de toate avem exemplul muncii ordonate și conștiincioase, minunata disciplină, care transformă milioane de om într'o mașină vie, cu suflet, simțitoare la poruncile vremii.

Și Germania a fost împărțită, umilită și batjocorită de neamuri umerale și parazitare, care n-au înțeles suportul moral al existenții națiunilor. Ori, legile permanente ale vieții, cu exprimea lor, dictate de puteri supra-omenești, de ordin divin, nu îngăduie ca om pe om să se robească.

A suferit națiunea germană, în răbdătoare tăcere, jugul politic și economic al învingătorilor, rămânându-se conștienți pentru ziua, când și-a putut manifesta, cu puteri elementare nebănuite, extraordinarele virtuți morale și ostășești, ce dimensiune astăzi întreaga omenire.

O mie de ani a suferit și neamul nostru românesc jugul străinilor, abia pâlpâind, aproape să se stingă, flacăra conștiinței sale naționale. Dreptatea dumnezeiască, care prezidează și hotărăște destinele popoarelor, a vrut să renască România din cenușe, să-și contureze chiar forma sa deplin geografică, spațiul vital, corespunzând hotarelor firești ale pământului strămoșesc cutropit de neamuri străine, trecătoare.

Stăruind asupra exemplului, ce ni-l oferă Germania, nu putem încheia mai bine aceste constatări, decât reproducând tot din remarcabilul articol citat, al d-lui ministru N. Petra, frumoasele îndemnuri:

„Un bun material trebuie să fie produsul unui efort propriu, și aceasta servește deci nu numai un efect imediat, ci mai ales o creștere a sufletului neamului, care singur asigură existența lui în veșnicie.

„Să ne aplecăm asupra nevoilor noastre cu muncă disciplinată și sobră, și din acordul de curând încheiat cu Germania să luăm ceea-ce ne lipsește încă, acel exemplu de muncă, ce nu are seamăn în istorie".

N. Istrate

REGLEMENTAREA FUNCȚIUNII DE MIJLOCITOR OFICIAL

Modificarea legii burselor

Prin decret lege, articolele 92 și 93 din legea asupra burselor, modificate prin decretul-lege Nr. 4062, publicat în Monitorul Oficial Nr. 283 din 6 Decemvrie 1938, au fost modificate după cum urmează:

ART. 92. — Mijlocitorii oficiali se numesc prin decret, după propunerea Ministerului Economiei Naționale, în urma recomandării comitetului bursei.

Recomandațiunea comitetului bursei trebue făcută în termen de 15 zile dela data când s'a cerut de minister. Trecând acest termen fără a se primi recomandarea, ministerul poate numi deadreptul pe titular.

In decretul de numire a mijlocitorului, se vor arăta anume categoriile de afaceri cu care titularul este însărcinat. Ei poate fi însărcinat cu mai multe categorii de afaceri.

PUBLICAREA VACANȚELOR

Vacanțele de mijlocitor se vor publica prin îngrijirea Ministerului Economiei Naționale, în Monitorul Oficial și într'unul din marile cotidiane, ele neputându-se completa decât cel mai curând după 30 zile dela publicare.

La intrarea în funcțiune, mijlocitorul oficial va depune înaintea președintelui comitetului bursei, asistat de secretar, acelaș jurământ ca și agenții oficiali.

Mijlocitorii oficiali nu pot fi și agenți oficiali.

CONDIȚIUNILE

ART. 93. — Pentru a fi numit mijlocitor oficial, titularul trebue să îndeplinească următoarele condițiuni:

a) Să fie român, bucurându-se în întregime de drepturile civile și politice;

b) Să aibe vârsta de 25 ani împliniți și să facă dovada prin certificatul medical oficial că starea sănătății lui corespunde obligațiunilor impuse de funcție ce o va îndeplini;

c) Să fi satisfăcut legea recrutării;

d) Să nu fi suferit vreo condamnare penală definitivă pentru crimă sau pentru vreunul din următoarele delicte prevăzute de codul penal articolele: 235—246 inclusiv, 272—275 inclusiv, 277—282 inclusiv, 284—286 inclusiv, 292, 313, 314, 323—326 inclusiv, 353—358 inclusiv, 385—400 inclusiv, 401—403 inclusiv, 419—426 inclusiv, 447, 451, 452, 455—458 inclusiv, 482, 491, 493, 494, punctele 1—6 inclusiv, 495, 496, 499, 524—531 inclusiv, 535—546 inclusiv, 549—556 inclusiv, sau pentru vreuna din infracțiunile prevăzute de legea pentru apărarea ordinei în Stat;

e) Să aibă titlu academic de licențiat în științele comerciale, economice sau juridice;

f) Să aibă o practică de cel puțin 2 ani în comerț sau ca ca supleanții ai unui mijlocitor, candidații cu titlu academic.

In termen de 2 luni dela punerea în aplicare a noului decret-lege, pot fi numiți mijlocitori oficiali și absolvenții a cel puțin 4 clase de liceu sau a unei școli echivalente, dacă au ocupat în trecut funcția de mijlocitor oficial cel puțin 3 ani cu excepția acelora care au fost destituiți din funcție.

Știri economice din străinătate

SE REINFIINȚEAZĂ BURSA DE EFECTE LA ISTANBUL

După cum se anunță din Ankara, Ministerul Economiei a hotărît, luând în considerație însemnătatea comercială a Istanbulului în comerțul exterior, să reînființeze bursa de efecte la Istanbul, care fusese acum câțiva ani mutată la Ankara.

LĂRGIREA PORTULUI DIN BURGAS

In portul bulgar la Marea Neagră, Burgas, s'a construit în dosul portului vechi, un port mic de pescărie. Clădirile din port cuprind frigorifere și magazii, o bursă pentru pește și o colonie pentru pescari. Interesant este că acest cartier nou a fost construit pe suprafața secată din Marea Neagră. S'a construit un dig între mare și coastă și s'a umplut spațiul gol cu pământ. In acelaș fel se va câștiga prin acelaș procedeu o suprafață, pe care se vor clădi lagăre industriale. Lucrările construcțiilor au fost efectuate din ordinul Direcțiunii comunicațiilor pe apă. S'au pus la dispoziție sume importante pentru înzestrarea pescarilor cu bărci cu motor, spre a se putea pescui la o distanță mai mare de țărm ca până acum.

IMPORT DE OI DE RASĂ IN SLOVACIA

Se anunță oficial că se intenționează importul în Slovacia a unui număr mai mare de oi de rasă din Ungaria. Contrar speculațiilor că acest plan se va realiza, nu s'a putut face până acum nimic, deoarece Ungaria nu are numărul necesar de oi de rasă. Importul de berbeci se va face din Germania, iar cel de oi din Jugoslavia.

IMPRUMUTUL UNGAR DE INVESTIȚIUNI IN TRANSILVANIA

După cum se anunță oficial, în curând se va deschide subscripția împrumutului maghiar de investițiuni în Transilvania, după cum a fost anunțat de către Ministrul de Finanțe. Imprumutul va fi subscris în trei tranșe la începutul anului. Instituțiile de credit, societățile de asigurare, publice sau particulare și marile întreprinderi comerciale s'au și înscris cu sume mai mari. In ziare sunt citate următoarele cifre: Industria a semnat deocamdată 100 milioane pengo, instituțiunile de credit ceva mai mult iar societățile particulare de asigurare 10 milioane pengos.

DELICTUL DE SPECULĂ ESTE PEDEPSIT IN ITALIA CU MOARTEA

Monitorul Oficial italian publică următorul decret-lege în care sunt prevăzute sancțiunile cu privire la producția și distribuția articolelor de primă necesitate.

Cu excepția unor dispoziții speciale prevăzute în articolele următoare, sancțiunea stabilită de legile în vigoare pentru delictele privind producția, comerțul, recensământul, rezervarea oficială, rechiziția, adunarea și distribuția articolelor de primă necesitate este triplată.

Cei care sustrage, în orice chip, articolele de primă necesitate în cantități însemnate cu scopul de a determina lipsa lor pe piață sau urcarea prețurilor este pedepsit cu moartea. Dacă faptul nu a produs grave tulburări pieții, se va aplica pedeapsa muncii silnice.

Cei ce vor distruge materii prime, produse agricole sau industriale, sau mijloacele de producții pricinuind astfel grave prejudicii economiei naționale sau va produce articole de primă necesitate în cantități atât de mici încât să fie evidentă această intenție, este pedepsit cu moartea. Dacă faptul nu a produs grave prejudicii sau dacă marfa a fost produsă în cantități ce nu sunt similare de mici, se aplică munca silnică.

DESVOLTAREA CIRCULAȚIEI PE APĂ ȘI PE CĂILE FERATE A BULGARIEI

Ministerul comunicațiilor a comandat în străinătate un număr important de vagoane de mărfuri și 50 de locomotive. După declarații făcute de acest Minister circulația pe căile ferate s'a intensificat mult. Ca exemplu numărul călătorilor pe căile ferate a fost în Noembrie 1940 de 1,3 milioane, sau cu 30 la sută mai mult ca în acelaș lună din anul trecut. Mărfuri au fost transportate în Noembrie 1940, în greutate de 712 mii tone, ceeace înseamnă că este cu 100.000 tone mai mult ca în anul 1939. Această considerabilă sporire a făcut necesară cumpărarea de noui mijloace de locomoție. Și circulația pe apă s'a majorat simțitor, așa încât guvernul s'a văzut silit să ia măsuri pentru lărgirea porturilor dunărene cu ajutorul noului buget și a unui împrumut de 100 milioane leva. In acelaș măsură se va interesa guvernul și de porturile dela Marea Neagră. Societatea de telefoane întrebuințează un împrumut de 400 milioane leva pentru automatizarea rețelei telefonice în unele orașe ca și pentru construirea de instalațiuni telefonice și telegrafice de înaltă frecvență și pentru procurarea de posturi de emisiune, de căruțe, de cabluri și alte materiale pentru poștă.

RESTRÂNGEREA CONSUMAȚIEI LA ISTANBUL ȘI ANCARA

S'a redus aprovizionarea, cu gaz a orașelor Istanbul și Ankara din cauza uzării instalațiunilor existente și a imposibilității momentane de a se procura noui cantități de gaz din străinătate. Consumatorii sunt deci somați să restrângă pe cât posibil întrebuințarea gazului. Tot odată s'a făcut o restrângere și în circulația funicularului din tunelurile de munte spre a se evita o uzare a odgonului de sârmă a cărui durată a fost garantată până la mijlocul anului 1941. Mijloacele de procurare a unui nou odgon de sârmă sunt minime, căci până acum a fost imposibil de a se putea procura din străinătate. Din aceste motive este necesar să se uzeze cât mai puțin odgonul. Intr'o situație asemănătoare referitoare la greutatea de procurarea materialelor, se găsește și societatea de tramvaie din Istanbul.

Desființarea oficiului devizelor negociabile

Prelungirea termenelor de negociere a devizelor

Prin decret lege, termenele de negociere a tuturor categoriilor de devize lăsate la libera negociere și expirate, sau care vor expira, s'au prelungit până la 15 Februarie 1941 inclusiv.

Oficiul devizelor negociabile se desființează la 1 Ianuarie 1941.

Băncile autorizate rămân creditoare la Banca Națională a României cu devizele ce au fost lăsate la libera negociere, în afară de cele provenind din cotele de 20% și 40% Anglia și care n'au fost preluate de Banca Națională a României până la publicarea prezentului decret-lege.

Băncile autorizate posesoare de devize din categoriile prevăzute mai sus, vor putea să le vândă până la data de 15 Februarie 1941, fie altor bănci autorizate fie clienților lor, fără validarea operațiunilor de către oficiul devizelor negociabile.

Banca Națională a României va putea elibera înlăuntrul acestui termen operațiuni de negociere a devizelor indiferent de proveniența acestora.

Banca Națională a României și băncile autorizate vor putea vinde aceste devize numai posesorilor de autorizațiuni de plată valabile, eliberate de Direcțiunea reglementării plăților din Ministerul Economiei Naționale.

Băncile autorizate vor anunța zilnic Băncii Naționale a României vânzările de devize negociabile efectuate de ele. Această anunțare se va face prin dispozițiunile de plată eliberate de băncile autorizate, pe baza cărora ele vor fi debitate la conturile ce le-au fost deschise.

Devizele negociabile cu excepția celor provenind din cotele de 20% și 40% Anglia, care nu au putut fi vândute până la 15 Februarie 1941, vor putea fi preluate de Banca Națională a României în calitatea sa de mandatară a Statului, la cursul oficial plus prima legală.

Aprovizionarea țării cu cereale, leguminoase, carne, ceapă și alte articole alimentare

Ministerul Coordonării și Statul Major Economic a fost autorizat a încredința Institutului Național al Cooperației mandatul de aprovizionarea țării cu cereale, leguminoase, carne, ceapă și alte articole alimentare.

Condițiunile acestui mandat vor fi la fel cu cele cuprinse în convențiunea similară privitoare la operațiunea de valorificare a cerealelor din recolta anului 1940, încheiată la 12 August 1940, între Ministerul Economiei Naționale și Institutul Național al Cooperației, înregistrată sub Nr. 58.124 din 1940, cu modificările stabilite de comun acord între Ministerul Coordonării și Institutul Național al Cooperației.

Banca Națională a României a fost autorizată să finanțeze Institutul Național al Cooperației pentru cumpărăturile ce acesta va face pe baza mandatului ce i se dă prin această lege, până la concurența sumei de lei 500.000.000.

Ministerul finanțelor a fost autorizat de a garanta față de Banca Națională a României, restituirea creditului de 500.000.000 lei, ce aceasta va deschide Institutului Național al Cooperației, în sensul că dacă Institutul Național al Cooperației nu va achita până la 31 Decemvrie 1941, soldul debitor la Banca Națională sau creditul nu va fi redus, acest sold va fi acoperit din Contul T. 1. aflat la Banca Națională a României, sau din oricare alt disponibil al statului aflat la Banca Națională a României.

Inființarea „Creditului Național Minier"

Compunerea consiliului de administrație

I. „Banca Intreprinderilor Aurifere și Miniere", S. A., cu sediul în București, a fost transformată, în „Creditul Național Minier", S. A., București.

II. Legea de organizare și statutele Băncii Intreprinderilor Aurifere și Miniere, devin legea și statutele „Creditului Național Minier", S. A., cu modificări prevăzute mai jos.

III. Consiliul de administrație al Creditului Național Minier, se compune din 7 membrii dintre cari:

4 membri numiți prin decret, la propunerea Ministerului Economiei Naționale din care unul ca președinte.

Un membru delegat de Banca Națională a României.

2 membrii aleși de adunarea generală pe termen de 4 ani.

Până la prima adunare generală acești membri vor fi numiți tot prin decret la propunerea Ministerului Economiei Naționale.

Comitetul de censori se va compune din trei membri și anume:

Un membru, delegat de Banca Națională a României.

Un membru, numit prin decret la propunerea Ministerului Economiei Naționale.

Un membru ales de adunarea generală.

NOUL CONSILIU

In Consiliul de administrație al Creditului Național Minier, S. A., au fost numiți pe termen de 4 ani d-nii:

Radu Portocală, președinte,
Ing. Ioan Grigoriu, membru,
Ing. Ioan Fotiade, membru,
Ing. Mihail Postelache, membru.

Pentru cele două locuri din Consiliul de administrație ce urmează a fi completate prin alegerea adunării generale și până la acea alegere, au fost numiți d-nii:

Avocat Ioan Negru,
Ing. Ioan Marinescu.

In calitate de membru al Comitetului de censori al „Creditului Național Minier", S. A., a fost numit d. Ilie Vlădescu.

Prețul animalelor și produselor animale la export

Direcția Economică agrară din ministerul agriculturii, comunică următoarele prețuri la export pe ziua de 9 Ianuarie 1941, pentru animale și produse animale:

VITE VII

Prețul în lei pe kilogram.

BRAȘOV: Boi țărănești 28-30; boi pentru export 30-32; boi îngrășați în fabrici 28-32; porci grăsuni sub 120 kgr. 56-58; porci grași peste 120 kgr. 56-60; porci Mangalița 66-69; porci despicați cu slănină 76-78, oi peste 6 luni 700-800.

BANAT: Boi țărănești 26-28, boi pentru export 30-32; boi îngrășați în fabrici 33-34; porci grăsuni sub 120 kgr. 45-47; porci grași peste 120 kgr. 46-47; porci Mangalița 49-51; porci englezi din Banat 49-51; porci despicați cu slănină 65-66, oi peste 6 luni 17-19.

PRODUSE ANIMALE

Prețul în lei pe kilogram.

BRAȘOV: Untură de porc 93 lei; osânză 99 lei.

BANAT: Untură de porc 80-85 lei; osânză 84-90 lei.

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

10 Ianuarie 1941

ACȚIUNI	RENTE	INDICELE BURSEI
104 — 102 — 100; Eri →, Azi ←	92 — 92 — 91; Eri →, Azi ←	BAZA: [illegible]; Acțiuni: Bancare, Petrolifere, Industriale, Transporturi; Indicele acțiunilor; Rente: Rente, Obligațiuni, Scrisuri și bonuri; Indicele [illegible]

NOTA: Indicele [illegible] față de baza [illegible] nivelul cursurilor, [illegible] nivelurile corespunzătoare.

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

10 Ianuarie 1941

DENUMIREA TITLULUI	Cursul precedent	Cursul zilei	DENUMIREA TITLULUI	Cursul precedent	Cursul zilei
ACȚIUNI			**EFECTE**		
Bancare			**Rente**		
Banca Națională	5.400		Imprumutul Național	[illegible]	
Banca Românească	580		Imprumutul Unirii	92	[illegible]
Banca de Credit Român	220		Imprumutul Refacerii	[illegible]	
Creditul Național Industrial	600		Improprietăririi	[illegible]	[illegible]
Banca de Scont	770		Stabilizare 1929	[illegible]	[illegible]
Petrolifere			Consolidare 5%	[illegible]	[illegible]
Astra Română	760	760	Desvoltare 1931	[illegible]	
Steaua Română	180		Inzestrare T. mici	[illegible]	[illegible]
Petrol Blok	400		Inzestrare T. mari	[illegible]	
Creditul Minier	280		**Obligațiuni**		
I. R. D. P.	250				
Redevența	220		Județene 5%	[illegible]	
Concordia	300	280	„ [illegible]%	[illegible]	
Industriale			**Scrisuri și bonuri**		
Mica	620	540			
Letea	905				
U. D. R.	390	400	Rurale preced.	[illegible]	
Transporturi			Urbane Buc. emis. vechi	[illegible]	[illegible]
S. R. D.	1.280	1.280	Urb. Buc. emis. nouă	[illegible]	[illegible]
S. T. B.	1.040	1.030	Urb. Iași 10%		
Telefoane	645	625	Urb. Iași 5%		

Cursuri informative

Asig. Dacia Rom	2500	3000	Soc. Concordia	[illegible]	[illegible]
Asig. Generală	1100	1200	Soc. I. R. D. P.	[illegible]	[illegible]
Asig. Națională	270	300	Soc. Prahova	[illegible]	[illegible]
Asig. Agricola Fonciera	300	325	Soc. Petrol Românesc	[illegible]	[illegible]
B-ca Nat. cup. pert.	5400	5450	Soc. Petrol Govora	[illegible]	[illegible]
B-ca Românească	570	580	Soc. Reșița	[illegible]	[illegible]
B-ca Credit Român	280	290	Soc. Tramvaie Con.	[illegible]	[illegible]
B-ca Comercială Rom.	210	230	Soc. Carpatina	[illegible]	[illegible]
B-ca Cerealiștilor	375	400	Soc. Mica	[illegible]	[illegible]
B-ca Scont	260	270	Soc. Lem eftine	[illegible]	[illegible]
B-ca Agricola	10	20	Soc. S. R. D.	[illegible]	[illegible]
B-ca Of. Rom. orig.	880	900	Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]	[illegible]
B-ca Comerț Craiova	180	200	Soc. Letea	[illegible]	[illegible]
Soc. Astra Română	740	750	Soc. Creditul Industrial	[illegible]	[illegible]
Soc. Steaua Română	360	370	Soc. Clădirea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Creditul Minier	260	270	Soc. Cartea Rom.	[illegible]	[illegible]
Soc. Petrol Blok noi	390	400	Soc. Telefoane	[illegible]	[illegible]

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 10 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	CUMPĂRARE		VÂNZARE	
	Fără primă	Cu primă plus [illegible]	Fără primă	Cu primă [illegible]
Dolarul	192,25	411,[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	23,75	49,1[illegible]	[illegible]	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	CUMPĂRARE		VÂNZARE	
	Fără primă	Cu [illegible]%	Fără primă	Cu [illegible]%
1 Florin olandez	—	—	—	[illegible]
1 Drahmă	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Dinar	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Reichsmark	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Cor. slovacă	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Pengoe	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Cor. daneză	—	—	37	[illegible]
1 Marcă finlandeză	[illegible]	—	—	[illegible]
1 Liră turcă	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Escudo	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Liră sterlină	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Liră italiană	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Pesetas	—	—	14	[illegible]
1 Franc francez	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Coroană cehă	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 Leva	[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
1 Coroană Suedeză	[illegible]	[illegible]	[illegible]	—
1 Zlot	—	—	[illegible]	[illegible]
1 Franc elvețian	23,75	32,78	[illegible]	

Bursa de mărfuri din București

BURSA DE MĂRFURI DIN BUCUREȘTI

Grâu rec. 1940, de 74 kgr. 2 vag. Lei 875.50% kgr. F-co. vag. stația de încărcare.

Porumb cinquantin 1940, 13 vag. lei 905% gr. F-co. vag. stațiuni C. F. R. din jud. Iași.

Mazăre rec. 1940, conf. probei, 1 vag. lei 1.960% kgr. F-co. vag. Buzău și Răcăciuni.

POLITICA ZILEI

TEHNICĂ ȘI SUFLET

Geniul războiului răvășește alcătuirile omenești pentru o mai bună apărare a lor. In această epocă, când valorile militare primează, nu putem avea alt ideal decât de a fi buni soldați.

Prezența unui mare general în fruntea Statului, dă semnificația covârșită preocupărilor actuale.

Domnul General Ion Antonescu are misiunea istorică de a reclădi puterea militară a României, necesară întregirii Neamului. Pentru împlinirea acestui imperativ național conștiința ne obligă să devenim buni soldați, căutând fiecare a dispune de o pricepere tehnică și un potențial sufletesc de războiu, cât mai ridicat.

Omul, fără priceperea meșteșugului modern al armelor, fără cunoașterea procedeelor de luptă, poate fi o pradă sigură și chiar o jertfă inutilă a războiului. Imprejurările nu mai sunt ca altădată, când puteai să mergi cot la cot, dus de val. Azi, spre deosebire de trecut, se adeverește că cel priceput în ale războiului rezistă și poate fi chiar ferit de moarte. De aici interesul fiecăruia de a stăpâni foarte bine tehnica militară.

Dar această indispensabilă pregătire tehnică, nu este suficientă. Domnul General Hansen, Șeful Misiunii Militare Germane, spune în revista „SPIRIT MILITAR MODERN", Anul III, No. 1: „Chiar dacă mașina și tehnica înfluențează, în largă măsură, războiul total, spiritul este și rămâne acela care conduce".

Potențialul sufletesc de războiu este hotărîtor pentru reușita unei campanii. Invățămintele din războaiele recente arată că la posturile din prima linie de luptă, urmează să se găsească oameni cu o pregătire excepțională a sufletului, ca prin exemplul lor să înrâurească necontenit masa luptătorilor, menținându-i credința în victorie și voința de a învinge.

Strălucitele isbânzi ale armatei germane s'au bazat pe acest fapt, care trebue cunoscut de tinerii români. Desigur, că nu toți românii vor trebui să se afle la locul de înaltă onoare al câmpului de luptă, unde se decide soarta Neamului și că unii din ei vor trebui să rămână mobilizați pentru lucru. Această împărțire între front și zona interioară, urmează să se facă astfel, încât fiecare vârstă să-și dea contribuția acolo unde ea este nimerită.

O ideală repartizare a forțelor umane între zona operativă și acea interioară va fi înlesnită prin o desvoltată conștiință națională și militară a individului, pe care le vedem închegate în conștiința legionară.

Experiența războiului modern arată că linia de luptă are nevoie de tinerețe, adevărate făclii, radiind entuziasm. Conducătorii soldaților, trebue să fie modele de cinste sufletească, de curaj bărbătesc și de naționalism fanatic, pentru ca ei, la nevoie, să poată cere ostașului jertfa supremă.

Tineretea legionară, elita conducătoare a României întregite nu-și poate croi un drum acoperit de glorie, decât prin prezența ei la locurile ostășești pline de răspundere istorică.

Etica legionară impune fiecăruia pregătirea tehnică și sufletească pentru războiul întregirii fruntariilor. Iată principala și permanenta preocupare a tineretului!

Lt.-col. C. Atanasiu

Noui dispozițiuni cu privire la tranzacțiunile de bunuri mobile ale celor cari pleacă în Ungaria

D. Mihai Antonescu, ministrul justiției a trimis tuturor primilor președinți și președinților de tribunale următorul ordin circular:

Fiind informați că unii proprietari de bunuri imobile cari urmează să plece din țară, își vând aceste bunuri pe prețuri mult exagerate și nereale, în scopul de a încărca contul ce eventual Statul Român ar urma să-l prezinte la Clearingul cu Statul Ungar, vă punem în vedere că orice tranzacțiune privitoare la aceste bunuri se vor face numai înaintea președintelui tribunalului și numai după ce Comisiunea compusă dintr'un magistrat local, administratorul financiar și un delegat al Prefecturii județului, va stabili prețul real al acestor tranzacțiuni.

Nici un act de transmisiune de bunuri, prin vânzare, nu va putea fi intabulat de cât după ce președintele tribunalului va viza actul cu mențiunea că prețul real a fost admis de Comisiunea de mai sus.

Președinții de tribunal vor lua imediat măsuri de executare.

Aceste dispozițiuni nu se aplică repatriaților germani, pentru care Guvernul Român a încheiat convențiunea din 22 Octombrie 1940.

DESFIINȚAREA COMISIUNII SUPERIOARE A DRUMURILOR

Prin decret lege Comisiunea superioară a drumurilor, înființată cu decretul-lege Nr. 1969 din 14 Mai 1938, s'a desființat.

Toate atribuțiunile acestei comisiuni, prevăzute în susmenționata lege se vor îndeplini pe viitor după cum urmează:

1. De către Consiliul tehnic superior:

a) Examinarea programelor generale;

b) Examinarea proectelor-tip, precum și a normelor și directivelor tehnice, pentru executarea diferitelor lucrări rutiere;

c) Examinarea și aprobarea proectelor de lucrări rutiere de pe orice categorie de drumuri, ce se întocmesc sau se execută de către administrațiile Statului, județelor, comunelor.

2. De către Oficiul central de licitații, în ceeace privește examinarea și avizarea asupra rezultatelor licitațiilor, pentru angajarea lucrărilor de drumuri ale direcțiunilor și serviciilor pendinte de Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor.

3. De către directorul Direcțiunii generale a drumurilor, în ceeace privește examinarea litigiilor ce se ivesc cu ocazia executării, recepționării și lichidării lucrărilor, precum și pentru stabilirea cazurilor în care urmează să se aplice dispozițiunile art. 88, punctul 3, din L. C. P.

HOTĂRÂREA REICHULUI DE A PROCLAMA LUPTA DE DISTRUGERE A METODELOR BRITANICE ESTE IN INTERESUL INTREGEI EUROPE

Ce scrie „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz"

BERLIN, 10 (Rador). — Oarecare semne de indignare, constatate pe Continentul european, au determinat guvernul britanic să admită tranzitul unor produse alimentare și a efectelor de îmbrăcăminte pe care Crucea Roșie americană urmează să le împartă la copiii din Franța ocupată, — scrie „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz".

Anglia, continuă publicația germană, crede că poate să scape, grație unui alibiu, de enorma răspundere pe care și-a asumat-o, contravenind principiilor dreptului internațional, față de populația civilă nu numai din țările inamice, ci și neutre, be chiar amice. Excepțiile pe care Anglia le face, pe alocuri, evidențiază și mai puternic enormitatea și natura condamnabilă a procedeurilor britanice și a intențiilor britanice, cari pot fi încadrate într'un singur sistem.

Dacă neutrii și țările ocupate sunt lovite, există totuși un fel de dreptate, care însă nu micșorează deloc vinovăția Angliei. Astfel sunt lovite în principal țările care, fie direct, ca inamice ale Reichului, au participat la blocada britanică atât timp cât au putut, până la înfrângerea lor, fie indirect, ca neutre binevoitoare, au încheiat acorduri cu Anglia, pentru a-și asigura propria lor aprovizionare, căutând totdeodată să favorizeze blocada britanică îndreptată contra populației civile a Reichului, contrar dreptului ginților.

Astăzi, aceste țări înțeleg probabil mai bine semnul, natura lipsită de umanitate și de legalitate a blocadei britanice, după cum ele înțeleg și hotărîrea Reichului de a proclama lupta de distrugere completă a metodelor britanice, aceasta fiind în interesul întregului Continent european.

Acesta este numai unul dintre motivele pentru care, din cauza experiențelor făcute, războiul actual se prezintă sub un aspect cu totul altul, în special pentru țările din Europa.

Avocat internat pentru alarmism

Din cercetările făcute de Direcțiunea Generală a Poliției, s'a constatat că avocatul Calavre Ion, din Galați, în timpul sărbătorilor, a alarmat publicul din acea localitate, lansând versiunea că în ajunul Anului Nou vor fi executați, de către legionari, fruntașii fostelor partide politice din țară.

Fapta numitului intrând în prevederile Legii alarmismului, s'a dispus internarea sa în lagăr, iar actele de anchetă s'au deferit Justiției, spre cele legale.

Altă donație pentru sinistrați

Monseniorul dr. Ladislau Zombori din New-York a donat suma de 20.000 lei pentru ajutorarea sinistraților cutremurului din România. Suma a fost trimisă contabilității speciale a sinistraților dela Ministerul Lucrărilor Publice.

Retragerea delegației chestorului orașului Brăila

Ministerul Afacerilor Interne comunică următoarele:

„Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri a dispus retragerea delegației d-lui Mazilu, chestor delegat al orașului Brăila, pentru acte nemaipomenite de teroare și de sălbăticie comise contra populației.

A mai dispus și darea lui în judecată".

Conferință despre literatura germană

D. prof. dr. Bernhard Capesius va ține azi, Sâmbătă, la orele 18, la Institutul German pentru Știință, strada Vasile Lascar 48, o conferință în limba germană despre „Literatura germană cu privire la războiul mondial".

Intrarea gratuită.

Condamnarea unor grade inferioare pentru insubordonare

Comunicat

Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat comunică următoarele:

In ziua de 3 Decemvrie 1940, un număr de grade inferioare dintr'o unitate militară s'au făcut vinovați de insubordonare, pretextând că nu sunt desconcentrați.

Tribunalul Militar care a judecat acest caz, a condamnat pe cei 12 gradați, găsiți vinovați, după cum urmează:

— Serg. Zăvolanu Gh. la 5 ani temniță grea.

— Serg. T. R. Popescu Matei la 4 ani temniță grea.

— Serg. Gheorghe Matei la 4 ani temniță grea.

— Serg. Grama Dumitru la 4 ani temniță grea.

— Caporal Pătrașcu Stan la 3 ani temniță grea.

— Caporal Pupăză Dumitru la 3 ani temniță grea.

— Caporal Munteanu Victor la 3 ani temniță grea.

— Frt. Dumitru T. Dumitru la 3 ani temniță grea.

— Caporalii Beșliu Petre, Cotleanu Victor, Gane Ion și Târu Toma, la 3 ani închisoare.

S'a luat comanda, comandantului unității care a dovedit slăbiciune și au fost pedepsiți disciplinar ofițerii cari au fost vinovați.

Toți refugiații vor trimite în 15 zile prefecturilor de județ drepturile și interesele părăsite la fostele domicilii

D. Mihai Antonescu, ministrul justiției a trimis tuturor prefecților din țară următorul ordin telegrafic.

Se aduce la cunoștință tuturor refugiaților din teritoriile pierdute (Basarabia, Bucovina de Nord și Transilvania) că, în termen de 15 zile dela publicarea prezentei încunoștiințări, la Prefecturile de județ, să trimeată drepturile și interesele părăsite la fostele lor domicilii sau sedii.

1. Numele și Pronumele capului familiei, soției și copiilor;

2. Localitatea de unde au venit.

3. Domiciliul actual, fie chiar numai provizoriu;

4. Ocupațiunea pe care o aveau în momentul părăsirii domiciliului lor.

5. Averea părăsită cu specificarea amănunțită și cu valoarea ei;

6. Dovezile ce eventual posedă referitoare la refugiu (data refugiului, punctul de trecere în țară averea părăsită.

Dacă refugiații au acte scrise, vor depune copii depe aceste acte; dacă nu au acte vor depune atestări scrise din partea persoanelor care au cunoscut această situațiune.

Toate declarațiile și actele de mai sus vor fi depuse în termenul arătat, la Prefectura județului în care locuesc actualmente, neștiutorii de carte vor face declarațiuni verbale înaintea Prefectului județului.

Domnii Prefecți vor aduna toate aceste declarațiuni formând dosare separate pentru fiecare persoană în parte și le vor grupa pe județele de origină, însoțind aceste grupări de un borderou în care se vor totaliza reclamațiunile făcute.

Dosarele astfel formate, vor fi înaintate ministerului justiției serviciul statisticei judiciare, care va întocmi o statistică generală.

Revista presei legionare

BUNA VESTIRE

Agenția „Reuter", nu mai contenește de câteva zile difuzând tot felul de știri fanteziste cu privire la situația din România. Știrile acestea pe de-a-întregul false sunt răspândite din unele capitale europene. Cititorul naiv și rău informat poate fi ușor influențabil. Omul care își adună informațiile din alte surse, căutând să se documenteze direct și cu obiectivitate, tocmai pentru a nu se lăsa înșelat, va răspunde cu un surâs ironic bănuind dedesubturile acestei propagande mincinoase. Căci agenția Reuter servește anumite interese, dar să vedem care. In ziarul Buna Vestire, dela 11 Ianuarie, d. Alexandru Constant —subsecretar al presei și propagandei— pune lucrurile la punct în chipul următor:

„Organele de propagandă și informație engleze urmăresc însă cu totul alte țeluri de vreme ce stăruiesc cu o tenacitate demnă de alte cauze, să colporteze cele mai fanteziste svonuri cu privire la România. Noi înțelegem că încadrarea în politica Axei nu convine cercurilor conducătoare britanice și că denigrarea sistematică a statului național-legionar este destinată să reducă... teoretic la neant aportul nostru la opera în curs de organizare europeană. Dar ne surprinde totuși lipsa oricărei măsuri rezonabile și vădita rea credință în conducerea acestei propagande".

Tot ce difuzează agenția Reuter servește intrigile engleze. Prin aceasta, politica engleză își demască neputința în spațiul sud-est european. Impotriva știrilor lansate, situația este cu totul alta. Desmințirea categorică a d-lui Alexandru Constant, și care confirmă o stare de fapt, are darul de a convinge pe toți oamenii de bună credință:

„Iată o acțiune sistematic concentrată, o acțiune de pure invențiuni, pe cari toată lumea cu respect pentru adevăr le respinge indignată.

Și pretutindeni Reuter difuzează atari fantezii. Dacă ne-am ocupa cu desmințirea lor, ar trebui să pierdem multă vreme prețioasă și să ne coborîm la un nivel, pe care nu suntem obicinuiți să ne mișcăm. Avem însă ferma convingere că plăsmuitorii acestei propagande fără frâu vor cunoaște curând direct realitățile europene. Va fi atunci o dureroasă surpriză pentru opinia publică britanică și o meritată satisfacție pentru noi".

Tot în Buna Vestire, d. Al. Alexianu, reluând tema realizărilor regimului legionar în ultimele patru luni ale anului precedent, face un examen de ansamblu al stărilor morale, politice și sociale, fără să piardă din vedere nici munca legionară, nici economiile realizate, nici îmbunătățirea soartei funcționarilor. Evident, reforma salariilor, înseamnă asigurarea „dreptului la viață" al marei categorii a funcționarilor. Munca legionară înseamnă dreptul la existență, la onoare și la viața liberă și onestă a lucrătorului. Ajutorul legionar înseamnă asigurarea protecției celor săraci. Nu este deci de mirare, că în aceste condițiuni de muncă și organizare temeinică, se pot face și economii, căci iată ce spune d. Al. Alexianu:

„Și toată această operă constructivă de mari proporții, se înfăptuește ca prin minune, din nimic, fără a îngreuna câtuș de puțin prea împovăratul buget românesc. Fiindcă, precum se știe, gospodăria țării sub regimul legionar a realizat, în numai 4 luni de guvernare (cât n'au mai fost adică risipitori și hoți), o economie netă de 5.774.000.000 lei.

Și neamul acesta care este chemat să judece astăzi noua față a lucrurilor — va avea prilejul să învețe să deosebească binele de rău și să se deprindă, măcar acuma, a prețui cinstit și omenește adevărul. Pentrucă, în țara aceasta s'a schimbat ceva, de câtăva vreme".

AXA

D. Alexandru Randa, într'un studiu documentat și îmbogățit cu hărți, aduce în ziarul „Axa" dela 11 Ianuarie o contribuție interesantă la lămurirea problemei etnice a Balcanului. Articolul intitulat **Elita rasială a Balcanului**, este de fapt reluarea unei teme puse de d. Alexandru Randa în broșura **Rasism românesc**, publicată în toamna anului trecut, dar amplificată și amănunțită în studiul apărut în „Axa". Iată punctele esențiale ale acestei teme:

„Imperiul „bizantin" nu este deci o emanație a grecismului, ci un stat de origină balcanică, a cărui capitală se înalță în Chersonesul tracic al balcanicului Constantin. In decursul vremurilor elementul balcanic slăbește; caracterul universal al imperiului favoriza amestecul raselor. Invaziile slave înseamnează o zguduire completă a echilibrului etnic din Balcani. Elita rasială care dăduse lumii conducători de importanță universală se retrage în munți. Slavii încep să se consolideze într'o masă compactă, dela marea Neagră până la marea Egeică. Astfel, macedoromânii dela sud sunt separați de blocul daco-romanic dela nord. Dar funcțiunea lor imperială se păstrează neatinsă.

Pe de o parte, popoarele slave năvălitoare conțin în compunerea lor etnică puternice elemente macedoromâne absorbite; este știut, cât de mare este diferența fizică și psihică între slavii răsăriteni și nordici și slavii dela sud. Această deosebire nu se poate explica decât prin puternica înrâurire a sângelui autohton, care dă slavilor din Balcani o vigoare rasială infinit superioară fraților ei din stepele Europei răsăritene. Privind statuile lui Mestrovici, acest eminent sculptor iugoslav, resimțim imediat această rudenie spirituală care ne unește în mod firesc cu elementele traco-macedo-române autohtone vecinilor noștri, slavii din Balcani. Este limpede că această asemănare este mai mare între Sârbi și Bulgari, fiindcă aceștia din urmă mai posedă o componentă rasială turanică, ce-i adevărat, destul de slăbită în urma evoluției recente".

De bună seamă că cetitorii doritori să cunoască această problemă vor urmări și celelalte studii ale d-lui Alexandru Randa, remarcabile prin valoarea lor doctrinară.

Armatolii

„Armatolii" aduc în fiecare număr contribuțiile unui scris pur, orientat către zorile de viață nouă a spiritului legionar. Fiecare rând, este dăltuirea unui gând care se vrea prefăcut în faptă. Și fără îndoială, că aceste fapte, așezate la temelia statului legionar, vor consacra destinul nostru în lume. Articolul d-lui Ion Zeana, din numărul dela 5 Ianuarie 1941, intitulat **Mitul sângelui**, este o dramatică mărturisire de credință a tuturor acelora care se simt părtași prin biologia lor, la existența eternă a rasei românești. Ecoul acestei explozii colective se află în rândurile d-lui Ion Zeana.

„Fără setea chinuitoare a absolutului românesc, care trebue să ne pârjolească în văpăile ei, grumajii striviți până astăzi sub povara jugului străin, (greco-slavo-iudaic) nu vom putea frânge în două linia unei inerții multiseculare, pentru a pro-

(Continuare în pag. 12-a)

PRESA STRĂINĂ

Frankfurter Zeitung

Ziarul publică un articol semnat de d. Nikolaus Benkiser, intitulat „Ideea Europei mari", din care extragem:

Amintind de imperiul Habsburgic prăbușit în fața războiului mondial cu întregul său complex de națiuni diferite, autorul articolului vede în politica Axei preluarea răspunderii europene față de dreptele rezolvări ale problemelor națiunilor din Europa. Reichul nu poate fi însă privit ca succesor al dublei monarhii. N'are revendicări teritoriale în Sud-Est.

Germania urmărește cu atenție politica Sud-Estului european, gata de a interveni cu forța fără să amenințe viața politică a popoarelor din Sud-Est. Ordinea Sud-Est europeană, continuă autorul, creată în urma înfrângerii puterilor centrale, n'a fost bună. Nu poate fi însă scopul [illegible] acelei ordini de a înlătura [illegible] pur și simplu puterile care [illegible] atunci. Și cei 20 de ani de după războiul mondial [illegible] Reich [illegible] tradiției germane, fără a se [illegible] doar după trecut [illegible] ordinea europeană trebue să se [illegible]tinut pe adevăratele și realele forțe ale prezentului.

Austria cuprindea și ordona doar o parte a Sud-Estului și această ordine parțială a contribuit să facă și mai grea orânduirea părții necuprinse de fostul imperiu. Noua politică vrea să dea liniștea și ordinea întregului continent și totodată întregului Sud-Est. Bine înțeles nu prin cuprinderea într'un singur organism de stat. S'a terminat cu analogiile istorice. Fiecare etapă a istoriei universale e unică și nu poate fi înțeleasă decât prin sine însăși.

Völkischer Beobachter

publică în revista bilanțurilor politice externe sub semnătura d-lui K. Theil un articol intitulat: „România un an al hotărîrii".

Autorul articolului trece în revistă evenimentele românești capitale ale anului criticând [illegible] vechiului regim necunoscător al situației interne și externe. In încheere d. H. Theil scrie: Poporul român și-a impus voința. Politica externă a României s'a întors la linia tradițională și fructuoasă a regelui Carol I și și-a regăsit alipirea de Europa Centrală. Un regim urât, o pătură suprapusă a fost înlăturată. După un secol de stăpânire silită, realizată cu cele mai diferite metode și care în ultimii zece ani a căutat în mod paradoxal să falsifice voința națională a românismului, poporul român s'a regăsit în el însuși.

Anul hotărîrii care a adus cu sine înlăturarea [illegible] trecutului a trecut. Bătălia hotărîtoare pentru reconstrucția celor ruinate e acum numai la început, fiind abia trei luni de când s'a preluat puterea de către Legiune. In anii viitori va fi câștigată marea bătălie la care s'a angajat Mișcarea Legionară.

Il Popolo d'Italia

Intr'un articol semnat de Mario Appelius scrie următoarele cu privire la intențiile de războiu ale Angliei:

„Nutrind absurda speranță de a învinge separat Italia și Germania, guvernul englez de două luni și jumătate își concentrează efortul maxim împotriva Italiei, în Libia și Etiopia, în Abisinia, pe frontul aeronaval din Mediterană. Toate resursele Imperiului britanic, cu excepția celora din Canada, sunt îndreptate, în chip sistematic, împotriva Italiei. Frontul dela Singapore a fost aproape în întregime descompletat pentru ca forțele de ac) să fie concentrate în Africa și în Mediterană. Guvernul din Londra a luat, chiar dela armatele metropolitane, arme, oameni și material de războiu ca să sporească puterea forțelor trimise împotriva Italiei.

„Planul ambițiosului Churchill este să scoată pe italieni din Abisinia și din Libia pentru ca să-i poată crea în Mediterană o situație strategică favorabilă, care ar avea rostul să corecteze situația rea pe care o au englezii în Marea Nordului. Londra, printr'un succes strategic în Mediterană, caută să-și creeze condițiile necesare care să-i îngăduie să trăiască, sub auspiciile prestigiului pe care i l-ar da acest fapt, o pace care să nu fie dezastroasă. Ca să ajungă la această țintă Londra a înarmat până în dinți armata greacă în cursul anului 1940 și acum îi furnizează arme și muniții lipsind toate celelalte sectoare, concentrează în Egipt și în Kenia, închide Dodecanezul, duce la maximum ofensiva împotriva Cirenaicei, alimentează de treizeci de zile lupta în deșert, a deslănțuit un formidabil asalt împotriva Bardiei. Londra caută să obțină în Mediterană succesul care i-ar îngădui să concentreze apoi în Marea Nordului și în Atlantic, cea mai mare parte a forțelor ei navale, aeriene și terestre, pentru a preîntâmpina astfel inițiativele din primăvară ale Reichului.

„După informații din sursă autorizată, planul Statului Major englez este împărțit în patru faze:

1) Anglia trebue să învingă în Mediterană, în cursul iernii 1940—1941; 2) să reziste Germaniei, în cursul primăverei și verei lui 1941; 3) să concentreze în Africa și în Orient în cursul iernei 1941—1942, toate forțele Imperiului; 4) iar în primăvara lui 1942 să invadeze Europa prin Balcani, făcând ca această invazie să coincidă cu intervenția Statelor Unite. După câte se vede, avem de a face cu un plan cu totul romantic, tipic temperamentului lui Chruchill. El presupune trei circumstanțe care, de fapt, nu există decât în fantezia acestuia: 1) ca Italia fascistă să îngăduie să fie învinsă; 2) ca războiul submarin să-și piardă din intensitate; 3) ca, la un moment dat, forța aeriană engleză să fie în măsură de a face să înceteze bombardamentele aviației germane, sau cel puțin să le reducă simțitor efectele grave pe care le au.

„Faptele se vor însărcina să dovedească Angliei și primului ei ministru că aceste trei ipoteze ale Statului Major britanic nu au nici un temei. Italia nu poate fi răpusă pentru că este prea puternică și pentru că este cu prisosință susținută de întreaga putere militară a Axei. Războiul submarin va continua să lovească în plin și cu o putere crescândă, comunicațiile maritime britanice. Aviația germană va continua, fără ca nimic s'o poată stingheri, să se concentreze asupra liniei „Anglia". Puterea militară a Axei este pur și simplu uriașă. Statul Major britanic va fi constrâns să părăsească planul Churchill-Eden pentru că este cu totul de nerealizat. Poate că în momentul când va renunța va avea neplăcerea să constate că orice fel de plan de războiu britanic nu mai folosește la nimic.

„Sunt șaisezeci de zile de când Anglia luptă crâncen împotriva frontului italian, căutând încă să prefacă în succese strategice cele două succese tactice obținute în Epir și în deșertul Marmaric. In ciuda tuturor eforturilor făcute de către englezi, a înspăimântătoarelor jertfe de sânge ale armatei grecești, care a presărat cu cadavre locurile luptelor, a nenumăratelor circumstanțe favorabile, a excelentei situații strategice din momentul când s'a pornit ofensiva, chiar a neașteptatului ajutor dat de un *ghibli înghețat*, care a constituit un lucru cu totul nou în deșert — succesele Angliei sunt circumscrise, datorită dârzei rezistențe a soldaților italieni care controlează pisc cu pisc munții Albaniei făcând ca atacurile anglo-grecești să nu aibă efectul dorit; veghează cu o neobosită perseverență asupra diferitelor sectoare ale Mediteranei; se opune cu eroism în deșert invaziei diviziilor cuirasate britanice.

„Aceasta este situația în Mediterană, așa cum reese din faptele [illegible]

ROMANIA
DIRECȚIUNEA INTREPRINDERILOR COMUNALE
Comisiunea permanentă pentru tragerea la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila
Nr. 2898 din 31 Decemvrie 1940

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 28 Ianuarie 1941, ora 16.30 (4.30 p. m.) se va face a 52-a tragere la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila, împrumutul de lei 9.180.000.— 4½%, emis în baza legii promulgată cu Inalt Decret Regal Nr. 8080, publicat în „Monitorul Oficial" Nr. 212 din 21 Decemvrie 1913, pentru amortizarea a 45.700 lei, datorată pe ziua de 1 Ianuarie 1941, conform tabelei generale de amortizare, prevăzute în regulament.

Obligațiunile ce se vor scoate la sorți sunt:

4 buc. a 5000.—	lei 20.000
14 buc. a 1000.—	lei 14.000
20 buc. a 500.—	lei 10.000
17 buc. a 100.—	lei 1.700
55 buc. în val. nominală de	lei 45.700

Tragerea se va face în birourile Intreprinderilor Comunale, situate în Brăila, str. General Praporgescu nr. 4, în asistența publicului, care este rugat a lua parte la această operațiune.

Președintele Comisiunii
Director I. C. B.
Inginer, (ss) Indescifrabil
Secretarul Comisiunii
p. Șeful Serv. Financiar I. C. B.
(ss) Indescifrabil

COMISIUNEA PERMANENTA PENTRU TRAGEREA LA SORTI A OBLIGATIUNILOR MUNICIPIULUI BRAILA
No. 2896 din 31 Decembrie 1940.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 29 Ianuarie 1941, ora 16.30 (4.30) p. m. se va face a 57-a tragere la sorți a obligațiunilor Municipiului Brăila, împrumutul de lei 10.000.000.— 4½%, emis pe baza legii promulgată în Monitorul Oficial No. 272 din 16/26 Martie 1912, pentru amortizarea a 161.800.— lei, valoarea nominală datorată pe ziua de 1 Ianuarie 1941, conform tabelei generale de amortizare prevăzute în regulament.

Obligațiunile ce se vor scoate la sorți sunt:

8 buc. a 5000.—	lei 40.000.—
50 buc. a 1000.—	„ 50.000.—
128 buc. a 500.—	„ 64.000.—
78 buc. a 100.—	„ 7.800.—
264 buc. în valoare nominală de	„ 161.800.—

Tragerea se va face în birourile Intreprinderilor Comunale, situate în Brăila Str. General Praporgescu No. 4, în asistența publicului care este rugat a lua parte la această operațiune.

Președintele comisiunii director I. C. B. inginer indescifrabil.
Secretarul comisiunii, șeful serv. financiar I. C. B., indescifrabil.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 28 Ianuarie 1941 ora 10 jum. se va ține la Direcția Generală PTT din București Calea Victoriei, sala de licitații, licitație publică pentru vinderea în vânzare a următoarelor materiale vechi:

4477 kgr. saci uzați
941 kgr. piele uzată
230 buc. saci poștă uzată
117 buc. saci valori uzată.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88-110 inclusiv din L. C. P. regulamentul O. C. L. și normele generale de ținerea licitațiilor publicate în „Monitorul Oficial" No. 127 din 4 Iunie 1931.

Concurenții vor depune în plic separat odată cu oferta sigilată, ce poartă rugă și o garanție de 5 la sută din valoarea furniturilor în efecte garantate de stat, în numerar sau sub recipise Casei de Depuneri.

Nr. 4226—30, 1940.

ROMANIA
MINISTERUL EDUCAȚIUNII NAȚIONALE
Casa Școalelor și a Culturii Poporului

PUBLICAȚIE

In ziua de 27 Ianuarie 1941, ora 11 a. m., la Prefectura județului Prahova și la primăria Gornet-Cricov-Prahova se vinde prin licitație publică, cu oferte închise, [illegible] și 130 [illegible] din pădurea [illegible] din comuna Gornet-Cricov, județul Prahova.

Licitația se începe dela lei 12.250 [illegible].

Condițiunile și relațiuni se vor lua dela Casa Școalelor din București, dela Prefectura Prahova și dela Primăria comunei Gornetu-Cricov-Prahova.

ROMANIA
TRIBUNALUL JUD. IAȘI S. III-a
EXTRAS Publicație de Vânzare
No. 3420 din 28.III.1940

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 30 Ianuarie 1941, ora 12, se vinde prin licitație publică în pretoriul Tribunalului Iași S. III-a imobilul din Iași str. Lascar Catargiu No. 39, din care debitoarea Gella Georgeta Ifrim, cu domiciliul ales la imobil, stăpânește numai o pătrime indiviză din acest imobil, compus dintr'un teren de circa 3.000 m.p. împrejmuit la fața cu grilaj din lemn și scânduri. Pe acest teren sunt 2 corpuri de casă, construcție din cărămidă pe temelie de piatră acoperită cu tablă și mai multe acareturi: Primul corp are 8 camere, parchet pe jos, sobe de teracotă, trei antreele, un hol, cameră de baie completă, la față verandă cu scări de beton, iar la stânga o terasă cu grilaj din piatră, sub casă o pivniță din piatră, iar în față este un mic parc cu brazi despărțit cu grilaj. Subsolul are 2 camere, 2 bucătării și o spălătorie.

Al doilea corp are 2 camere trei bucătării și spălătorie — situat în fundul curții o clădire aceiaș construcție având două magazii alături o șură din scânduri acoperită cu tablă cu 2 despărțituri. O altă clădire înspre poartă având 2 camere, 2 garaje cu porți de fier și closet cu două cabine.

Instalație de lumină, apă și canal, curtea pavată, megieșit la față cu str. Lascar Catargi, Nord Școala Comercială Elementară de fete, Vest Azilu de bătrâne Eufrosina Bals și est str. Tăutu.

Porțiunea din imobilul de mai sus se vinde la pretenția Băncei Naționale a României, iar licitația publică va începe dela suma de 150.000 lei.

Portărel, V. Stănescu
Dos. No. 2500/931

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR
Direcțiunea Tehnică de Lucrări Publice și Comunicații

PUBLICAȚIE

61638, 9 Ian. 1941

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 10 Februarie 1941, ora 11½, se va ține licitație publică pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reconstrucția podului de lemn peste râul Olteț, pe drumul județean Scoarța-Bibești-Dolj, km. 12+064, din județul Gorj, în valoare după deviz de 1.820.000 lei.

Termenul de executare a întregei lucrări este de 1 (un) an dela data semnării contractului.

Licitația se va ține la data și ora indicate mai sus, atât la Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, Direcțiunea Tehnică, cât și la Serviciul Technic al județului Gorj, în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea Contabilității publice, regulamentul de funcționare al Oficiului Central de Licitații și normele generale publicate în Monitorul Oficial Nr. 127/1931.

In ofertele prezentate la licitație se va arăta de către concurenți că s'a luat cunoștință de deviz și caetul de sarcini al lucrării în chestiune, totodată prezentând și un certificat de origină etnică.

Concurenții la licitație vor depune pe lângă oferte care vor fi închise și sigilate, o garanție de 5% din valoarea devizului, fie în recipise ale Casei de Depuneri și Consemnațiuni, sau orice Administrație Financiară din țară, fie în numerar sau efecte de Stat la purtător, cu borderoul respectiv, precum și o chitanță care să reprezinte 25% din garanția totală — pentru împrumutul de înzestrare al armatei în conformitate cu Decretul Lege Nr. 4111 din 17 Noembrie 1939, publicat în Monitorul Oficial Nr. 269 din 20.XI.1939 și a Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2500/1939, publicat în Monitorul Oficial Nr. 279 din 1 Decembrie 1939.

Proectul lucrării se poate vedea în fiecare zi de lucru între orele 11—12½ la localul Direcțiunii Tehnice din Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor și la Serviciul Tehnic al Județului Gorj.

La licitație se vor primi persoanele care îndeplinesc condițiunile L. D. R. Nr. 1050 din 1.III.1938.

Nici o ofertă nu poate fi luată în considerație dacă nu va fi însoțită de garanția legală mai sus arătată.

Supra oferte nu se primesc.

P. Ministru, (ss) M. NICOLAU
p. Director, (ss) C. TICAU

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Serviciul Arhitecturei

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 25 Ianuarie 1941, ora 12 a. m., se va ține la Serviciul Arhitecturei din Ministerul Justiției, o licitație publică pentru vânzarea hârtiei de maculatură, provenită din exemplare de coduri unificate, rămase neutilizate din cauza modificării conținutului lor, precum și a arhivei mai vechi de 30 ani, în cantitate de cca 20.000 kgr și depozitată în prezent la Ministerul Justiției.

Licitația va începe dela prețul de lei 4.10 kgr. și se va ține în conformitate cu legea contabilității publice și regulamentul O. C. L.

Concurenții vor depune pe lângă oferta scrisă, închisă și sigilată și o garanție de 10.000 lei, numerar, care va fi consemnată la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, pe numele și la dispoziția Ministerului de Justiție.

Hârtia va fi fiecare în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut în fiecare zi de lucru între orele 11.30—13.30, la Serviciul Arhitecturei din Ministerul Justiției.

Șeful Serviciului,
Arhitect, (Indescifrabil)
Secretar, (Indescifrabil)

TRIBUNALUL IAȘI, SECȚIA III

EXTRAS de Publicație de Vânzare

No. 7 din 3.I.1941

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 30 Ianuarie 1941, ora 11, se va vinde prin licitație publică în pretoriul Tribunalului Iași, s. III-a, imobilul și instalațiile industriale din Iași șos. Moara de Foc No. 6 astăzi 3, proprietatea Soc. în nume colectiv *Țesătura Păcurari*, reprezentată prin d-na *H. Rubin* și *A. Schwarz* componenții săi cu dom. real și ales la imobil.

Suprafața terenului este de 5360 m. p. având o eșire spre c.f.r., în întindere de 3274 m. p., având următoarele clădiri: o clădire cu etaj cu o suprafață clădită de 306.84 m. p. servind pentru birouri și magazii, 14 încăperi la parter și 5 încăperi la etaj, două culoare, două magazii și closet.

O clădire foarte veche cu două încăperi pentru locuință și o magazie cu o suprafață clădită de 56.87 m. p.; o clădire cu 3 încăperi pentru locuință în stare de ruină, suprafața clădită 45 m. p.; un șopron de lemn în stare degradată cu suprafața 37.25 m. p.; o magazie din scânduri pe o suprafață de 237 m. p. în stare proastă; o magazie de lemn construcție recentă, sprijinită pe picioare de beton. Are parter și etaj, acoperită cu țiglă. Suprafața clădită 192.08 m. p.; clădire de cărămidă din parter și etaj, etajul are 3 încăperi mari, parterul betonat, având diverse săli pentru secțiile fabricei de țesătorie; alături de clădirea punctul 7 este pentru cameră a motorului o cameră pentru motor și una pentru atelier; o clădire din cărămidă beton care servește ca sală de boiangerie, cerbit dependințe, closete, turnul pentru răcirea apei, etc.

Mașinile: șase mașini pentru răsucit fire diverse mărci la parterul clădirei respective și opt la etaj; o mașină centrifugă; patru mașini de apretat, pieșe de călcat și altele împreună cu un motor electric aflate la secția apretură; la casa de mașini un motor Diesel, un generator electric A.E.G. și o locomobilă marca C. F. Ungare.

Proprietatea se megieșește cu Leon Horja spre răsărit, calea ferată la sud, Soc. Moldova Comercială spre Apus; și soc. Moara de Foc spre Nord.

Se vinde la pretenția Băncei Naționale a României, iar licitația publică începe dela suma de 3.245.750 lei, pentru întreg imobilul, clădiri, mașinării cu întreaga instalație.

Portărel, V. Stănescu.
Dosar No. 690-1936, 967-1938

Publicațiune

Licitațiunea publică din 20 Noembrie 1940 relativă la procurarea materialelor de linii specificate în cantitățile și dimensiunile prevăzute în tabloul afișat în sala de Licitații P.T.T. nedând rezultat, se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 26 Ianuarie 1941 ora 10 se ține o nouă licitație la Direcțiunea Generală P. T. T. din București Calea Victoriei Sala de Licitații No. 119, destinată în acest scop.

Se menține aceleași cantități și condițiuni cu cele publicate în Monitorul Oficial No. 258 din 4 Noembrie 1940 partea II-a pag. 9109.

Nr. 4145-30.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Penitenciarelor
Serv. Arhitecturii

Publicațiune

No. 403 din 8 Ianuarie 1941

Se aduce la cunoștința generală că Direcțiunea Penitenciarelor din Ministerul Justiției, va ține în localul său din București, B-dul Elisabeta No. 35, [illegible] cu termen scurt, în ziua de 25 Ianuarie 1941 orele 11½ pentru darea în întreprindere a lucrărilor de instalațiuni sanitare la localul Institutului de Educație pentru Minorii din Ocnita Vâlcea, în valoare după deviz de Lei 591.992.

Licitațiunea va fi ținută în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității Publice, art. 31—53 din Regulamentul Oficiului Central de Licitații și normele generale pentru ținerea licitațiilor publice, publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 1931.

Concurenții vor depune odată cu ofertele în plic închis și sigilat și garanția provizorie de 5% în recipisa Casei de Depuneri și Consemnațiuni, din care 25% în bonuri pentru înzestrarea armatei.

Devizul și caetul de sarcini cu toate condițiunile de detaliu, se pot consulta în fiecare zi de serviciu între orele 11½—13½ la Serviciul Arhitecturii din Ministerul Justiției.

Directorul Penitenciarelor,
(ss) Radu Mihail Racovițeanu
Arhitect ss Const. Dulăulescu

ROMANIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Judiciară

PUBLICAȚIUNE

D. Gheorghe C. Piadoancă născut în comuna Devesel-u jud. Mehedinți la 6 Noemvrie 1891, domiciliat în comuna Devesel-u jud. Mehedinți, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patronimic de Piadoancă în acela de Constantinescu, spre a se numi Gheorghe C. Constantinescu.

Ministerul publică aceasta conform art. 11 spre știința acelora cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de al. II al aliniatului art. și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

DIRECTIVE NOUI IN ORGANIZAREA TURISMULUI

D. Valeriu Pușcariu, directorul O. N. T. a rostit la postul nostru de Radio următoarea conferință:

In mod cu totul greșit, cuvântul „turism" evocă încă la noi, ideea de desfătare, de lux în viața individului.

In realitate, turismul reprezintă evadarea acestui individ din atmosfera îmbâcsită și enervantă a orașului și întoarcerea lui în cadrul curat și măreț al naturii.

Această „evadare" a orășenilor se manifestă în țările civilizate cu puterea unei forțe elementare, căreia nimic nu-i poate rezista. O mulțime imensă pleacă în timpul liber, la munte ori la mare, miliarde se cheltuiesc pentru scopuri turistice, chemând la o viață nouă regiuni până eri pustii, sau într'o stare precară, dar cu calități de pitoresc.

Pe de altă parte, traiul în aer liber, se dovedește a fi tot atât de necesar desvoltării fizice și sufletești a tineretului, cât este școala pentru pregătirea lui intelectuală.

Turismul, în special cel de munte, devine astfel complimentul ideal al vieții familiare și școlare. Prin latura sa sportivă, el este chemat, mai mult decât celelalte sporturi, a forma din tineri, oameni sănătoși, bine desvoltați fizicește.

El devine în acelaș timp un puternic mijloc de educare obiectivă, fiind cel mai în măsură să contribuie la întărirea legăturilor de camaraderie pe care o aduce viața în comun și cu ea la desvoltarea iubirii pentru pământul acestei țări și a neamului românesc.

Mersul pe jos, campingul itinerant, alpinismul dau maximum de posibilități educative.

Efortul fizic susținut, contactul cu natura, măresc orizontul de simțire și de gândire al tineretului.

In afară de acest rol de primul ordin în buna desvoltare trupească și sufletească a neamului nostru, turismul poate deveni un factor însemnat în economia națională.

IMPORTANTA TURISMULUI IN ECONOMIA NATIONALA

Turismul a căpătat în economia modernă asemenea importanță, încât nici un Stat nu se poate desinteresa de veniturile cari pot fi realizate întâi printr'o politică de sporire a clientelei turistice autohtone și apoi de captarea turiștilor străini.

E destul să amintim în această privință, că până la războiu, printre veniturile Elveției, acele turistice ocupau locul întâi, că în Franța, ocupau locul al treilea înaintea industriei fierului, că în Germania dela venirea regimului național-socialist, turismul a devenit unul din cei mai importanți factori economici, iar în Italia fascistă, turismul este considerat „un element vital al națiunii" (Mussolini), constituind unul din posturile majoare ale balanței financiare.

Desvoltarea turismului depinde, într'o egală măsură, atât de însușirile turistice naturale, cât și de organizația tehnică a mijloacelor de comunicație și de confort, la care trebuie adăogată educația turistului.

Deși situată la gurile celui mai frumos fluviu din Europa, reprezentând puntea de legătură dintre Occident și Orient, înzestrată cu posibilități turistice din cele mai variate — frumusețea cadrului natural, pitorescul așezărilor și a elementului uman, originalitatea mănăstirilor, bisericilor și a artei populare — nu se poate vorbi în România, de un început de organizare turistică, decât foarte târziu.

Astfel, se explică desigur, de ce dintre atâtea călători străini, cari s'au perindat în cursul veacurilor prin țările noastre, puțini s'au oprit să cunoască mai amănunțit frumusețile pământului românesc.

Si dacă turismul n'a jucat încă vreun rol însemnat în gospodăria Statului românesc, faptul se datorește stării înapoiate a acestei gospodării și desmățului la care s'au dedat „regimurile politice" tinzând să compromită din fașe, organizarea — de altfel, pur birocratică — pe care au dat-o turismului românesc.

Această organizare are de întâmpinat numeroase dificultăți, a căror înlăturare nu se poate face decât printr'o conlucrare temeinică a tuturor forțelor capabile să ajute promovarea turismului, ținându-se seama de condițiile speciale ale țării noastre, care nu permit să aplicăm integral planurile sau reformele țărilor cu grad de industrie turistică perfect utilată, corespunzând dorințelor unei clientele exigente.

TURISMUL OFICIAL

Putem împărți în trei categorii organismele cari au menirea de a contribui la desvoltarea turismului românesc: turismul oficial, prin intermediul căruia se exercită acțiunea guvernului în materie de turism, reprezentat la noi prin Oficiul Național de Turism; turismul activ, reprezentat prin societățile ai căror membri practică turismul sub diferite forme (Turing-Clubul României, Automobil-Club Regal Român, Clubul Alpin Român, etc.) și diferitele instituții de Stat sau particulare, cari prin funcționarea lor, pot favoriza circulația turistică (Direcția Căilor Ferate Române, Navigația Fluvială Română, Serviciul Maritim Român, Serviciul Balneo-Climatic din Ministerul Sănătății, Direcția Vânătoarei și a Pescuitului din Ministerul de Domenii, Comisia Monumentelor Istorice, Comisia Monumentelor Naturii, Industria Hotelieră, etc.).

Rostul principal al organizației turistice de Stat fiind promovarea turismului, el va reuși să-și îndeplinească mai curând această misiune, dacă va strânge sub auspiciile sale, eforturile acestor instituții, va îndruma și ajuta asociațiile turistice în realizarea proectelor lor și va supraveghea de aproape ca tot ce se face în materie de turism să corespundă folosului obștesc și interesului național.

Contactul direct și continuu cu cei interesați, adică cu turiștii și cu reprezentanții industriilor turistice, este una din îndatoririle principale ale turismului oficial, dacă rolul său nu vrea să se reducă la al unui organism pur birocratic.

Căci organizația de Stat a turismului, nu va putea deschide calea unei desvoltări firești a industriei turistice, făcând din aceasta un factor important în economia națională, dacă nu se va ține seamă de cerințele, gustul și chiar de capriciile clientelei turistice.

Am amintit că problema turismului n'a devenit la noi decât foarte târziu o preocupare de Stat, datorită lipsurilor gospodăriei noastre private și lipsurilor gospodăriei Statului.

Turismul nu se poate desvolta nicăeri fără căi de comunicație bune și ieftine, fără igienă, fără existența unor condiții elementare de trai civilizat (confort, ordine, educație turistică etc.).

In această direcție, organismul de Stat trebue să fie prezent cu inițiativa și fapta sa. Indeplinindu-și rostul său, în ce privește amenajarea patrimoniului turistic și perfecționarea utilajului turistic — printr'un urbanism luminat, o ameliorare a condițiilor de călătorie pe uscat și pe apă, un control sever, dar priceput și onest al stațiunilor balneare, climatice și turistice — turismul de stat va eși din faza precară în care se află și va putea să îmbrățișeze cu temei, cealaltă față a problemei turistice: atragerea clientelei turistice de peste hotare printr'o propagandă bine organizată, care să fie susceptibilă a concura cel puțin cu țările din Europa Centrală.

TURISMUL SCOLAR ȘI POPULAR

O deosebită atenție se dă pretutindeni turismului școlar și turismului popular.

Pentru tineret, Germania pune la dispoziție 2100 adăposturi „Jugendherbergen" iar Franța, peste 400 „Auberges de la Jeunesse".

In Germania, organizația „Kraft durch Freude", în Italia „Dopolavoro" dau o importanță deosebită promovării turismului punându-le la dispoziție mijloace de călătorie și posibilități de găzduire în condițiuni din cele mai avantajoase. „Kraft durch Freude" a transportat 3 milioane călători în 1934 și 6 milioane în 1936 iar în Italia aproape fiecare Duminecă, trenuri populare străbat peninsula, prețul unui bilet de călătorie fiind derizoriu.

Chiar Statele Unite, spre a preveni exodul turiștilor în Europa, care a reprezentat în 1935 o pierdere de capital de aproape 480 milioane dolari, a recurs la creiarea unui nou organism turistic „See America First" (Vizitați întâi America), făcând o propagandă intensă pentru stațiunile sale climatice din California și Florida. Această tendință de a „naționaliza turismul" este accentuată astăzi în toate țările printr'o reglementare severă a eșirii devizelor, echivalând în mod practic, uneori cu o interdicție aproape completă de a părăsi teritoriul țării (Germania, Grecia).

PROPAGANDA TURISTICA

Imi propun să analizez cu altă ocazie, directivele după care trebue să fie îndrumată propaganda noastră turistică și mijloacele ei de înfăptuire.

Astăzi îmi permit numai să relev câteva din piedicile ce se pun în calea propagandei noastre turistice peste hotare.

Unul din factorii cei mai însemnați ai propagandei turistice este fără îndoială bunăvoința și îndatorirea ce trebue arătată oaspeților străini. Poporul nostru, este fără îndoială, unul dintre cele mai ospitaliere din lume, firea sa blajină și îngăduitoare fiind de altfel recunoscută de toți străinii care s'au perindat în decursul veacurilor prin țările românești.

Totuși, unele dispoziții administrative sau lipsa de pricepere și de tact a unora dintre funcționarii puși să aplice aceste dispoziții, au făcut ca uneori clientela turistică străină să nu se bucure de respectul și bună voința la care are dreptul să se aștepte.

Cu toată criza atât de gravă a economiei mondiale, care a dictat anumite măsuri de interdicție și control, toate țările în care turismul reprezintă un însemnat isvor de venituri, își dau silința chiar astăzi în plin războiu, să atenueze aceste măsuri, suprimând formalitățile supărătoare, micșorând unele taxe și acordând drept compensație pentru restricțiile impuse, înlesniri de călătorie, în ce privește schimbul monetar, viza pașapoartelor etc.

Problema ușurării formalităților administrative (pașapoarte, controlul vamal, etc.) trebue studiată cu toată temeinicia de pe acum, pentru ca îndată ce războiul va fi terminat, să atragem și clientela turistică a țărilor prietene și vecine, care altfel va fi silită să se îndrepte spre țările ce nu precupețesc aceste înlesniri.

Inlăturarea treptată a formalităților — uneori excesive — alte ori cu totul inutile — politețea și bunăvoința care va fi arătată față de călătorul străin, vor putea avea desigur o însemnătate cel puțin egală cu cea a organizării turistice; o bună primire și o bună cuviință, vor face mai atractive frumusețile țării, punând în valoare chiar regiunile vitregite, vor apropia sufletește pe călătorul străin, de oamenii și locurile ce le va cunoaște.

Căci scopul final al propagandei turistice este de a face prezența vizitatorului străin atât de plăcută, încă el să plece totdeauna cu fericirea de a se reîntoarce, devenind el însuși la el acasă, cel mai prețios element de propagandă.

SUEDIA CONSTRUEȘTE CELE MAI PUTERNICE SPĂRGĂTOARE DE GHIAȚĂ

OSLO 10 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță că în șantierele navale dela Cristiansand sunt în prezent în construcție două vase spărgătoare de ghiață, care vor fi cele mai puternice din lume.

Fiecare dintre aceste vase va avea o deplasare de 3.500 tone și motoare cu o forță totală de 7.000 cai putere.

Cele două vase spărgătoare de ghiață vor fi folosite la exploatarea bogatelor zăcăminte de cărbuni, ce există în mai multe insule din arhipelagul Svalbard.

Hotărârile ministerului Sănătății asupra eliberării rețetelor medicale

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a dat următoarea:

DECIZIUNE

Noi V. Iasinschi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale;

Având în vedere dispozițiunile art. 1 și 38 din Legea pentru organizarea Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale precum și dispozițiunile art. 9 pct. e) din Legea pentru Organizarea și Funcționarea Colegiilor Medicilor,

DECIDEM

ART. I. — Toate instituțiunile sanitare care dau consultațiuni gratuite sau cu plată, pendinte de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, sau sub controlul său, precum și cele particulare, sunt obligate a avea rețete cu „en-tête"-ul lor, prevăzut cu timbrul sec al Colegiului medical județean respectiv, pe care vor face prescripții de medicamente, afară de cazurile când ele se execută chiar în farmaciile acelei instituțiuni.

ART. II. — Colegiul medical județean care aplică timbrul sec va dispune dacă să se încaseze sau nu taxa prevăzută de art. 9 pct. e) din Decretul Lege pentru organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor, în cazul privește instituțiunile sus arătate.

ART. III. — Dispozițiunile acestei deciziuni se aplică cu începere dela 1 Ianuarie 1941.

ART. IV. — D. director al Medicinei curative, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Un comunicat al Comandamentului materiilor prime privind pe vulcanizatorii români

Comandamentul Legionar al Materiilor Prime roagă pe toți vulcanizatorii români din țară să trimită de urgență la București, strada Gozăilescu No. 41, numele, pronumele și adresa exactă, numărul uceniților de meseriaș și numărul lucrătorilor sau ucenicilor care lucrează în atelierul de vulcanizare.

Aceste date sunt necesare Comandamentului pentru chestiuni în legătură cu materiile prime.

Comandant Legionar
MIHAIL JORJOAIA

Examenele din sesiunea Februarie la Facultatea de drept

Facultatea de Drept din București, anunță că înscrierile la examene pentru sesiunea Februarie 1941, atât la licență cât și la doctorat, vor începe în ziua de Luni 13 Ianuarie a. c., și vor continua în fiecare zi până la data de 22 Ianuarie, inclusiv.

Examene de șoferi la chestura poliției Sibiu

Se aduce la cunoștința persoanelor cari s'au înscris la examenul de conducere pentru auto-vehicule la Chestura Poliției Sibiu, că urmează să se prezinte la aceste examene în zilele de:

10 Ianuarie cei din județul Tecuci; 11 Ianuarie cei din jud. Târnava, Făgăraș; 13 Ianuarie cei din jud. Hunedoara; 14 Ianuarie cei din jud. Gorj, Dolj, Mehedinți; 15 Ianuarie cei din jud. Argeș, Romanați; 16-17 Ianuarie cei din jud. Arad, Severin, Timiș-Torontal; 18 Ianuarie cei din jud. Alba; 20 Ianuarie cei din Târnava-Mică, Târnava-Mare; 21 Ianuarie cei din jud. Sibiu; 22-24 Ianuarie restul candidaților din celelalte județe precum și cei cari din motive de forță majoră nu au putut prezenta la timp.

✝

Consiliul de Administrație, Directiunea și Funcționarii Soc. Anon. „Pivnițele Rhein & Cie", Azuga cu regret anunță încetarea din viață a mult prețuitului lor colaborator

INGINER AGRONOM
ACHILLE SAUGET
Membru în Consiliul de Administrație

încetat din viață în ziua de 7 Ianuarie 1941 la Corcova.

Il vom păstra o pioasă amintire

Familia Îndoliată Ionel I. Moța anunță, cu adâncă durere, pentru Luni 13 Ianuarie a. c., parastasul de 4 ani pentru pomenirea scumpului lor

IONEL I. MOȚA

căzut vitejește pentru Cristos și Legiune pe câmpiile Spaniei, la Majadahonda.

Slujba religioasă se va oficia la Biserica Sf. Ilie Gorgani, la ora 10 dimineața, iar apoi la Casa Verde.

Familia dr. Maria Vasile Marin anunță cu adâncă durere pentru Luni 13 Ianuarie a. c., parastasul de 4 ani pentru pomenirea scumpului lor

VASILE MARIN

căzut vitejește pentru Cristos și Legiune pe câmpiile Spaniei, la Majadahonda.

Slujba religioasă se va oficia la Biserica Ilie Gorgani, la ora 10 dimineața, iar apoi la Casa Verde.

Implinindu-se 40 zile dela moartea
CĂPITANULUI AVIATOR
POPESCU DUMITRU
(Puiu)

D-na Lya Cpt. Popescu și [illegible] Mihai și Gheorghe, cu adâncă durere anunță parastasul ce va avea loc [illegible] 19 Ianuarie a. c. ora 11 la Biserica Amzei și Cimitirul Militar Ghencea.

Cei ce l'au iubit și prețuit sunt rugați a lua parte.

MUNCITORII

LEGEA EDUCAȚIEI

Trebue să devii altul! Un Erou. In Cuib fă-ți toată școala! Cunoaște bine Legiunea!
(Cărticica Șefului de Cuib)

Țelul educației legionare este cu totul deosebit de al celorlalte educații, ea urmărind să facă din omul comun, un erou, un supra-om.

Cel care intră în mișcarea legionară, trebue să se lepede din prima clipă de toate lucrurile care l-au legat de o lume înrăită în păcate și nedreptăți și să se devoteze trup și suflet slujirei Adevărului, Patriei și Legiunei, desbrăcat de orice pornire de interes personal. Rostul educației legionare este deci, de a pregăti un om cu desăvârșire nou, care să poată purta cu demnitate numele de Legionar.

Intrând în școala de pregătire viitorul legionar va trebui să învețe:

— să se lepede de orice ambiție sau preocupare personală;
— să fie cinstit;
— să fie înțelegător și drept;
— să urască minciuna și să spună totdeauna și tuturor adevărul;
— să fie modest și cuviincios cu toată lumea;
— să fie bun camarad, nefăcând nici o deosebire de cultură, de naștere sau de situație socială între camarazi, dar să respecte munca, îndeletnicirea, familia și situația cinstit câștigată a fiecăruia;
— să nu pretindă funcțiuni și servicii la care nu se pricepe și să caute a învăța dela alți camarazi tot ceeace nu știe și tot ceeace este spre folosul Legiunei și Patriei;
— să fie bun creștin, pentrucă Legionarul este un soldat al lui Christos;
— să fie cumpătat, renunțând la plăcerile cari duc la desfrâu. Căpitanul spune: un legionar poate petrece, dar nu trebue să se îmbete niciodată;
— să muncească fără a considera munca un mijloc de înavuțire personală. Munca legionară este pusă în slujba Neamului și a Legiunei;
— să ducă, atât în afară de cămin cât și în casa sa o viață curată, cinstind tot timpul virtuțile casnice care stau la temelia familiei și deci la temelia viitorului Neamului;
— să aibă curajul răspunderii de orice faptă pe care o săvârșește și dacă a greșit să ceară el însuși pedepsirea sa;
— să nu arate niciodată o mină întunecată și mohorîtă. Cei din jurul său trebue să-l vadă totdeauna senin și prietenos;
— să folosească în toate împrejurările dragostea față de frații și semenul său și să desprețuiască numai pe cel care lucrează împotriva Patriei și a Legiunei;
— să se obicinuiască cu greul și cu viața aspră spre a fi pregătit de a se mulțumi cu cât este și nu cât trebuie, atunci când vremurile o cer;
— să nu cârtească niciodată împotriva șefului sau a camaradului său și să nu îngădue clevetirea și șoaptele la ureche împotriva celor care nu sunt de față. Legionarul își spune totdeauna părerea, cinstit, în fața oricui, fără părtinire și fără a sta la gând;
— să cunoască toate lecțiile și poruncile Legiunii;
— să adâncească istoricul Mișcării, viața Căpitanului și a tuturor Martirilor credinței noastre și să știe toate cântecele și toate îndatoririle legionare;
— să-și cunoască camarazii și șefii care împreună cu el formează marea Familie Legionară;
— să știe tot ce interesează Legiunea și să nu rămână o carte, sau un articol de gazetă scris de un legionar, necitită și nepătrunsă de el. Când nu înțelege ceva, să întrebe pe șefi sau pe un camarad mai priceput;
— să respecte și să dea ascultare tuturor funcțiunilor Legiunii și celor însărcinați cu conducerea și organizarea lor;
— să fie totdeauna bun și drept;
— să se gândească întâi la Legiune și la Patrie și pe urmă la ai săi și la dânsul;
— să nu iubească prea mult viața, încât atunci când Legiunea și Patria i-o vor cere, să-l doară pierderea ei. Să nu vadă în moarte hârca hâdă și scheletul purtător de coasă. Moartea legionară este o fecioară pururi tânără și pururi frumoasă care învesmântată în alb îi întinde o mână încărcată de lauri și-l așteaptă totdeauna cu iubire și cu credință, ca o mireasă, cu care, fericit, poate păși, în orice clipă, spre altarul unei cununii nemuritoare.

Numai cine se pătrunde de înțelesul acestor îndatoriri însușindu-și-le în suflet și în sânge, numai acela poate păși pe poarta Legiunii, care nu se deschide decât în fața celor cari își fac din renunțare o lege, din luptă o îndeletnicire și din jertfă un ideal.

Dumitru Groza
Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar

STĂPÂNIREA FURTUNII

Legiunea a ieșit pe poziție. Ridicându-și umerii săi lați și pieptul gata de moarte în pragul deșertului roșu și totodată în taina stăpânirii vițelului de aur al finanței internaționale care, cu politicianii partidelor vechi, sugrumă pe muncitorul și cărturarul român, — această Legiune va ținti și stăpâni cu fierul său, atât furtuna roșie cât și poftele nesătule ale politicianilor și ale bancherilor jidani, aducând o viață nouă, zori noui de lumină pe infinitul desnădejdii de astăzi.

Prin: Dreptatea, pedeapsa și avântul care îi stau la temelie.

Garanția acestor împliniri stă pe deoparte în trecutul, în voința și neînduplecarea șefului nostru. Iar pe de altă parte în groaza pe care o au de noi acei cari sunt vinovații tăvălugului de astăzi, groază care-i mână la cele mai nevrednice persecuții de care ne împărtășesc, fără odihnă, de zece ani de zile.

Ion I. Moța

(Din articolul „Stăpânirea furtunii" apărut în „Pământul Strămoșesc" din 1.XI. 1927).

Ajutorul Legionar în Iași

FAMILIA, TEMELIA PATRIEI ȘI LEGIUNEI

NUNTA LUI CĂLIN...

„Când uraganul prigoanei va fi trecut și când soarele biruinței legionare va străluci pe cerul Român și desrobite, tinerii ostași ai Căpitanului cari vor fi supraviețuit luptei pentru Adevăr, Patrie și Dumnezeu, se vor întoarce senini la casele lor și vor întemeia familii din care se vor naște nesfârșite generații legionare. Atunci, chipurile cari s'au ofilit în beznа temnițelor se vor lumina de bucuria căminului, mâinele cari au fost încătușate se vor încărca de toate darurile păcii, mânilor și picioarele cari au sângerat împiedecate în lanțuri, vor bate pe tot cuprinsul Țării dela Munte până la Mare, ritmul liber al Horei Legionare.

(Veche profeție legionară)

Printre codrii învesmântați în beteală

Balaur uriaș și negru șerpuit pe drumuri înguste și albe, trenul alunecă unduios pe valea Prahovei și fumul lui cenușiu se amestecă cu ceața melancolică a munților.

In vagonul nostru, băeții și fetele, camarazi cari merg la nunta lui Călin, cântă cântece legionare în huruitul monoton al roților...

Aurel Călin, șeful ordinei C.M.L.-ului, vechi și credincios ostaș al Căpitanului, este fiul unor gospodari înstăriți din ținutul Sibiului. A trecut eroic prin prigoană —, poartă și astăzi urmele chinurilor la care a fost supus de călăii dela Siguranță —, și acum se căsătorește cu *Ofelia Predescu*, o harnică și curajoasă camaradă care lucrează în administrația Corpului Muncitoresc Legionar. Sunt amândoi tineri, frumoși și bravi.

Mergem, deci, la o nuntă legionară, pe care o patronează întreg Corpul Muncitoresc Legionar, prin prezența comandantului său, Camaradul *Dumitru Groza* care se află între noi și care va cununa pe tânăra pereche, împreună cu camaradul *Creangă*, Secretarul General al C.M.L.-ului și cu camaradele *Lucia Iacob*, văduva martirului sculptor *Iacob*, ucis la prefectura poliției și *Elena Caratănase*, sora Decemvirului.

Trecem prin Predeal și coborâm pe minunata Vale a Timișului spre Brașov. Deadreapta și deastânga noastră, munții înzăpeziți și împăduriți ne oferă un măreț spectacol alpin. Brazi înalți și drepți învesmântați în hlamida glacială a iernei, par mirese uriașe și suple, încărcate cu valuri de beteală. Argintul măgurilor înzăpezite, împodobește astfel călătoria noastră cu un nesfârșit și impresionant decor nupțial.

Urmașii descălecătorilor

Călătoria durează toată ziua de Bobotează, fiindcă vagonul nostru este mereu atașat la alte garnituri, în stațiile principale. Noaptea o petrecem în compartimente, la Făgăraș. A doua zi la 7 dimineața ne continuăm drumul. Trenul aleargă, acum pe meleaguri semănate cu legende și așezări glorioase din istoria atât de dramatică a sbuciumatului nostru Ardeal pentru libertate și unire.

Pe fațada unei gări modeste citim emoționați numele satului în care s'a născut cel mai mare dascăl și luptător al timpului său, omul care așa precum spune inscripția de pe monumentul său mormânt, „a înviat românismul, așa precum din morți a înviat Lazăr", biblicul său omonim.

In negura deasă a dimineții nu putem desluși Avrigul lui Gheorghe Lazăr, dar îl presimțim, aici aproape în spatele gării, dormind încă în somnul nopții, care stăruie pe zările fumurii, așa cum întunericul și tristețea stărue din nou astăzi pe râsluitul și înlăcrămatul nostru Ardeal.

„O vin și la noi Căpitane!"
In lăcrarea zorilor, cântecul românilor secuizați și înstrăinați răsună din pieptul camarazilor, ca o deșteptare profetică strigată întregului Neam Românesc.

Cadența surdă a roților se domolește încet, încet și ecourile unei fanfare care cântă „Sfântă Tinerețe Legionară" ne electrizează pe toți.

Trenul s'a oprit în mica stație Sebeș-Olt. Băeții, care au fost din aer tonul înflăcăratului imn al Legiunii trâmbițat pe Valea Oltului de alămuri strălucitoare, desăvârșesc cântul avântului și tinereții românești, adăugându-i cuvintele acelea tumultoase și zguduitoare ca însăși tinerețea.

Coborâm cântând și salutând mișcați mulțimea și priveliștea din fața noastră.

Pe peronul micei gări, la dreapta și la stânga, până departe în câmp, într'o ordine perfectă se așteaptă un numeros detașament din organizația C.M.L. a Sibiului, întreaga familie legionară din Sebeșul de Sus, delegații de cămăși verzi venite din târgurile și satele apropiate, toate cu steaguri tricolore și flamuri legionare, preoți și sute de țărani, bărbați și femei în pitorescul costum de munte.

Dar ceeace stârnește o admirație fără margini e un întreg escadron de călăreți tineri îmbrăcați ca'n vechile stampe moldo-valahe. Caii lor neastâmpărați, care freamătă în frâie impecabile cu flamuri legionare, sunt acoperiți cu splendide covoare ardelenești. Pe cap poartă înalte cușme negre, aplecate în chipul celei pe care o avea Mihai Viteazul, iar din cizmele lor înalte și grele, ca și din latele serpare care se zăresc de sub dulmanari cafenii, strălucesc pistoalele și iataganele fostelor armii domnești.

Sunt urmașii vechilor descălecători de ținuturi românești ai lui Negru Vodă, cu chip de medalii și ochi de vulturi, pâlc voevodal scoborând din istorie și din taina munților lui Negru-Vodă, ca să sfințească românitatea Ardealului și să desăvârșească alaiul nunții lui Călin cel nebun și fecior de-mpărat descălecat.

UN PALC DE CALARETI VOEVODALI

După ce șefii unităților sibiene și făgărășene din C.M.L. dau raportul Camaradului Groza, îmbarcați în sănii țărănești cu clopote și cu bice înflorate, pornim pe pârtia unui drumeag de țară spre Sebeșul de Sus, urmați de formațiunile cămășilor verzi cari cântă de răsună valea cântece legionare.

Inaintea noastră, saltă în trap pâlcul de călăreți voevodali și când la un moment dat, o iau la galop învolburați în nouri de zăpadă răscolită și trăgând focuri de armă, parcă ne așteptăm să-i vedem încrucișându-se într'o întâlnire crâncenă, pe viață și pe moarte, cu o întreagă armie turcească, polonă sau maghiară care i-ar aștepta acolo aproape, la poalele codrilor de fag ce îmbracă munții din jurul Sebeșului de jur împrejur.

Nu mai suntem în anul 1941. Trenul civilizației moderne a rămas departe în urma noastră și acum, în sănii primitive, mânate de daci tăcuți și mițoși, ne afundăm, încet, în cercul munților nașterei noastre. Și poate ne-am socoti cu adevărat în Regatul lui Decebal, dacă satul în care intrăm acum, întâmpinați de urale și de un „Bine ați venit", scris legionărește din frunze de brad, pe un arc de triumf improvizat la intrare, nu ne-ar sili să revenim la o realitate pe care totuși nu ne vine să o credem...

E cu neputință asta? Biserica aceasta aproape monumentală și casele acestea mai arătoase și mai frumoase ca în multe din târgurile și chiar din orașele noastre să fie ale unui sat românesc din Munții Făgărașului? Nu cumva au rătăcit drumul? Dar iată și aici ne întâmpină aceiași oameni îmbrăcați în piei de oaie sau în sumane mocănești, iar pela ferestri se arată fețele strânse în ii înflorate și bătrânele smochinite cu testemele pe cap.

Amintiri din prigoană

Convoiul de sănii, de călăreți și de formații legionare, se oprește înaintea unei porți largi deschise. Intrăm în curtea casei unuia dintre cei mai înstăriți gospodari din Sebeșul de Sus, tatăl mirelui, care după străvechiul obiceiu ne întâmpină cu o ploscă de rachiu și cu o întreagă masă încărcată cu tot felul de bucate așezată drept în mijlocul curții.

Camaradul Fântână Constantin, șeful Secției C. M. L. din Sibiu urează Comandantului Groza bună venire pe aceste locuri pe cari de altfel le cunoaște din vremea prigoanei când rătăcea împreună cu alți camarazi prin munții de aici. Pe vremea aceea, însă, nimeni nu știa cum îl chiamă pe tânărul tăcut și misterios care apărea din când în când la Sebeșul de Sus, în casa gospodarului Călin. Venea cu deosebire Duminica și în zile de sărbătoare, ascultând în Biserica satului îngândurat, într'un colț Sfânta Slujbă.

Cu noaptea în cap venea și cu noaptea în cap pleca sus în crecul munților la o stână unde Gheorghiescu dela Vaslui se tocmise ca strungar. Se mai afla acolo ca locuitor al codrului de brad și de fag alt fruntaș legionar, camaradul Mavri Columina, actualul șef al Subgarnizoanei III-a din C. M. L. și președintele Cooperativei „Filmul Legionar". Călin, mirele de astăzi le aducea mâncare și vești din țară, păzindu-i pe toți de urmărirea jandarmilor și cu deosebire pe Dumitru Groza, care era căutat în mod special de toate polițiile, siguranțele și jandarmeriile din țară.

Imi închipui viața de codru, de ascunziș și de tăinuire a acestui grup legionar și-i văd pe toți sfătuind noaptea târziu în jurul unui foc haiducesc.

Groza, omul inițiativelor de curaj și de sacrificiu, vorbește ceva cu gesturi largi și hotărîte, Gheorghiescu strungarul îl ascultă aprobativ și admirativ, în vreme ce ochii lui Columina sticlesc în noapte încărcați de toate fulgerile dorului de luptă și de revanșă.

Un fluer cântă undeva prin apropiere o doină străbună în care elocvența toată durerea și toată foamea de dreptate a românului, obidit și chinuit în țara lui și sus pe cerul nopții senine, o lună albă și plină sărută frunțile oștenilor prigoniți, cu lumina unei biruinți care stă încă ascunsă în noaptea prigoanei.

. . . .

— *„Dar, spune comandantul C. M. L.-ului în răspunsul pe care-l dă camaradului dela Sibiu și tuturor celor care-l ascultă, — lumina biruinței a răsărit la 3 și 6 Septembrie și astăzi pot să mă înfățișez ospitalierilor și cinstiților sebeșeni cu adevăratul meu nume. Le mulțumesc tuturor pentru bunăvoința pe care mi-au arătat-o, fără să mă cunoască dar bănuind poate că sunt unul din cei condamnați la moarte de călăii tineretului românesc și mulțumesc deosemeni camarazilor care ne primesc atât de frumos și cărora le durează toată dragostea și toată frăția mea și îi îndemn să lupte și să se sacrifice mereu pentru triumful României celei noui și pentru dreptatea României Legionare.*

— La luptă muncitori!

Răsună valea Sebeșului, valea Oltului și clocotesc măgurile munților până departe... de învolburarea zguduitorului marș:

— La luptă muncitori!

Și toți înconjoară pe Dumitru Groza și cântă pentru el, pentru dânșii și pentru întreg Neamul acesta de muncitori ai țarinilor, ai codrilor, ai atelierelor, ai uzinelor și minelor, cântă de vuie zăpușul și tremură glia:

— La luptă muncitori!
„Zidari de veacuri viitoare", zidari din Sebeș și de pretutindeni din România Legionară:

Cu frunțile în soare,
Ne înălțăm biruitori!

In piața satului toate mâinile și toate sufletele se prind într'o horă sărbătorească:

Legionari să întindem hora
Pe albul zăvoi
Că suntem la noi acasă
Și'n țară la noi.

DATINI STRĂBUNE

După amiază, încep pregătirile pentru cununie. Intr'o cameră anumită, înconjurată numai de fete, care o gătesc, mireasa și mama ei ascultă jalnicele și străvechile cântece de nuntă și de despărțire, cântate de glasurile argintii ale gătitoarelor:

Ia-ți mireasă ziua bună
Dela tată, dela mumă,
Dela frați, dela surori,
Dela grădina cu flori,
Că ești fată călătoare,
Peste văi și câmpi cu soare,
Călătoare peste munți,
Peste ape și pârâiele,
Cu copaci și floricele.

Plânge încet și mama care se desparte de fiică, plânge și fiica sub valul de beteală care o înfășoară din creștet până în călcâe.

Așa e obiceiul și mai ales așa e sufletul omenesc. Despărțirile dor chiar când ele duc la fericire.

●

Noaptea la masă, masa cea mare, ospăț, cum se zice pe acolo, alte obiceiuri. O ceată de fete tinere umblă dela masă la masă și firitisesc cu diferite strigături pe care le improvizează chiar ele, pe nuntași. De pildă:

Foaie verde, foaie roză
Să trăiască Domnul Groza
C'a venit la noi în sat
Și pe miri i-a cununat.

Asta-i nuntă legionară
Că-i făcută la țuțeală,
Legionarul ce gândește
Dumnezeu înfăptuește.

●

In pura atmosferă legionară, nuntașii petrec cumpătat, până noaptea târziu cântând cântecele idealurilor și luptelor noastre și învârtind minunate hore și dansuri românești din Ardeal.

In sala Cooperativei din Sebeșul de Sus, frumos ornat cu ghirlande de brad și cu simboluri legionare, chipul de Vultur și de Zeu al Căpitanului privește cu ochi calzi și buni alaiul și ospățul nunții lui Călin și binecuvântarea lui nevăzută dar prezentă pogoară asupra mirilor și asupra nuntașilor ca o profeție fertilă și dreaptă.

George Buznea

MINERII

Sunt aproape 60.000 de muncitori angajați în exploatările miniere de la noi. Exploatările, acestea ne interesează pe toți pentrucă angajează în cea mai largă măsură economia națională. Ele angajează apoi viața a mai mult de 500.000 de români cari trăesc din câștigul și din meseria de mineri. Viața acestor oameni ne interesează îndeaproape. Pentrucă de buna lor stare, de priceperea și munca lor sunt legate buna stare a noastră și a țării. Și totuși de ei nu s'a ocupat până azi nimeni așa cum trebue. S'a scris mult despre ei e adevărat, s'a vorbit la adunări, comuniștii au o literatură de manifeste tiuluite pentru mineri. Dar nici statul liberal și capitalist, nici agitatorii comuniști nu au căutat decât să mărească mizeria acestor oameni. Capitaliștii îi exploatau fără milă, comuniștii pregăteau exploziți și nenorociri în mine cari nu puteau strica decât tot muncitorilor. Mai mult, au fost vremuri când conducătorii Statului lucrau mână în mână cu comuniștii, nu pentru a ridica ci pentru a distruge industria noastră minieră. Este de ajuns să amintim crimele cari încă nu s'au uitat făcute de un partid care a încurcat multe lucruri în țara asta;

Partidul țărănist venind la putere a găsit aproape toată industria grea ocupată de finanța partizanilor partidului liberal. Pentru a-i putea înlocui țărăniștii au recurs la agitatorii comuniști. Aceștia trebuiau să organizeze pe mineri pentru a boicota industria „liberală", chit că prin asta țara întreagă nu avea decât de pierdut, ș-apoi țărăniștii erau convinși că în felul acesta d-nii liberali le vor ceda lor acțiunile.

Socoteala nu se făcea în interesul țării ci a unei clici capitaliste care voia să pue mâna pe industria grea românească. In această clică erau și jidovi, deci schimbul care trebuia făcut nu se putea face decât împotriva intereselor țării. Comuniștii au putut deci lucra nestingheriți în mine până ce într'o zi au sărit dincolo de cal începând o serie de greve și mișcări de masse care au fost înecate în sânge de către aceiași oameni cari le organizaseră.

Aceasta era vremea partidelor democratice, când capitaliștii lucrau mână'n mână cu comuniștii, pe spatele muncitorilor. Și azi aceste clici exploatatoare mai păstrează legătura. Și azi mai sunt oameni cu capitaluri mari cari au tot interesul să anarhiseze muncitorimea.

Industria minieră a dat capitalului totdeauna beneficii imense. Sunt categorii de minieri în schimb cărora din 1932 până azi nu li s'au urcat salariul nici cu 15% cu toate că viața s'a scumpit cu sută la sută. Capitaliștii zic: Nu e bine să se urce salariile căci atunci se scumpește viața. Bine! Dar problema nu se pune să se urce salariile sau să se mențină mici, căci în urma urmei și grija de-a nu se scumpi viața din pricina urcării salariilor nu e nici pe un sfert justificată, problema însă e ca muncitorii să se simtă bine, să fie mulțumiți de munca lor, să fie sănătoși. Patronii sunt răspunzători de buna stare a muncitorilor. In această privință ei sunt datori să ia cele mai drastice măsuri. Și tocmai aceasta nu s'a petrecut în industria minieră. Aci vezi cei mai palizi și mai bolnavi muncitori. In jurul minelor unde ar trebui să fie abundență în toate e cea mai neagră sărăcie. Vina o poartă și statul și patronii și chiar muncitorii. Muncitorii trebue organizați pentru a-și apăra interesele lor în cadrul statului, patronilor cari nu se interesează de muncitori să li se impună norme de plată.

Fuehrerul Germaniei afirma zilele trecute că e deajuns un venit de 5% pentru capital. Și iată că la noi, chiar azi, la Comănești în județul Bacău, la minele de cărbuni de acolo, unde muncitorii primesc salarul cel mai mizerabil, capitalul tot mai câștigă 30% anual. Deaceia nu se pot urca salariile muncitorilor. De trei luni se zbat însuși Conducătorul Statului, însuși Ministrul Muncii pentru a rezolva această problemă și d-nii patroni nu se dau bătuți.

Vina în parte e și a Statului! Pentrucă nu s'au putut rezolva toate problemele în trei luni și iată aci o problemă grea. Cum se face că spre pildă o tonă de lemne costă azi tot la Bacău peste 900 lei și o tonă de cărbuni nu ajunge nici 800 lei, cu toate că, precum e știut, cărbunele are o capacitate calorică cu 70% mai mare, decât lemnul? De sigur se va spune C. F. R.-ul n'are decât să se mândrească, de faptul că poate face astfel de economii dar pentru asta trebue să moară de foame 2000 de familii românești la Comănești. Muncitorii pierd capacitatea de muncă și producția scade.

Pentru toate acestea cerem să se ia măsuri de urgență pentru a se stabili un trai mai omenesc minierilor. Să se tae în beneficiile capitalului, să mai cedeze și C.F.R.-ul, dacă e nevoe pentru a se asigura viața și dreptatea a 500.000 de români.

Economiile și beneficiile să fie făcute pentru a ridica neamul nu pentru a-l asfixia sau anarhiza. Si ele dacă nu se fac cu socoteală se întorc împotriva celui ce le face.

Problema economiilor pusă atât de frumos de Conducătorul Statului va trebui înțeleasă în sensul cel adevărat de toată lumea.

Dar pentru dreptatea minerilor vom reveni.

George Macrin

MUNCĂ NOUĂ...

Din zori și până 'n noapte în uzină
Trăim cu toți o viață frământată
Trudită muncă fără de răsplată
Trist întuneric fără de lumină.

Prin roți de fier și lagăre abrupte
Ne strecurăm să punem în mișcare
Mașini ce-și iau avântul și'n vâltoare
Ne smulg brutal puteri din viață rupte.

Acasă ne aștepta întristarea
Și foamea și mizeria deodată,
Și în dureri tăcute-i sbuciumată
Trăirea noastră 'n luptă cu răbdarea.

. . . .

Azi muncitori cu brațe creatoare,
Pășiți în rând cu noua voastră viață.
Și veți schimba în bine a ei față,
Căci munca de robie'n veacuri moare!

Leonte Dumitrescu

In curtea Bisericei din Sebeș, nunta lui Călin trece pe sub arcada salutului legionar

Cuvântul IN ŢARĂ

ANCHETELE NOASTRE

Problema drumurilor din ţara Moţilor

ABRUD. — Intr'un articol publicat în ziarul nostru, am descris un scurt bilanţ al problemelor moţeşti — mai de seamă — în care am arătat jalea „Moţului" în ultimii 22 ani, descrisă admirabil de Căpitanul în cartea „Pentru Legionari".

Una dintre acestea, a fost problema drumurilor, pe care vom descri-o şi pe scurt în acest articol.

Moţul, este cel mai năcăjit locuitor din ţară, întrucât el nu mai este agricultor, ci un mic comerciant de vase de lemn — ciubărar — cu care trebuie să plece la Ţară să le vândă şi să-şi cumpere cele necesare existenţei, cum spunea Căpitanul, „nu haine noui, nu jucării ci câteva kilograme de mălai, pentru ca să ducă de Paşti copiilor, căci aceasta e toată bucuria pe care le-o poi face", întrucât în creerul munţilor agricultura este foarte puţin practicabilă.

Ei este necontenit pe drumuri, atât în zile de lucru cât şi în zile de sărbătoare, chiar şi în prima zi de Crăciun şi Paşti.

Drumuri impracticabile

Dar drumurile din toată regiunea de Est a munţilor Apuseni — leagănul adevărat al „Moţilor" — sunt aproape impracticabile, în special în timpul ploios, întrucât timp de 22 ani — sub conducători de până acum — abia s'a nivelat câte o groapă de către drumarii de pe rutele comunelor, care se aflau numai câte unul pe câte o distanţă chiar şi de peste 20 km. cărora li s'a dat în grijă drumurile, iar când se lucra un drum nou, acesta se făcea în vre-o câţiva ani, căci în acel timp inginerii trebuiau să-şi facă şi lor câte un palat şi trebuiau să cheltuiască înainte vre-o 50.000 lei.

Pichierii drumurilor căutau să facă pomă şoselelor judeţene, având ordine severe în acest sens dela prefecturi şi au dat în judecată pe locuitorii de pe lângă drumuri şi i-au mai purtat în zadar prin faţa justiţiei, căci justiţia i-a achitat întrucât nu se puteau strica casele şi zidurile locuitorilor — neexpropriate — care au fost aşezate chiar în marginea drumurilor, deşi în multe locuri nu pot trece două care alăturea, căci drumul n'are nici măcar o lăţime de 3 metri.

In unele locuri aici nu existau drumuri, lăsându-se şoselele în grija lui Dumnezeu şi atunci când creştea valea Arieşului, care e foarte repede şi face stricăciuni, precum şi puhoaiele de pe dealurile despădurite fără nici o raţiune, lăsau în urma lor adevărate mormane de pietriş şi nisip în mijlocul drumurilor, împiedicând cu desăvârşire circulaţia, iar şeful postului de jandarmi respectiv — cu putere nemărginită — scotea la nivelarea drumurilor pe acei cu care „Dumnealor" nu se aveau bine şi nu le plăteau ceva în natură sau prin cârciumi.

In anotimpul ploilor

Intrucât primăvara şi toamna plouă chiar luni întregi — ţinând seama că ne aflăm în regiune muntoasă — circulaţia pe aceste drumuri era cu desăvârşire întreruptă, iar „Moţul" trebuia să aştepte zile întregi până veneau locuitorii comunelor să niveleze drumul.

Drumurile sunt cu desăvârşire lipsite de balustrăzi şi întrucât „Moţul" umblă şi noaptea ca şi ziua şi fiind obosiţi, mulţi dintre ei au căzut cu căruţa cu caii întrun fund de vale, găsindu-şi moartea, iar familiile lor aşteptau cu gurile flămânde să se înoarcă cu cele necesare traiului; aşa cum a fost cazul — în anul 1938 — cum „Moţul" care a căzut în valea comunei Vălişoara din acest judeţ, în cheile Trăscăului şi unde şi astăzi se află numai vre-o câteva balustrăzi deşi valea prăpăstioasă este adâncă de vre-o 10 metri dela nivelul drumului.

Deşi „Moţii" de pe aceste plaiuri, ne-au dat pe marţirii Horia, Cloşca şi Crişan, cei mai de seamă capi ai revoluţiei dela 1784, care s'au jertfit pe altarul Patriei, precum şi pe cel mai de seamă erou al revoluţiei din 1848, pentru care cauză eroul Regele Munţilor, Avram Iancu a înebunit şi care şi astăzi din mormintele lor cer dreptate, nimenea nu s'a ocupat de ei, ţinându-i cu promisiuni, flămânzi şi goi — deşi suntem una dintre cele mai bogate ţări — cei ce le-a făcut spiritul revoluţionar, însă fiindcă românul este înzestrat dela Dumnezeu cu credinţa în el şi cu credinţa în spre mai bine, „Moţul" nu şi-a pierdut cumpătul şi a aşteptat zile mai bune.

Astăzi, când ţara se află la răscruci cu hotarele ciuntite şi cu multe probleme nerezolvate, trebuie să credem în învierea României Legionare, spunându-le la toţi să-şi părăsească egoismul de până acum, atât a celor care îl au cât şi a celorlalţi cari stau şi se uită la noi şi împreună să contribuim la refacerea Neamului în vechile ei hotare, căci numai nestiutorii doctrinei legionare şi trădătorii Neamului nu vor binele ţării în spirit legionar.

Ştiri din Alba-Iulia

Reprezentaţie teatrală

Garnizoana legionară Sebeş-Alba a prezentat în seara zilei de 6 Ianuarie a. c. în oraşul nostru piesa „Vremuri de restrişte", dramă în 4 acte scrisă de d. Corneliu Georgescu comandant al „Bunei Vestiri".

Inceputul serbării teatrale a fost deschis prin „Imnul românilor ansuiaţi" cântat de corul F. D. C. şi cetăţuilor de la liceul de băieţi şi fete din localitate, de sub conducerea camaradului Ursu Petre.

Piesa care în vremurile şi sub regimurile trecute era interzisă pe scena teatrelor, pentru conţinutul ei clocotitoare de naţionalism şi înflăcărare patriotică, a fost ascultată de numerosul public din oraş şi jur, legionarii din Sebeş jucând cu mult talent şi simţ artistic.

S'a remarcat camaradul Risolu Ilie, şeful plasei Sebeş în rolul lui Ştefan. Deasemenea s'a remarcat printr'o reală interpretare camarazii: Zaharie Tecău, Drăgoveanu Ioan, dr. Aurel Bojiţă precum şi camarada Maria Farcaş.

La sfârşit s'a cântat „Imnul Biruinţei", după care camaradul Risolu J. a mulţumit spectatorilor pentru sprijinul moral şi material acordat.

Venitul a fost destinat „Ajutorului Legionar".

Furt

In ziua de 8 Ianuarie a. c. în lipsa de acasă a d-lui Silviu Duşa, răufăcătorii s'au introdus în locuinţa susnumitului, furându-i suma de lei 5800.

HAŢEG

Sărbătorirea Botezului Domnului

In localitate, ziua Botezului Domnului nostru Isus Christos a fost sărbătorită într'un cadru de impresionantă sobrietate.

Un sobor de preoţi în frunte cu S. Sa părintele protopop Ieronim Cioran a oficiat slujba religioasă, la care au participat domnii: colonel Bălan, comandantul batalionului 10 vânători de munte; Ioan Sabie, prim preşedintele tribunalului Haţeg; prof. Ioan Ţigăra, primarul oraşului; Nicolae Sânzian, ajutor de primar; Petre Olariu, directorul liceului comercial; Ioan Baciu, pretorul plasei Haţeg; dr. Gheorghe Cătănici, medicul oraşului, precum şi un foarte numeros public şi o companie de soldaţi cu drapel şi muzică.

După terminarea serviciului divin, credincioşii au format un lung cortegiu pentru a merge la râu unde a avut loc tradiţionala sfinţire a apei de către acelaş sobor de preoţi. După sfinţirea apei şi botezarea celor prezenţi, reprezentanţii autorităţilor civile şi militare au primit defilarea unei companii de soldaţi.

Serată dansantă

Tineretul intelectual român din Haţeg a aranjat în seara zilei de 6 Ianuarie a. c. o serată dansantă.

Serata, minunat organizată, s'a bucurat de un desăvârşit succes petrecându-se până în zori.

Menţionăm faptul că aceasta este a doua petrecere aranjată de tineretul român din localitate într'un interval relativ scurt, ambele petreceri bucurându-se de un deplin şi binemeritat succes.

CRONICA TIMIŞOAREI

In Timişoara sunt peste 35.000 refugiaţi

In urma tristelor evenimente care au dus la ruperea unei părţi a Ardealului, numeroşi fraţi care nu au putut să se împace cu gândul suportării unei asupriri maghiare, au luat de bună voie, sau forţaţi, drumul pribegiei, căutând să se plaseze în centrele principale ale ţării.

Printre aceste centre, cel mai căutat — în afară de Capitală — a fost Timişoara, unde au venit, stabilindu-se, peste 35.000 refugiaţi.

La un oraş cu puţin peste 100.000 locuitori, un surplus de 35.000 se cunoaşte şi nu este de mirare că a determinat o perturbaţie în mersul normal al vieţii timişorene.

Astfel, în numai câteva luni viaţa, în general, s'a scumpit cu peste 40 la sută.

Aceşti refugiaţi, au întrecut aproape posibilităţile de încartiruire ale Timişoarei, aşa că în clipa de faţă, găsirea unei locuinţe este o problemă de o însemnătate deosebită.

Din cauza cererii prea mari şi preţul locuinţelor a crescut, aşa că un apartament care înainte de 15 August putea fi închiriat cu 2000 lei, astăzi este evaluat la 3000-3500 lei.

Această situaţie este şi la alimente. Cererea fiind cu 30 la sută mai mare, iar oferta aceeaş şi poate chiar mai redusă decât în anii trecuţi, o mare parte dintre alimentele de primă necesitate au început să fie considerate după preţuri ca articole de lux.

Aceste scoriri de preţuri la alimente şi la locuinţe, au atras după ele şi scumpirea articolelor de îmbrăcăminte. Incălţămintea în special a ajuns la preţuri fabuloase, deşi Timişoara are câteva fabrici de încălţăminte.

Astfel, pantofii care până în vară începeau dela 700 lei perechea şi ajungeau maximum până la 1300 lei, acum încep dela 1100 şi ajung până la 2000 lei.

Aceasta este situaţia la Timişoara, în urma creşterii populaţiei.

Măsuri pentru aprovizionarea pieţii

Camera de comerţ şi industrie din localitate, constatând că piaţa Banatului simte lipsa şuruburilor, cuielor, potcoavelor şi topoarelor, a făcut intervenţie la ministerul Economiei Naţionale şi la ministerul Coordonării, pentru a da posibilitatea fabricilor care produc aceste articole să fie aprovizionate cu materii prime.

La această intervenţie atât ministerul Economiei Naţionale, cât şi ministerul Coordonării au răspuns următoarele:

Pentru a putea interveni şi îndepărta neajunsurile lipsei de pe piaţă a articolelor semnalate, Camera de comerţ şi industrie să comunice ministerului care sunt întreprinderile ce furnizează asemenea articole, ce producţie anuală pot avea şi de ce cantităţi de fier au nevoie pentru a putea da o producţie normală.

Camera de comerţ şi industrie urmează a comunica ministerului aceste date.

Examen pentru cântaragii publici

In ziua de 16 Ianuarie va avea loc la reşedinţa serviciului de măsuri şi greutăţi, un examen pentru obţinerea dreptului de cântăritor public pentru judeţele: Turnu-Severin, Caraş, Arad şi Bihor.

Cei cari doresc a lua parte la acest examen urmează să se intereseze din timp la acest birou, pentru a căpăta informaţiuni în vederea actele şi formalităţile ce trebuiesc pentru a putea fi primiţi la examen.

Dela Camera de comerţ şi industrie

Oficiul registrului, conform nouei legi de unificare a codurilor, urmând să fie condus de un judecător, Camera de comerţ şi industrie a făcut o intervenţie către organele în drept, spre a se lăsa şi mai departe ca acest oficiu să fie condus de secretarul general al Camerei, urmând ca judecătorul să fie numai verificator.

Un oficiu central pentru românizarea întreprinderilor

In localitate, a luat fiinţă un oficiu central pentru românizarea întreprinderilor, sub conducerea d-lui ing. Alexandru Tănase. Acest oficiu depinde de ministerul Muncii şi a fost creiat pentru aplicarea decretului lege privitor la românizarea personalului în întreprinderi.

Preţul maximal al păsărilor

Primăria municipiului Timişoara a fixat următoarele preţuri maximale pentru păsări: păsări vii [illegible] diferent de specie [illegible] lei kgr.; păsări curăţite [illegible] lei; raţe îndopate vii [illegible] lei, raţă îndopată tăiată [illegible] lei kgr., gâscă îndopată vie [illegible] lei kgr., gâscă îndopată, tăiată [illegible] lei kgr., ficat de gâscă crud 100 lei kgr., ficat de gâscă prăjit 200 lei kgr., untură de gâscă 100 lei kgr.

Lipsa cartofilor de pe piaţă

In ultimele zile cartofii au fost aproape inexistenţi pe piaţa Timişoarei.

Aceasta se pare că se datoreşte faptului că sătenii nu vor să vândă cartofii mai jos de 6 lei kgr., iar negustorii, care sunt nevoiţi să-i vândă la acelaş preţ pe piaţă, întrucât preţul cartofilor a fost maximalizat la 6 lei kgr., refuză să facă negoţ cu cartofi deoarece nu au nici un câştig.

Spectacole

In seara de 14 Ianuarie, pe scena Teatrului Comunal din localitate se va reprezenta puternica dramă a lui H. Ibsen, Strigoii, în interpretarea d-lor: Ion Manolescu, Romald Bulfinsky şi Marta Manolescu.

Accident de circulaţie

Maşina cu no. [illegible] condusă de subofiţerul Ion Popescu, în timp ce traversa piaţa Mareşal Foch, a lovit taximetrul cu no. 2008 Tmş. Lovitura a fost atât de puternică, încât ambele maşini au fost grav avariate.

S'au descoperit nereguli la percepţia I municipală

In urma constatării că la percepţia I a municipiului Timişoara s'au [illegible] nereguli, d. dr. Ilie Radu primarul municipiului a dat o decizie prin care şeful percepţiei Petru [illegible] a fost suspendat.

Funcţionar municipal suspendat

Deasemenea a mai fost [illegible] din serviciul primăriei funcţionarul William Frantan, care fiind dat în judecată în legătură cu unele [illegible], a fost condamnat.

Schimbări în rândul funcţionarilor primăriei

D. Traian Doşlea subdirector financiar al primăriei municipiului Timişoara, a fost trecut dela întreprinderile I. T. A. S., la serviciul financiar al primăriei, în locul d-sale fiind repartizat d. Nicolae Ra[illegible], fost şef al serviciului financiar al primăriei Tg. Mureş.

MESERIAŞUL IN STATUL LEGIONAR

Reflexii pe marginea proectului de lege de reorganizare a ministerului Muncii

ALBA-IULIA. — Suntem în pragul unei mari reforme: aceea a muncii şi asigurărilor pendinte de ministerul Muncii. Mişcarea Legionară transformă din temelie, aşa dar şi şcoalele de ucenici, aflătoare în toate târguşoarele noastre. Pentrucă în actuala lor formă, de Stat, comunale, particulare, etc. şi în felul modului de pregătire a viitorilor meseriaşi nu corespund spiritului vremii.

Au mai sunt timpurile când sub muncitori se înţelegeau acele elemente periculoase ordinei atât de mult pizmită şi un bun de exploatat pe seama patronilor, cari de obicei erau streini şi mai ales jidani.

Căpitanul şi-a format încă dela început armata sa verde din studenţi şi muncitori. Aici, în Mişcarea Legionară, muncitorii şi-au găsit adevăratul lor rost. Şi dovada cea mai bună o avem în faptul că rând pe rând coloanele de muncitori s'au integrat în acest „tot", care este Mişcarea Legionară. Din renumitele bresle — păcat de acest nume strămoşesc! — atât de trâmbitate, ce s'a ales? Ştim cu toţii! Cei doi membri cari rămăseseră, fiindcă ocupau demnităţi, — preşedintele şi secretarul general — mai puteau ei apăra interesele maselor? Deci, desfiinţarea, azi sau mâine, tot trebuie să vină. Şi ea a venit.

Azi ministerul Muncii lucrează la transformarea radicală a aşezămintelor muncitoreşti. Şi înainte de a li-se da forma definitivă, precum şi înainte de a întocmi noua programă analitică d. ministru Vasile Iasinschi, a ţinut să cunoască întreaga opinie, a tuturor celor ce servesc departamentul muncii, cerându-le propuneri în acest sens.

Şcoalele de ucenici

La noua organizare a muncii Statul Legionar va avea desigur în vedere mai întâi pregătirea viitorului meseriaş, apoi îndreptarea, educarea şi perfecţionarea actualului mănuchiu al cioeanului, dându-i [illegible] şi aşezarea lor pe temelii solide în cadrul Statului.

Şcolile de ucenici de până acum cu cursuri serale, anexate cu... [illegible] pe la şcolile primare, lipsite de material didactic, [illegible] şi piese de tehnologie, [illegible] personal didactic de specialitate [illegible] la rezultatele dorite.

[illegible]

mului. Dar, ori când, pentru ucenic se găseşte de lucru.

Şi vine seara. Corpul plăpând al tânărului ucenic, frânt de oboseală, are aşa mare nevoe de un pat cald, în care să se odihnească în cele puţine ore de somn ce-i sunt îngăduite. Dar, unde este acel pat? In sătucele, în grajdul vitelor, la oraşele, în podul casei şi rare ori în bucătărie, în mirosul şi fumul găl[illegible] de peste zi.

Dimineaţa, în zori, ucenicul trebuie să se scoale, să facă curăţenie şi foc în casă şi atelier, apoi să aducă apă, să ducă murdăriile din casă, ca atunci când se scoală patronii totul să fie în ordine. Şi aşa începe o nouă zi din viaţa amară a ucenicului.

Aceste stări de lucru, în Statul Legionar, nu vor mai exista. In toate orăşelele unde este şcoală de ucenici se trebui să se înfiinţeze şi un Cămin de ucenici. Şi seara, la ora fixată de minister, ucenicul va părăsi atelierul patronului, îndreptându-se spre Cămin. Aici, va face imediat o baie, apoi toţi în corpore vor merge la masă şi apoi în meditaţie şi dormitor. Bine hrănit, curat şi în sală sănătoasă, cu aer bun, dătător de sănătate, corpul ucenicului — peste noapte — se va odihni îndeajuns şi în dimineaţa următoare, dornic de muncă şi veselie, va trece în atelierul patronului.

Căminele de ucenici

[illegible]

Materiile de predare

Materiile ce se vor preda în şcolile de ucenici vor trebui să fie legate mai mult — aşa după cum [illegible] s'a şi început în acest an — de meseria ce o învaţă şi educaţia naţională patriotică în spiritul vremii. Predarea lor să se facă cât se poate în mod practic şi de profesori de specialitate. Desenul şi tehnologia să fie cele mai importante materii pentru şcolile de ucenici.

De asemenea înzestrarea acestor şcoli cu aparate de fizo-chimie, materiale de desen şi piese de tehnologie, este absolut necesară.

Apoi nu va trebui să fie admisă eliberarea ucenicului dela patron, înainte de terminarea şcolii, iar angajarea ucenicilor să se facă pe patru ani, pentru a-şi însuşi pe deplin meseria ce o învaţă.

Cursurile, în present sunt 12 ore pentru o clasă. Deci în trei jumătăţi de zile — 4 ore la zi — s'ar preda foarte bine. Patronii ar pierde, ce e drept o zi şi jumătate, însă acest timp s'ar compensa prin durata de patru ani a uceniciei. Deci mult mai lungă decât se obicinuia până în astăzi.

Aşa dar, va fi mulţumit şi patronul iar ucenicului i-s'ar putea da creşterea şi pregătirea teoretică necesară meseriei ce o învaţă.

Este tocmai ceia ce desigur urmăreşte guvernul.

Infăptuirile „Ajutorului Legionar" la Caransebeş

CARANSEBEŞ, 11. — Sub imboldul cald al legii Căpitanului „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire", — din donaţiile date de toţi camarazii, din organizaţiile din plasa şi oraşul Caransebeş şi de toţi bunii români: Ajutorul legionar, condus de camaradul preot Tr. Lazăr, şeful garnizoanei Caransebeş, în trei luni de activitate a înfăptuit lucruri frumoase, demne de remarcat.

Astfel, în baza, în cele trei luni trecute, Ajutorul legionar a adunat în total suma de 134.381 lei. Din această sumă s'a cheltuit pentru carnea cumpărată şi distribuită săracilor de Crăciun, 43.979 lei; pentru unele alimente, vesela şi cratiţe pe seama restaurantului legionar suma de 59.132 lei; pentru internarea unei femei sărace la sanatoriul din Turda, cumpărarea de cărţi şcolare pentru o elevă săracă, refugiată şi cheltueli de deplasare pentru procurarea alimentelor 1124 lei. In total deci s'a cheltuit din banii adunaţi, suma de 20.234 lei.

In afară de ajutorul distribuit săracilor, arătat mai sus s'au dăruit următoarele obiecte:

Şapte costume de haine bărbăteşti, două pardesiuri, zece cămăşi de z. bărbăteşti, două cămăşi de femeie, două cămăşi de copii, opt perechi indispensabili, un costum de [illegible] pt. copii, 2 şaluri, 1 palton de femeie, 1 palton de copil, 1 palton bărbătesc, 2 pijamale, 1 jachetă, 1 per. ghete, 1 per. bocanci pt. copii, 1 per. ciorapi, 1 per. pantofi de casă, 1 per. ghete bărbăteşti, 1 per. pantofi bărb., 2 per. pantofi de fete, 5 cârpe, 2 basmale, 2 ştergare, 2 per. mănuşi, 1 căciulă, 1 pălărie, 1 vestă, 1 manta, 7 per. ciorapi, 2 rochii, 1 bluză, 1 haină de stofă pt. femei, 1 jachetă de lână, 1 costum femeiesc, 1 per. pantaloni, 4 sculuri de lână, 4 bâsle, 2 kgr. slănină, 1 kgr. cârnaţi, 947 kgr. făină, 13 kgr. zahar, 7 kgr. untură, 80 kgr. cartofi şi 10 kgr. fasole.

S'a dăruit apoi la 52 de familii mai sărace 50 m. lemne de foc, iar copiilor săraci li s'au mai dat şi 8 kgr. săpun, 8 kgr. mandarine, 1½ kgr. bomboane, un sfert kgr. biscuiţi, 1 kgr. cafea, 4 cutii Franck ş. a.

Din bucata de flanelă primită, s'a confecţionat şi distribuit săracilor 18 rochiţe şi 20 cămăşi. In total au fost ajutate 186 persoane din cele mai nevoiaşe.

Ajutorul legionar are depozitate în comunele Ferdinand, Cireşa şi Voislova 120 m. de lemne, iar în ca[illegible] de Ferdinand mai multe vagoane, toate fiind destinate pentru ajutorarea săracilor în această iarnă.

Iată bilanţul a trei luni de activitate, la începutul căreia Ajutorul legionar a plecat numai cu voinţa nestrămutată de a împlini legea creştinească a Căpitanului, — lege sfântă, pe care Mişcarea Legionară o va împlini întotdeauna, căci va fi [illegible] „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire".

SERBAREA BOBOTEZEI LA TURDA

TURDA, 11. — Sărbătoarea Botezului Domnului Nostru Isus Hristos, a fost sărbătorită la Turda, într'un cadru solemn, celebrându-se servicii religioase la toate bisericile româneşti de către soboare de preoţi şi la care au participat oficialităţile şi mii de credincioşi făcându-se apoi sfinţirea apei, prin ieşirea în corpore la râul Arieş.

Astfel la Biserica ortodoxă au luat parte d-nii: Prof. Vasile Manu, prefectul judeţului, generalul Comandant al Garnizoanei, dr. Ioan Sârbu, primarul oraşului, Ilie Bădulescu, primul procuror al Parchetului, Ion Maris, comandantul Mişcării Legionare judeţene, dr. Ioan Braicu, şeful Poliţiei, etc., unde un sobor de 7 preoţi în frunte cu S. Sa protopopul Aurel Giliga, a oficiat serviciul divin, faţă fiind şi o companie de onoare cu drapel şi muzică, dela unităţile militare locale, precum şi un detaşament de legionari din garnizoana Turda, în frunte cu d. şef. Gheorghe Popa. După aceasta cu toţii s'au îndreptat la Arieş, unde s'a făcut sfinţirea apei sărutându-se de credincioşi sfânta cruce. A urmat apoi defilarea unităţei militare şi legionare în faţa şefilor autorităţilor civile şi militare.

La biserica greco-catolică, serviciul religios a fost oficiat de un sobor de preoţi în frunte cu S. Sa dr. Coriolan Sabău, preotul parohiei, la care au luat parte d-nii: Ştefan Pantea, subprefectul judeţului, prof. I. Borde, ajutorul de primar, Augustin Bordal, [illegible] şcolar regional, etc. şi un detaşament de legionari cu muzică, sub comanda d-lui Ing. Drăgan.

Astfel această sărbătoare s'a serbat creştineşte şi în cadrul noului legionar.

Târgurile anuale la Turda

Primăria oraşului Turda, ţinând seamă de sărbătorile în care nu pot avea loc bâlciuri pentru anul 1941 a fixat următoarele târguri de ţară: In Februarie 7, Vineri târg de vite iar în 8 Sâmbătă, târg de vite şi mărfuri; în Aprilie 4, Vineri târg de vite iar în 5 Sâmbătă, târg de vite şi mărfuri; în Iulie 4, Vineri târg de vite şi în 5 Sâmbătă, de vite şi mărfuri; în Septembrie 5, Vineri târg de vite şi în 6 Sâmbătă, de vite şi mărfuri; în Noemvrie 6, Joi târg de vite şi în 7 Vineri, de vite şi mărfuri; în Decemvrie 4, Joi târg de vite şi în 5 Vineri, de vite şi mărfuri.

Târgurile săptămânale vor avea loc în fiecare Sâmbătă cu următoarele excepţii: în loc de Sâmbătă 10 Mai, va fi Luni 12 Mai, în loc de Sâmbătă 6 Septembrie va fi Luni 8 Septembrie, în loc de Sâmbătă [illegible] Noembrie, va fi Luni [illegible] Noembrie, în loc de Sâmbătă 6 Decembrie va fi Luni 8 Decembrie şi în loc de Sâmbătă 27 Decembrie va fi Luni 29 Decembrie.

BOTEZUL DOMNULUI SĂRBĂTORIT LA BEIUŞ

BEIUŞ, 10. — Sărbătoarea Bobotezei a fost serbată în oraşul nostru cu ceremonia cuvenită.

La biserica ortodoxă din deal, după terminarea sfintei Liturghii, un numeros sobor de preoţi au făcut sfinţirea apei mari, în faţa bisericii. O companie militară a dat onorul. Erau de faţă: d. colonel D. Popovici comandantul Brigăzii, cu toţi ofiţerii din garnizoană, d. lt. colonel în rezervă C. Luca, prefectul judeţului, pr. Traian Buica, şeful Organizaţiei Legionare a judeţului, I. Lazar, inspector şcolar, Comandanţii legionari ajutori N. Colla şi I. Crişu, primar N. Pop şi capii celorlalte autorităţi locale.

La sfârşit s'a făcut stropirea cu apă sfinţită, iar în strada lunia autorităţile au primit defilarea trupei.

ŞTIRI DIN BRAD

[illegible]

Sărbătoarea Botezului Domnului s'a desfăşurat în localitatea noastră într'un cadru impresionant. După serviciul divin oficiat la biserica ortodoxă, mulţimea credincioşilor, în frunte cu preoţii s'a îndreptat în piaţa oraşului, unde s'a făcut sfinţirea apei mari. O companie militară cu drapelul a dat onorul.

Bradul, oraş

A apărut în Monitorul Oficial decretul prin care Bradul a fost declarat comună urbană nereşedinţă. Funcţionarii de stat locali se bucură de această promovare a celui mai de cumpătimoş [illegible] ca odată cu această înaintare în grad a Bradului vor putea obţine şi dânşii un salar potrivit cu scumpetea care bântue localitatea noastră.

Pentru cei săraci

Credem că ar fi de mare folos pentru populaţia săracă şi chiar pentru micii funcţionari înfiinţarea în Brad a unei cantine, după modelul celei a soc. „Mica" din [illegible] Barza. Masa la această cantină [illegible] funcţionarilor li-ar fi mult uşurată, putând vinde pe preţuri modeste alimentele.

Avansări în grad

Deodată cu majorările de [illegible] aproape toţi funcţionarii [illegible] au fost avansaţi în grad, iar cei [illegible] Amintim, între alţii pe avansarea d-lor ingineri Ion [illegible] şi Vasile Hristă în gradul de inspectori. Ambii sunt bine cunoscuţi şi apreciaţi de toţi cei de aici, [illegible] pentru activitatea tehnică şi socială în regiunea noastră.

Cooperatista

Biga cooperativă [illegible] în Brad [illegible] de [illegible] Depinde de noi [illegible] [illegible] specula [illegible] D-nii acţionari sunt rugaţi [illegible] [illegible]

MUNCA LEGIONARĂ VA PORNI IN PRIMĂVARĂ CAMPANIA DE RECONSTRUCȚIE A ȚĂRII

Ce s'a făcut până acum

Pe Valea Prahovei se va înălța un măreț și grăitor peste veacuri, Mausoleu, martirilor legionari.-Se vor construi locuințe tip pentru muncitorii de toate categoriile

Munca Legionară, îmbrățișează toate ramurile de activitate națională, pentru redresarea statului și asigurarea progresului și prosperității [illegible].

Gândurile sfinte ale Căpitanului, vor fi realizate cu toată dragostea, cu ori ce efort, până la capăt.

Se va face din țara asta atât de [illegible] lovită și furată de politicieni, o [illegible] ca soarele sfânt de pe cer.

Munca pe care noi o'am practicat-o, contrară în concepția veche, ea corespunde o rupere să ridicat pe treapta [illegible] mai înaltă a valorilor naționale [illegible] ajungând o datorie pentru ori [illegible] român, o mare onoare românească.

In spiritul acestor vederi, în duhul Căpitanului, se va munci, fără preget, [illegible] să putem eși din greul impas de [illegible].

ORGANIZAȚIA „MUNCA LEGIONARĂ"

Neamul acesta a trăit dealungul veacurilor cele mai grele încercări [illegible] existență. Le-a biruit pe toate. S'ar putea spune că dacă n'ar fi fost [illegible] ele încercări, dureroasele lovituri, neamul n'ar fi putut supraviețui.

Astfel a fost și cu Mișcarea Legionară. A fost prigonită, lovită uneori [illegible] dar a biruit. Pentrucă avea de îndeplinit o misiune. Pentrucă lupta în numele neamului și pentru [illegible].

Țara a eșit slăbită de pe urma greșelilor politice. Pierderile trebuesc recuperate. Rănile vindecate. A vrut Dumnezeu să ne pedepsească cumplit. A vrut să ne încerce puterea de rezistență. Să se convingă de vrednicia noastră.

Vom birui prin muncă. Prin ceteală.

Mișcarea Legionară și-a îndreptat [illegible] atenția asupra: lipsurilor de cari suferă țara. In acest scop a luat [illegible] organizația „Munca Legionară".

PRIMUL EXAMEN DE VREDNICIE

După marele cutremur ce a răspândit atâta jale pretutindeni Munca Legionară a fost chemată să-și dovedească scopul pentru care a fost creată, să dea primul examen de vrednicie românească.

Ciudat începutul, care se spune că întotdeauna este greu a depăși marginele prevederii. A fost nu un început de muncă, ci o muncă intensă, neobosită, creatoare chiar.

Dela început batalioanele „Muncii Legionare" au depus o muncă uriașă pentru salvarea victemelor, curățirea străzilor din orașele pustiite, ajutoare imediate etc.

A urmat construirea de locuințe tip din lemn cari au fost transportate și așezate prin locurile bântuite de cutremur redându-se adăposturi populației rămasă pe drumuri în preajma iernii. Până în prezent câteva sute din aceste case construite pe șantierele legionare, au și fost așezate.

Un spital demontabil construit din lemn urmează să fie transportat zilele acestea la Panciu.

La primăvară Munca Legionară va începe organizarea taberelor de muncă pe sectoare agricole, forestiere tehnice construcții etc.

MUNCA GRAITOARE PESTE VEACURI

Se va face mai mult. Se va cinsti memoria celor ce au căzut pentru biruința legionară printr'o creație a [illegible] românești, grăitoare despre [illegible] peste veacuri. Se va construi Mausoleul martirilor Mișcării Legionare.

Biroul de arhitectură al Muncii Legionare a elaborat un măreț plan pentru construirea lui. Acest Mausoleu va fi ridicat în preajma Mănăstirii Dihaw de pe Valea Prahovei, lăcaș de rugăciune atât de drag Căpitanului.

Mănăstirea va căpăta aspectul unei cetăți și va constitui una din rarele podoabe ale [illegible]bilelor locuri de pe Valea Prahovei. Lucrările vor începe de îndată ce timpul va permite. In taberile Muncii Legionare se vor regăsi cu voioșie toți acei ce au muncit, pe vremuri, alături de Căpitan.

LOCUINȚE PENTRU MUNCITORI

Tot în campania de lucrări din primăvară va întocmi un vast proect de modernizarea Capitalei. Toate chinezăriile arhitectonice toate malmuțăriile și impestriturile odioase rămase din capriciu și neprice-pere pe străzile principale ale Capitalei vor căpăta o formă nouă estetică în stilul civilizației apusene, în stilul atât de frumos și de odihnitor românesc.

Orașele distruse de cutremur, vor fi reclădite, unele chiar din temelie.

Se vor construi sate model, după un plan sistematic, avându-se în vedere poziția geografică: la munte, la deal și la șes.

Haina de promiscuitate în cari trăiesc azi muncitorii români va dispare. Va aparține trecutului. Pentru cei ce se trudesc pentru cei ce cu brațele lor muncesc din greu să-și adaute lor o pâine amară și fără continuitatea de progres și de prosperitate, se vor construi locuințe tip. Pentru toți muncitorii, din fabrici, muncitorii flotanți, muncitorii din porturi și muncitorii agricoli.

Legiunea înțelege să asigure tuturor dreptul la odihnă întremătoare. Înțelege să facă din muncitori, așa cum a dorit-o Căpitanul, stăpâni la el acasă.

ȘCOALA MUNCII

Încă ceva, nou și serios. Munca nu înseamnă numai efort fizic, sleire de puteri. Munca s'a prostit dealungul la noi fără folosul decât al acelora ce exploatau munca.

Munca Legionară vrea altceva. Muncă chibzuită, organizată, pricepută. Pentru aceasta instruire, deprindere învățare, pregătire tehnică, s'a înființat o școală de cadre ale Muncii Legionare la Panciu. Încă după încheerea misiunii de salvare. Cei peste 60 legionari cari formează școala, după programul taberelor de muncă, fac program zilnic pentru timpul potrivit din primăvară, pentru a fi cât mai bine pregătiți.

Nu colaborează numai entuziasmul, numai dragostea și voința, la schimbarea la față a țării legionare, ci și școala muncii, sistematizarea muncii, disciplinarea și învățarea ei în tot ce are ea mai frumos mai dătător la creație.

„Zidari de veacuri viitoare cu frunțile în soare, din fulger vor clădi o nouă țară, pe [illegible] mari de veac. Din jertfe și [illegible] trăznet de ciocane, vor făuri [illegible] fier".

DESCOPERIREA UNEI TIPOGRAFII COMUNISTE IN FRANȚA

VICHY, 10 (Rador). — Lupta contra comunismului continuă.

La Brive a fost descoperită o tipografie clandestină, instalată sub pământ, dedesubtul unui hangar. Intrarea în tipografie se făcea printr'o ușe acoperită de pământ.

In interiorul tipografiei a fost găsit un important material de propagandă comunistă, broșuri și manifeste cu conținut subversiv.

CINE VA FI VIITORUL AMBASADOR AMERICAN LA LONDRA?

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță:

Președintele Roosevelt a hotărît să amâne până săptămâna viitoare numirea unui ambasador la Londra.

Printre numele citate în anturajul președintelui Roosevelt sunt și cele ale d-lor Laguardia, primarul orașului New-York, Sumner Welles, secretar adjunct la Departamentul de Stat, Norman Armour ambasadorul Statelor Unite în Argentina și John Winant, fost director al Biroului internațional al muncii.

BĂTĂLIA DELA BARDIA INSEAMNĂ O VICTORIE A ITALIEI

ROMA 10 (Rador). — Dacă englezii au încercat să transforme fuga lor dela Dunkerque într'un mare succes cum care trebue să considere (cumva) bătălia dela Bardia, scrie „Popolo D'Italia", care continuă astfel:

Bătălia dela Bardia este o victorie italiană, fiindcă forțele uriașe care au atacat-o, urmăreau nu atât distrugerea fortificațiilor, cât moralul luptătorilor italieni și devotamentul lor față de idealurile ideale ale acestui războiu de redeșteptare și independență.

Dar planul britanic nu a reușit fiindcă lupta crâncenă dela Bardia pune în evidență curajul și dorința de luptă a soldaților italieni.

In acest sens bătălia dela Bardia înseamnă o victorie a Italiei.

NAȚIUNEA ITALIANĂ FACE PARTE DINTRE POPOARELE CĂREIA LUMEA II DATOREȘTE

NEPREȚUITE COMORI DE ARTĂ, DE SPIRITUALITATE ȘI DE CULTURĂ

BERLIN 10 Rador. — La [illegible] [illegible] Mussolini [illegible]

[illegible] 9 Ianuarie 1941 a [illegible] 10 Iunie 1940 a D[illegible] în care [illegible] [illegible] de Anglia în Marea Mediterană [illegible]

Faptul că [illegible] împută soldatului italian că nu știe pentru ce [illegible] dispreţul [illegible] poporului italian [illegible] face parte dintre popoarele cărora lumea și deci și Anglia [illegible] de artă și de cultură [illegible] o putere [illegible] ferment cultural pentru alte popoare [illegible] Anglia [illegible] poetele și viața ca a [illegible] în clipa în care însă [illegible] libertății și locului cuvenit în [illegible] spațiul vital s'a ridicat împotriva poporului italian englezul [illegible] ca și împotriva celui german, atunci când acest popor al poeților și gânditorilor a început să tindă a deveni o putere mondială.

Toți italienii văd [illegible] comentarii ale luptei actuale.

In încheere, Mesgeris arată că se înțelege ușor că lozincile englezii vor să convingă poporul italian că nu [illegible] războiu se face în principal [illegible]

PROBLEMA ELITELOR IN STATUL NAȚIONAL-LEGIONAR

(Urmare din pagina 5-a)

[illegible] față de alții el are în vedere în primul rând buna stare și sporirea comunității proprii.

Acest lucru ar fi trebuit să-l fi învățat noi dela jidani. Jidanii au avut avantajul că între ei nu au fost lupte de clasă fiindcă unde s'au infiltrat s'au infiltrat și ca o clasă într'o țară cu profesiuni bine determinate care [illegible] legați și din acest punct de vedere deci al interesului de clasă. Ei au profitat de faptul că la popoarele creștine au existat conflicte de clasă și au ațâțat o clasă împotriva alteia, — până ce trecând prin școala lor, văzând avantajele care rezultă din acea solidaritate națională jidovească, popoarele creștine și-au dat seama că trebue în sfârșit să se ajungă la o împăcare a claselor sociale, că trebue legate clasele sociale în așa fel încât oricare ar fi ocupația, oricare ar fi profesiunea unui om, fie că este militar sau lucrător de rând, sau muncitor calificat de fabrică, toți aceștia trebue să-și pună munca lor în serviciul comunității proprii.

Marea problemă a conducerii legionare

Așa încât marea problemă rămâne aceasta pentru conducerea legionară de a ajunge la [illegible] claselor și de a le arăta [illegible] acelora cari au mai rămas în vechea mentalitate că interesele individuale nu se mai pot satisface în [illegible], ci numai prin intermediul comunității, adică atât cât [illegible] pentru comunitate munca pe care o desfăsori pentru ea aceasta îți va asigura bunul trai.

După vechea concepție însă, problema se punea cam așa: când de pildă un chirurg renumit făcea o operație reușită aceasta îi aducea și avantaje materiale și de prestigiu. Dar pe el nu-l interesa dacă cel operat este român sau arab, creștin sau jidan, pe el îl interesa numai specialitatea lui, succesul în acea specialitate. Jidanii n'au procedat însă astfel pentrucă chirurgii lor nu este indiferent față pe masa de operație se află un jidan sau un român. Pentru el în mod instinctiv orice român e un fel de obiect de experimentare pentru a găsi o metodă cât mai perfectă, pe care s'o aplice apoi când operează un jidan. Nu că chirurgul jidan ar vrea să-l omoare pe român atunci când întrebuințează o anumită metodă, dar pentru a experimenta o metodă mai bună pentru ai săi.

In orice profesiune, dacă lipsește sentimentul, acea parte afectivă care te îndeamnă să-ți faci datoria față de frații tăi, față de aproapele tău, fiindcă aparține aceleiași comunități atunci profesiunea e lipsită de valoare etică, ea nu are nicio valoare morală ci are o valoare numai pentru individ de a-și dobândi gloria și bogăția.

Profesiunea își dobândește o valoare morală din faptul că este pusă în slujba comunității și că, atunci când îi faci cuiva un bine sau un rău, îți dai seama dacă, prin acest bine sau rău pe care îl faci, altuia sporește puterea comunității căreia aparții sau o slăbește. In acest fel interpretează lucrurile și teoreticienii germani și italieni.

Ideologia legionară se apropie în mod necesar și de ideologia fascistă și de cea național-socialistă. Toate profesiunile, ocupațiunile și tendințele trebue să se îndrepte spre comunitate.

O elită e compusă din acei oameni cari au deplina conștiință a acestor fapte. Elita este menită să organizeze comunitatea în așa fel încât în adevăr toate activitățile să dea rodul cel mai mare pentru comunitate.

In comunitatea românească trebuesc deci prinși și trebuesc legați de ea și ceilalți români, nu însă cu forța, cu teroarea sau prin alte mijloace de acestea ci prin exemplul viu, prin înfăptuirile legionarilor de elită.

Dar această interpretare a problemei elitelor și a profesiunilor nu este numai de astăzi: veți găsi-o și la Platon, expusă în mod magistral în „Republica" sa, apoi la Aristot, iar în timpurile mai noui la sociologul italian Pareto.

„M'am ocupat și eu de problema elitelor în cărțile mele — nu vreau să le fac reclamă — îndeosebi o puteți găsi în „Sociologia și Arta Guvernării" am acolo câteva capitole despre problema elitelor tratată din punct de vedere practic pentru legionari. Elita ascetică, Circulația elitelor și demagogia. Puterea celor bogați. Bogăția celor puternici. Funcționarism și birocratism. Desăvârșirea structurii elitei legionare etc.

La Aristot de pildă în „Politica" sa, Cartea IV-a, găsim următoarea expunere

„Asociațiunea politică fiind totdeauna compusă din șefi și subordonați, întreb dacă autoritatea și ascultarea trebue să fie alternative sau pe viață. Este clar că sistemul de educațiune va trebui să se refere la aceste mari diviziuni ale cetățenilor între ei. Dacă unii oameni ar întrece pe ceilalți în aceeaș măsură în care după credința comună zeii și eroii se pot deosebi de muritori, cu privire la corp, încât o privire să fie în stare să judece și chiar în ce privește sufletul, astfel ca superioritatea șefilor să fie tot așa de tăgăduită și vădită pentru supuși, nici o îndoială că trebue a preferi perpetuitatea ascultării pentru unii și a puterii pentru ceilalți".

Acum, aplicațiunea practică pentru noi: Elita legionară trebue să se poarte de fapt în așa fel încât din capul locului să se arate că e menită să conducă pe ceilalți. Și, ca să facem iarăș o glumă, deși nu prea este timpul pentru glume, cât de ușor ar fi să alegi profesorii universitari titulari dacă conformația capului lor — după exemplul dat de Aristot — ar fi suficientă ca să ne indice pe cel care trebue să ocupe un astfel de loc.

Ce ușor ar fi și pentru noi dacă s'ar cunoaște din capul locului, prin conformația trupească și sufletească, cine este menit să conducă.

Dar eu zic: cei ce vor să intre în elită, trebue să se arate *prin faptele* lor demni pentru aceasta, să se vadă din faptele lor că sunt în adevăr meniți să conducă, iar ceilalți să asculte. Aceasta este marea putere de atracție și marele prestigiu al conducătorului născut.

membrii guvernământului n'ar putea fi niciodată destul de numeroși spre a se împotrivi atâtor dușmani reuniți.

„Cu toate acestea este de netăgăduit că trebue să existe o diferență între șefi și subordonați. Care va fi această diferență și care va fi împărțirea puterii? Acestea sunt chestiunile ce trebue să le rezolve legiuitorul. Am spus-o mai înainte natura însăși a tras linia de deosebire, creând înăuntrul aceleiași specii clasele tinerilor și ale bătrânilor, unii meniți a asculta, alții capabili să poruncească. O autoritate dată de vârstă nu poate ațâța gelozia, nici să umfle vanitatea nimănui, mai ales când fiecare este sigur că va dobândi cu anii aceeaș prerogativă".

Aristot vede deci că o comunitate este bine organizată atunci când ascultarea este acceptată de bună voie, unde prin natura lucrurilor nu poate să se ivească nemulțumirea și răsvrătirea celor conduși.

DESPRE REGIMUL TOTALITAR

In practică aceasta înseamnă că un regim totalitar, cum este regimul din Italia sau din Germania și cum este regimul legionar, este un regim consimțit de toți, fiindcă toți trebue să recunoască în elita conducătoare grija pe care aceasta o are pentru mulțime. Un guvernământ este rău — și acest lucru îl spune Aristot — atunci când conducătorul n'are în vedere alte interese decât interesele proprii; iar un guvernământ este bun și acceptat de toată lumea atunci când conducătorul guvernează în folosul mulțimii.

Aceasta este deosebirea fundamentală între concepția veche, care pune pe primul plan interesul [illegible] — crezând că dacă [illegible] mulțimei [illegible] și de a-și spori per[illegible] [illegible], se va înfăptui echilibrarea forțelor individuale, din care [illegible] așa zicând mecanică, se va [illegible] ordinea socială, — și concepția nouă a unui regim totalitar dacă vreți să-i spun, și autoritar, a unei elite a cărei conducere este acceptată de mulțime, fiindcă ea guvernează în interesul mulțimii.

Problema aceasta [illegible] interesul, așa cum o face [illegible] tică, iar eu nu sunt nici [illegible] numit și nu am nici intenția [illegible] fac pe Dv. să credeți că această conferință este menită [illegible] se acei ce nu [illegible] încheere la începutul [illegible] le conferințe trebue să vă [illegible] leți că dincolo de acest [illegible] lumea largă, se dă lupta [illegible] ul ce-l vor [illegible] ționale — cum a spus Führerul Marelui Reich german la începutul acestui războiu — pentru secole.

Deci și pentru noi românii nu este o chestiune de tehnică, nu este numai o problemă teoretică, care ar trebui deslegată într'un fel sau altul, această chestiune a elitelor. Nu este vorba de a cumpăni dacă acestui regim i s'ar putea aduce anumite modificări sau îndreptări sau îndulciri. Problema este cum strângem noi comunitatea românească — după atâtea experiențe și jertfe și după ciuntirea granițelor noastre — ca să devină o stâncă, ca [illegible] tere de neînvins și din punct de vedere material și din punct de vedere spiritual".

Formarea unei comunități condusă de români

Problema este așa dar: cum putem forma o comunitate condusă de oameni, cari să aibă în vedere numai idealul solidarității naționale? Este o problemă de educație. Dacă timpul ne-ar îngădui nouă românilor, așa cum a îngăduit Germaniei și Italiei de a crește cel puțin o serie de tineri în spiritul Legiunii, în spiritul acestor strânse legături sufletești cu comunitatea, în spiritul de izolare față de orice influență care ar putea distruge solidaritatea națională, atunci problema s'ar rezolva foarte ușor. Dar pentru noi problema este mai dificilă, fiindcă ne-a prins momentul cel mai critic, când numai printr'o opintire uriașă ne mai putem apropia de rezultatul dobândit de italieni și germani.

A distruge este ușor; o revoluție care merge spre distrugere și ațâțarea masselor, aceasta își ajunge repede scopul. Dar o revoluție care trebue să prindă pe om într'o comunitate, să păstreze toate valorile din trecut, să le întregească, să transforme sufletele, începând cu tineretul [illegible] capabili oameni maturi luptători pentru această idee, aceasta este o problemă grea.

De aceea sforțările legionarilor de astăzi trebue să fie înzecit mai mari decât a fost efortul elitelor conducătoare în Germania și în Italia. Trebue să prindem sufletul celor tineri, să-i îndoctrinăm prin fapte și nu numai prin vorbe.

Și mai trebue — și aceasta este partea cea mai dificilă — [illegible] apelul la rațiune către cei [illegible] să-i facem în sfârșit să vadă [illegible] pozițiunea câștigată de legionari [illegible] apărată de ei cu toate jertfele [illegible] s'ar mai cere. Această pozițiune odată dobândită nu mai poate fi părăsită fiindcă părăsirea ei ar însemna în aceste momente prăbușirea tuturor nădejdilor ce le avem în viitorul României (aplauze puternice).

Deci bătrânilor, în orice ideologie sau [illegible] ar fi fost crescuți, orice sentimente ar fi [illegible] față de Legiune, acestor oameni nu bătrâni în vârstă dar chiar și tineri, crescuți însă într'o învechită ideologie, noi le cerem numai atât: să reflecteze asupra situației [illegible].

Căci o mișcare care a po[illegible] intuiția clară că merge pe [illegible] cel bun al repunerii comunității românești în drepturile ei și [illegible] distrugere a unor dușmani [illegible] vroiau pieirea, o mișcare care a adus atâtea jertfe, care a pierdut în lupta aceasta o mare parte a elitei [illegible] dată de gândire [illegible] cum n'a mai fost legat în [illegible] un tineret, — o astfel de mișcare nu poate fi doborîtă, și chiar [illegible] fi într'un moment dat dob[illegible] sigur că va renaște și mai puternică decât a fost înainte. (Aplauze prelungite, îndelung repetate).

Problema elitelor

Și acesta este marele prestigiu și al acelor legionari care nu mai sunt între noi și pe care i-au ales în mod diabolic dușmanii legionarilor pentru pierzare.

Prin fapta lor și prin pilda lor, ei au arătat că sunt meniți să fie dea-pururea conducători iar ceilalți să asculte, să-i urmeze și să le recunoască fără cârtire dreptul lor de a conduce.

Iar marea problemă a elitelor în statul legionar de acum, este să se ridice oameni asemănători acelora cari nu mai sunt. Și Bucureștiul este plin de svonuri că nu mai există astfel de [illegible], că dispărând conducătorii cari au dispărut, elita legionară nu mai există. In orice caz, este o chestiune de vreme și, în cel mai bun caz e nevoe ca pe lângă legionari să mai fie și oameni experimentați, specialiști de seamă care [illegible] pe ei.

Dar problema nu se pune așa fiindcă oricât ar avea un legionar [illegible] putină valoare decât cei dispăruți puterea jertfei acestora a lăsat în sufletul fiecărui legionar acest germen, acest impuls, această [illegible] de a pune toată munca în [illegible] comunității românești, pentru a se apropia de acei conducători, nu numai de a-i imita în gest și vorbă, ci de a arăta prin faptă că năzuește cu toată puterea și cu tot sufletul de a merge pe drumul trasat de conducătorii dispăruți.

Astfel [illegible] pentru noi legionarii [illegible] sunt între noi [illegible] pas cu pas. La fiecare faptă a noastră [illegible] această faptă este izvorîtă din doctrina din credința acelora care nu mai sunt între noi.

Ce ar fi [illegible] omenească și a comunității [illegible] au mai sunt, au [illegible] nici o valoare? Am trăi ca niște animale. Dacă cei morți n'ar [illegible] năzuințele lor [illegible] turmă de animale, care am trăi pentru interesele proprii individuale sau ale unui cerc foarte îngust.

O comunitate omenească trăește prin faptele și gândurile celor ce nu mai sunt. Fericit este acela care caută să se apropie de înfăptuirile marilor lui înaintași.

La Platon și Aristot, dragostea pentru patrie, pentru Cetate, pentru tot ce cuprinde cetatea ca valoare, fie ca știință, fie din punct de vedere al frumosului, fie în ce privește trecutul sau aspirațiile pentru viitor, era trează în sufletele lor. Și așa trebue să fim și noi, nu năzuind a satisface un orgoliu individual, nu năzuind a dobândi faimă sau glorie, ci să fim însuflețiți numai de dragoste pentru Cetate, pentru comunitate și munca noastră să fie închinată ei.

In secolul trecut s'a spus că în Cetatea antică individul era legat de cetate și personalitatea lui era înăbușită. Toate operele din antichitate contrazic însă această afirmație: toate înfăptuirile individului erau înfăptuiri mărețe, fiindcă serveau comunității, gloriei și puterei ei.

In cărțile filosofilor antici am putea zice că e cuprinsă teoria și doctrina legionară, expuse în mod magistral. Aristot ține seamă de dificultățile în deslegarea practică a problemei, că unii trebue să asculte în mod perpetuu și alții să comande, și atunci zice:

„Dar e foarte greu de admis acest lucru, lucrul nu se petrece deloc la fel cum se petrece cu acei regi ai Indiei, cari după Scylax se disting așa de complet de supușii cari îi ascultă. Este deci evident că pentru multe motive alternativa autorității și a supunerii trebue să fie în mod necesar comună tuturor cetățenilor. Egalitatea este identitatea de atribuțiuni între ființe asemănătoare și Statul n'ar putea trăi în contra legi[illegible] [illegible] cuprinde [illegible]

ANGLIA CEDEAZĂ ST.-UNITE EXPLOATĂRILE PETROLIFERE DIN GOLFUL PERSIC

ROMA, 10 (Rador). — Ziarele italiene apărute Vineri dimineață subliniază cedarea de către Anglia, în folosul Statelor Unite, a exploatărilor petrolifere din insulele Barhein, aflate în regiunea golfului Persic.

Anglia declară presa italiană, după ce a abandonat în favoarea Statelor Unite pozițiile sale navale și aeriene din Atlantic, cedează acum tot Statelor Unite, și exploatările sale petrolifere din golful Persic. Se știe că aceste exploatări au format, acum câtva timp, obiectul bombardamentelor puternice ale aviației italiene.

Aceasta constitue o nouă abdicare în favoarea Washingtonului. Londra este obligată să consimtă la această nouă cesiune numai în vederea obținerii ajutoarelor americane, în scopul de a putea să mai continue ultima sa apărare împotriva puternicei încercuiri realizate de puterile Axei.

TOTALUL CHELTUELILOR STATELOR-UNITE PENTRU APROVIZIONAREA ANGLIEI CU MATERIAL DE RĂZBOI SE RIDICĂ LA MAXIMUM 10 MILIARDE DOLARI

WASHINGTON 10 (Rador) — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

Președintele Roosevelt a ținut la Casa Albă o conferință cu șefii majorității din cele două Adunări în care s'a examinat proectul ce va fi supus Congresului în vederea ajutorării Angliei.

După ziarele americane, proectul de lege ar acorda președintelui [illegible] tern nelimitate pentru a împrumuta sau închiria Angliei avioane, tunuri, tankuri și alte materiale de războiu al căror cost ar fi înscris în debitul Marei Britanii de Tezaurul american.

Totalul cheltuelilor s'ar ridica între minimum două și maximum 10 [illegible] pentru anul în curs [illegible]

Ziarele adaugă că [illegible] tuelii nu ar apăsa [illegible] bugetului american [illegible] glia ar dispune de do[illegible] pentru comenzile aflate în curs.

D. ISMET INONU A INSPECTAT REGIUNILE INUNDATE

ISTANBUL, 10. (Rador) [illegible] genția Telegrafică Turc[illegible] că d. Ismet Inonu, președintele republicei, a făcut o că[illegible] [illegible] e la Trac[illegible]

INFORMATIUNI

ABONAMENTE

[illegible]

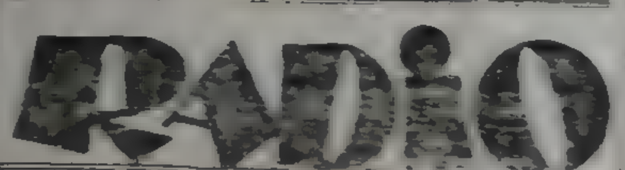
ACTIVITATEA COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

Măsuri de reorganizare a profesiunii medicale și ... autorității medicale

[illegible]

Reforma certificatelor medicale

[illegible]

RADIO

Duminică 12 Ianuarie 1941

[illegible]

Luni 13 Ianuarie 1941

[illegible]

TIMBRE COMEMORATIVE CU CHIPURILE LUI MOȚA ȘI MARIN

[illegible]

Funcționarea școlilor de șoferi

[illegible]

Invățătorii și Căminele Culturale

[illegible]

Fiul unui cunoscut moșier ieșan s'a impușcat mortal din imprudență

[illegible]

Revista presei legionare

(Urmare din pagina 7-a)

[illegible]

SPORT

Prin Predealul fără zăpadă

[illegible]

Primii amatori cari au cerut trecerea la profesionism

[illegible]

Volley-Basket

Sportul Studențesc a câștigat cupa „Selecției" învingând E. F. A.

[illegible]

Joi seara, la ...

O interesantă reuniune amatoare de box, în regia grupării Tirul

[illegible]

LA 19 IANUARIE

Mare concurs popular de ski, la Poiana Brașovului

[illegible]

CRONICA JUDICIARĂ

CALITATEA JUDECĂTORILOR DE INSTRUCŢIE DE A DRESA PROCESE VERBALE DE SABOTAJ ECONOMIC

Curtea Criminală S. II, a judecat şi s'a pronunţat în recursul făcut de C. Călinescu, împotriva deciziunii instanţei speciale, prin care fusese achitat de crima de sabotaj şi condamnat pentru delictul de sabotaj.

Recurentul a susţinut că procesul verbal, fiind dresat de către un judecător de instrucţie şi nu de organele îndreptăţite legal la aceasta, în speţă procurorii şi delegaţii speciali ai autorităţii de resort, comisiunea specială era lipsită de competenţă în a judeca.

Că textul legii fiind în această privinţă restrictiv, numai organele enumerate de el au împuternicirea să dreseze procese verbale valabile.

Reprezentantul ministerului public a obiectat că prin circulările ulterioare date de ministerul respectiv, judecătorii de instrucţie au primit delegaţii de a instrumenta în această materie;

Că la aceasta se adaugă şi împrejurarea că potrivit principiului de competinţă generală de a instrumenta în cazurile de flagrant delict, procesul verbal dresat de un judecător de instrucţie nu este atins de nulitate şi ca atare îşi produce toate efectele ce i le conferă legea.

Curtea a respins recursul confirmând hotărîrea instanţei speciale pentru reprimarea sabotajului economic.

CEZAR PETRESCU TRIMIS IN JUDECATĂ PENTRU ABUZ DE INCREDERE

D. procuror Gatoschi, a trimis în faţă cu titlu de garanţie de către colecţia judecată pe Cezar Petrescu, publicist şi romancier, din str. Olari, 9, susnumitul era director al ziarului „România" pentru a i se acorda monopolul distribuirii gazetei, portorul H. Polak-Păunescu, pe când pentru faptul de a-şi fi însuşit suma de lei 107.000 ce i-a fost încredin-

INVINUIŢII NENOROCIRII DELA „CARLTON" VOR FI JUDECAŢI SUB STARE DE AREST

Cabinetul V Instrucţie de acord cu Parchetul, a hotărît cu judecarea lotului de învinuiţi de nenorocirea de la „Carlton", în frunte cu fraţii Schindl să se facă sub stare de arest.

AMNISTIA NU OPEREAZĂ IN INFRACŢIUNILE CU CARACTER DE SPECULĂ

Eri a venit spre judecare în faţa Curţii de Apel S. VII o serie de recursuri făcute de Ministerul Economiei Naţionale şi Ministerul Public în contra sentinţelor date de Tribunal, prin care în urma aplicării Decretului de amnistie din 5 Oct. 1940 fuseseră amnistiate o serie de delicte de speculă.

Curtea a admis recursurile, pe motivele arătate de recurenţi şi anume:

„Infracţiunile cu caracter de speculă sunt exceptate potrivit art. 4 al. II din Decretul Regal de graţiere din 5 Oct. 940 care prevede: *„nu beneficiază de aceste măsuri de clemenţă condamnaţii pentru infracţiunile cu caracter de speculă sau acaparare, prevăzute de orice lege*.

— Ori dacă pentru astfel de infracţiuni este refuzat beneficiul graţierii, care reprezintă o favoare mai mică a legiuitorului, a fortiori trebue să fie refuzat beneficiul amnistiei care reprezintă o favoare cu mult mai mare.

„Deasemenea art. 1 al Decretului Regal din 5 Noembrie 940 prevede categoric că sunt exceptate dela beneficiul Decretului Lege pentru amnistie din 5 Octombrie 1940 toate infracţiunile cu caracter de speculă enumerate limitativ în art. 2 al acestui Decret. Dispoziţiunile Decretului din 5 Noembrie 1940 având caracter interpretativ, potrivit art. 3 ele sunt retroactive.

Că deci Tribunalul a violat cu exces de putere textele arătate atunci când a amnistiat delictul de speculă.

S'a cerut arestarea comisarului abuziv dela „moravuri"

Am scris acum două zile în cronica noastră despre abuzurile şi excrocheriile săvârşite de comisarul Ştefan Georgescu dela brigada de moravuri din Prefectura poliţiei Capitalei. Găsindu-se că faptele puse în sarcina susnumitului sunt multiple şi grave, Parchetul a cerut arestarea.

In cursul zilei de eri abuzivul comisar a fost supus unui lung interogatoriu.

Sabotaj

Următorii comercianţi au fost trimişi în judecata instanţei speciale pentru infracţiuni la legea pentru reprimarea sabotajului economic: Anton Străţi, depozit de lemne, Calea Griviţei 193;

Alcibiade Circoş, plăcintar Buzeşti 28;

Traian Popescu, articole de menaj, Decebal 9;

Beatrice şi Miron Kramer, galanterie, Carol 52;

Herşcu Cenuşu, zis Herman Bo..., băcănie, Colţei 23.

Inşelăciune

Acelaş tribunal a condamnat eri pe ... Fish tâmplar de mobile din ..., Calea Plevnei 42 la 6 luni închisoare corecţională şi 21600 lei despăgubiri civile pentrucă angajând dela reclamantul Samuel Brodner din Bucureşti str. Anton Pann ..., o lucrare de mobilă în valoare de 112.500 lei predabilă la 15 Aug. 1940, a încasat suma de lei 90.000 în contul acestei lucrări, inducând în eroare pe reclamant asupra executării contractului, după care a dispărut dela domiciliu fără urmă.

Administrator incorect

Parchetul a trimis în cercetarea instrucţiei pentru gestiune frauduloasă şi nesocotirea legii patrimoniului public, pe Gh. Calotă din str. I. Gh. Saita 4.

Susnumitul fiind girant administrator al imobilului din str. Lizeanu 35, proprietatea d-nei Ştefana şi Gh. Constantinescu, şi-a însuşit 100.000 lei din încasări.

Samsar de procese

Poliţia profesională a Baroului de Ilfov, prin av. V. Cionaru, prinzând pe Mihail Ţigău, din str. Piliţanu 3, că practică obişnuit meseria de samsar de procese, l-a trimis în judecată potrivit legii.

Exercitau comerţul fără autorizaţie

Camera de Comerţ şi Industrie din Capitală a trimis în judecata Tribunalului pe următorii, dovediţi că exercitau comerţul fără să aibă firmă înscrisă:

Mihail Ghebauer, depozit de lemne, str. Transilvaniei 16, Henrietta Brauer „Librăria şi Anticăria Juridică, din Calea Victoriei 2; Vasile Darabă, articole fotografice Buzeşti 15.

Trimis la controlul averilor

Comisia pentru controlul averilor a fost sesizată cu verificarea averii d-lui Lt. Col. Mihail Cireş din Inspectoratul general al Jandarmeriei, fost director de cabinet la ministerul de Interne (denunţat de soţia sa, d-na Margot Cireş).

Diverse

D. procuror Dobre Vasilescu a trimis în judecată pe doctorul Gh. Calaib, din str. General Dragalina 23, pentru faptul de a fi calomniat pe colegul său dr. Gh. Istrati.

*

A fost dat judecăţii prin rechizitor direct, Samuel Blum din strada Vultur 50, care şi-a însuşit suma de 85.000 lei, încredinţaţi de Suzana Gavrilescu.

Promisiune de căsătorie

Tribunalul Ilfov S. VII a condamnat pe Mihail Flaycher major dispărut, la 3 luni închisoare şi 2000 lei despăgubiri pentrucă în luna August 1940 în scopul de a obţine pentru sine un folos material injust, prin promisiuni mincinoase de căsătorie a stors dela reclamanta Ana Gyogy suma de lei 6000 şi un inel din care a restituit reclamantei numai 4.000 lei.

AJUTORUL CRUCII ROŞII DE SĂRBĂTORILE CRĂCIUNULUI

In zilele de durere fără seamăn, pe care le trăim, Crucea Roşie a căutat ca din puţinul cât îi mai are să mângâie de sărbători pe ostaşii ţării şi pe cei în totală suferinţă.

Ostaşilor de pe zonă, Centrala Crucii Roşii le-a trimis 1500 pachete, iar filiala Sect. I Galben 50 pachete, fiecare conţinând: un tricou de lână, o pereche de mănuşi lână, una pereche ciorapi de lână, un fular sau o pereche mânicuţe de lână, un săpun de spălat, un pachet de ţigări, un pachet pesmeţi, o carte poştală şi o carte de cetit.

Celor suferinzi din spitalele militare şi civile, bătrânilor din azil şi orbilor, Crucea Roşie urmând tradiţiei de ani de zile, le-a distribuit daruri prin Doamnele membre şi Corpul infirmierelor.

Centrala Crucii Roşii a împărţit la spitalul militar „Regina Elisabeta" şi la spitalul „Dr. I. Cantacuzino" la 1112 persoane 450 kg. cozonaci, 80 kgr. bomboane, 135 litri vin şi 10.000 ţigări iar corul studenţesc a cântat prin toate saloanele, colindele de Crăciun.

Filiala Crucii Roşii din Sectorul I Galben a trimis pentru 2 bolnavi la sanatoriul Erbiceni-Iaşi: 2 tricouri de lână, 2 perechi ciorapi lână, 2 perechi mănuşi de lână, 2 fulare de lână, 2 pachete cu pesmeţi şi 2 pachete cu ţigări.

Deasemeni a împărţit la 7 orbi din Bucureşti 3 tricouri de lână, 10 perechi mănuşi de lână, 2 perechi, mâneciuţe de lână, 4 perechi ciorapi de lână, 5 bucăţi de săpun şi 5 pachete ţigări.

Filiala din Sect. IV Verde a împărţit la Spitalul Filantropia la 120 bolnavi: 10 kgr. şuncă, 12 kgr. cozonaci, 50 kgr. mere şi câte un calendar al Crucii Roşii, iar la Azilul de bătrâni „Regina Elisabeta" a împărţit la 240 persoane: 23 kgr. cafea, 57 jum. kgr. zahăr şi câte un calendar al Crucii Roşii.

Cu aceeaşi activitate de bunătate şi alinare a procedat toate filialele şi subfilialele Crucii Roşii de întreaga ţară, împărţind ajutoare şi daruri în spitale şi familiilor nevoiaşe.

Tuturor persoanelor care au donat precum şi celor care au lucrat cu acea dragoste nepreocupată şi totală care este de un real folos societăţii şi aduce suferinţei omeneşti maximum de alinare, Crucea Roşie le exprimă şi pe această cale cele mai vii mulţumiri.

SE DESMINTE ŞTIREA CUMPĂRĂRII VALORILOR AMERICANE CE SE AFLĂ IN MÂNA ENGLEZILOR

NEW YORK, 12. (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B., transmite:

D. Jones, ministrul de comerţ, desminte svonurile după cari s'ar fi întocmit un proect pentru formarea unei societăţi oficiale, având drept scop să cumpere restul de valori americane ce se mai află în posesia englezilor.

Chiar dacă această desminţire nu se referă la planul unui grup de trusturi de investiţii, i se acordă o deosebită importanţă prin faptul că ea a fost publicată imediat după răspândirea ştirilor cu privire la acest proect. Desminţirea este socotită ca o desaprobare din partea cercurilor oficiale faţă de asemenea intenţii de cumpărare.

ADEVĂRATUL SENS AL SOLIDARITĂŢII CONTINENTALE A AMERICII

Comentarii în jurul declaraţiilor preşedintelui Vargas

RIO DE JANEIRO, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." anunţă:

Ziaristul Azevudo Amaral aminteşte cu prilejul discuţiilor stârnite în Brazilia, în legătură cu discursul preşedintelui Roosevelt, într'un articol de fond din „Journal do Brasil", cuvintele preşedintelui Vargas cu privire la adevăratul sens al solidarităţei continentale a Americei.

D. Vargas, spune d. Amaral, a citat două baze fundamentale ale solidarităţei pan-americane:

1) Dreptul imprescriptibil pentru orice naţiune de a-şi alege regimul politic numai în funcţie de voinţa sa naţională, şi

2) De a ţine, cu orice preţ, America întreagă în afară de orice conflict ne-american.

Preşedintele Vargas a dat deci cuvântul de ordine după care America trebuie să rămână credincioasă pentru a-şi asigura viitorul.

Noi, încheie d. Amaral, vom rămâne în America spre a ne opune tuturor elementelor anti-naţionaliste, cari încearcă să implice şi pe brazilieni în conflagraţia europeană.

Pentru cei cari se adresează serviciului de schimburi internaţionale

COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţă autorităţilor publice, cât şi instituţiunilor tehnice, ştiinţifice şi literare din ţară, ca orice corespondenţă sau orice fel de publicaţii pentru „Serviciul de Schimburi Internaţionale" pendinte de Direcţia Propagandei din Subsecretariatul de Stat la Presei şi Propagandei, să fie trimise pe adresa: B-dul Lascăr Catargi 31, Bucureşti, Tel. 2.87.41.

DELA C. F. R.

Modificări în tariful de călători şi bagaje româno-bulgar

Regia autonomă C. F. R. face cunoscut că în tariful de călători şi bagaje român-bulgar taxele actuale pentru liniile căiei ferate române pentru serviciul navigaţiei fluviale române şi pentru liniile căilor ferate bulgare au fost înlocuite, noulle taxe cuprinzând şi supratexele C. F. R. de 4, 8 şi 12 lei.

In noul tarif se mai prevede că taxele de călătorie între Giurgiu-Rusciuk percepute de navigaţia fluvială română sunt: pentru clasa I şi II de 74 lei iar pentru clasa III-a de 50 lei.

Pe această distanţă, taxa minimală de transport pe N. F. R. pentru bagaje este de 40 lei.

In ambele direcţiuni se mai percepe următoarea taxă accesorie în favoarea N. F. R.-ului: 25 lei pentru fiecare colet iar în direcţia din Bulgaria 16 leva pentru fiecare colet.

Aceste taxe se percep pentru încărcarea şi descărcarea coletelor în porturile Giurgiu şi Rusciuk.

TARIF DIRECT DE MARFURI ROMAN-GERMAN

Direcţiunea generală a căilor ferate a pus în vigoare, cu valabilitate dela 1 Ianuarie 1941, unele modificări în tariful de mărfuri partea II la capitolul „minereuri de mangan".

Un nou cutremur de pământ

In ziua de 9 Ianuarie 1941, la orele 20,15 minute 8 secunde, s'a înregistrat la Observatorul Astronomic din Bucureşti un cutremur de pământ al cărui epicentru se găseşte la aproximativ 650—700 km.

Noui şefi de poliţie

D. Director General al Poliţiei a numit în funcţiunea de şef de poliţie pe d-nii: Ţigara Emanoil la poliţia Fălticeni, Antonovici Ernst la poliţia Dorohoi şi Carpen Dumitru la poliţia Câmpulung-Buc.

A ridicat delegaţia de conducere a poliţiei Suceava dată d-lui Hoiţeanu Nicolae şi a însărcinat cu conducerea acestei poliţii pe d. Antonovici Ernst şef de poliţie dela pol. Dorohoi.

Zilele în cari şoferii urmează să se prezinte în faţa comisiei de examinare

Serviciul Circulaţiei aduce la cunoştinţa celor înscrişi pentru examenul de şofer în condiţiunile Deciziei cu Nr. 20603 din 28 Noembrie 1940, a Ministerului de Interne — că urmează a se prezenta direct în faţa Comisiunei de examinare la orele 8 dim. pe şos. Jianu în faţa garajului Leonida după cum urmează:

Luni 13 Ianuarie a. c. cei al căror nume începe cu litera A şi F.
Marţi 14 Ianuarie a. c. litera B.
Miercuri 15 Ianuarie litera C
Joi 16 Ianuarie litera D.
Vineri 17 Ianuarie litera E. şi G.
Sâmbătă 18 Ianuarie litera H. I. J. şi K.
Luni 20 Ianuarie litera L. şi N.
Marţi 21 Ianuarie litera M.
Miercuri 22 Ianuarie litera O. R şi Z.
Joi 23 Ianuarie litera P.
Sâmbătă 25 Ianuarie litera S. şi Ş.
Luni 27 Ianuarie litera T. şi Ţ.
Marţi 28 Ianuarie litera U. şi V.

Vămuirea mărfurilor din vămi

Comunicat

Ministerul Economiei Naţionale — Direcţiunea Reglementării Importului — aduce la cunoştinţa importatorilor următoarele:

Mărfurile cuprinse în lista A. şi B. a decretului lege No. 3368 din 4 Octombrie 1940, cari au intrat în vamă până la 10 Ianuarie 1941 inclusiv, se pot vămui fără autorizaţie eliberată de Direcţiunea Reglementării Importului, cel mai târziu până la 31 Ianuarie 1941.

Importul mărfurilor din lista B. se va face în contul cotelor viitoare ale importatorilor respectivi.

La vămuirea acestor mărfuri, odată cu declaraţia vamală de import, importatorii sunt obligaţi să complecteze în două exemplare buletinele de import D. C. Unul din aceste buletine, vizat de organele vamale şi comisiunea locală de preţuri va fi păstrat de importator pentru a-i servi drept autorizaţie de import.

Taxa de 3 la sută asupra valorilor mărfurilor importate se va încasa de către oficiul vamal respectiv.

INDICELE PREŢURILOR DE EN-GROS IN OLANDA

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Indicele preţurilor de en gros — baza 100 fiind luată în 1935 — a fost evaluat de Oficiul danez de statistică pentru luna Decembrie 1940 la 191, faţă de 190 în Noembrie şi de 154 în Ianuarie 1940.

Media pentru anul 1940 este de 172 faţă de 138 în 1939.

INSEMNĂRI PLASTICE

DESPRE ARTA AUTOHTONĂ ŞI ARTIŞTII PLASTICI

Specificul autohton, atât de neglijat şi bolnăvit de veneticii privitori la noi [illegible] găseşte în cadrele [illegible] cea mai deplină înţelegere. E firesc şi logic acest lucru, observând caracterul şi profunzimea acestei note valabile, atât de caracteristică poporului nostru. Câtă vreme [illegible] o românului.

Această deosebită particularitate, [illegible] de viaţă spirituală [illegible] a expresie trăită în artă, într'o formă [illegible] trăitoare cu intensitate şi intimă.

Acest specific autohton, a apărut odată cu existenţa românului, cu credinţa lui, cu tradiţia [illegible] îşi poate locul.

Există pretutindeni unde [illegible] viaţa naţională. **A-l nega înseamnă a ne recunoaşte [illegible] de cioban şi păstori.** [illegible] în această particularitate specifică românească, cu accente de profunzimi mari ale cosmosului românesc, care leagă existenţa spirituală a neamului.

Această revoluţie spirituală legionară constructivă în toate domeniile de creaţie românească autohtonă, [illegible] cu deosebită satisfacţie manifestările de acest gen plastic. În acest sens [illegible] nostru cu datini şi colindele [illegible] comori inepuizabile de exprimare artistică. Înţelegerea lui sufletească, afirmată cu atâta sinceritate [illegible] pe lucrurile casnice ce-l înconjoară, ne dovedeşte din plin darul spiritului său artistic. Aci în arta populară, dela lucrăturile ţăranului din Munţii Apusenii şi [illegible]

[illegible]

El nu pricep — sau nu vor — că arta specificul naţional [illegible] voinţei impuse din afară. Specificul naţional se naşte odată cu artistul şi nu se poate învăţa.

Este o parte din eul creatorului ce nu-l trădează în nicio manifestare... Şi cei ce nu au acest cu ne pot [illegible] atât se trebue să ştie acei ce-şi propun a face numai decât artă [illegible].

Dar acest lucru puţini îl ştiu, căci altfel n'am vedea la expoziţii, autohtone dar prin subiect şi anecdotic, fără înoirea şi viziunea organică trăită de artist, ce dă veşnicie în veac românesc.

Nicolae Brana

[illegible]

VAS NORVEGIAN SCUFUNDAT

STOCKHOLM, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Vasul de cabotaj norvegian „Bnig" s'a lovit de o mină în apropiere de Hangesund.

Echipajul a reuşit să se salveze.

IN SPANIA GER NĂPRAZNIC

MADRID, 10 (Rador). — In toată Spania şi în special în Galicia, a început să ningă din nou. In Galicia viscolul este năprasnic.

In provincia Orense, mai multe localităţi au fost atacate de haite de lupi cari au omorît numeroase vite.

La Madrid, circulaţia pe străzi se face cu mare greutate.

DUCELE A VIZITAT RĂNIŢII DE RĂZBOI

ROMA, 10 (Rador). — Ducele, însoţit de secretarul partidului fascist şi de subsecretarul de stat pe lângă preşedinţia consiliului, a vizitat Vineri un spital al Crucii Roşii în care se află răniţi de război.

Glorioşii răniţi şi-au manifestat entuziasmul lor, şi-au manifestat dorinţa de a se înapoia pe câmpul de luptă, alături de camarazii lor.

Ducele s'a interesat de îngrijirea ce se dă răniţilor şi s'a oprit la căpătâiul fiecărui ostaş rostind cuvinte de îmbărbătare şi laudă.

ŞTIRI EXTERNE

CHICAGO 10 (Rador). — După o grevă de o zi în semn de protestare împotriva ameninţării reducerii salariilor, funcţionarii şi lucrătorii municipiului din Chicago au reluat lucrul.

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite:

Pentru prima oară, guvernul danez a numit la Berlin un ataşat militar în persoana colonelului Hartz.

COPENHAGA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

După corespondentul din Berlin al lui „Berlinske Tidende", monumentul danez ridicat în onoarea soldaţilor căzuţi în cursul războiului germano-danez din 1848 şi care a fost transportat la Berlin ca trofeu după victoria din războiul germano-danez din 1864, va fi restituit Danemarcei.

Ordinul de restituire pe care îl va da Fuehrerul va avea o formă oficială.

BERLIN, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Economistul britanic, sir Walter Layton, a ţinut o conferinţă asupra situaţiei economice a Marei Britanii.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" în comentariul său, subliniază afirmaţia făcută de chiar sir Layton, după care Germania este superioară de 4 sau 5 ori în raport cu forţa de rezistenţă a Angliei.

BERNA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Poliţia a arestat 5 manifestanţi, cari în ziua de 25 Septembrie 1940, cu prilejul unei manifestaţii antibritanice, au sfărâmat vitrinele a două magazine englezeşti din Lausanne.

ROMA, 10 (Rador). — Ducele a primit pe locotenentul de vas Nicolo Nicolini care, de curând a strâmtorat şi rupt în două un submarin inamic.

Ducele i-a exprimat aprecierile sale şi l-a însărcinat să aducă laude întregului echipaj.

TRAFICUL FEROVIAR INTRE ISTANBUL ŞI EUROPA A FOST RELUAT

ISTANBUL, 10 (Rador). — Traficul feroviar internaţional din Istanbul spre Europa a fost reluat în cursul zilei de Joi.

Corespondentul Agenţiei DNB precizează că el a fost întrerupt pentru a se face diferite construcţii pe traseul din Tracia.

UN ZIAR ITALIAN DESPRE „ARTA POPULARĂ ROMÂNĂ"

ROMA, 10 (Rador). — Ziarul „Osservatore Romano" publică un articol intitulat: „Arta populară română", iscălit de d. Oberti Pinello. Autorul articolului vorbeşte despre arta casnică românească şi despre ceramica ţărănească, precum şi despre sculptura în lemn şi despre poezia populară: expresiuni imediate şi puternice ale sufletului ţăranului român".

AMERICA INTÂMPINĂ DIFICULTĂŢI IN CE PRIVEŞTE LIVRAREA DE VASE PENTRU ANGLIA

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

"New-York Times" afirmă că trebue să se conteze că se vor ivi dificultăţi în ce priveşte livrarea de vase către Anglia.

Ziarul precizează că englezii au comandat în Statele Unite 60 vase de comerţ, iar guvernul Statelor Unite a comandat 200. Pentru construirea acestor vase în santierele americane şi pentru lansarea celor 260 vase, va fi nevoe de cel puţin doi ani, în cazul când războiul submarin nu va slăbi în intensitate. Anglia va pierde în acest răstimp [illegible] 10 milioane tone.

New York Herald Tribune [illegible] că dificultăţile ce se ivesc [illegible] intensificarea construcţiei de [illegible]. Industria automobilelor din Statele Unite nu va fi în stare să [illegible] faţă decât într'o măsură [illegible] programului de construcţie [illegible].

Anglia nu mai are în America depozite suficiente cumpărăturilor

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Raportul lunar al lui „Federal Reserve Bank" atrage atenţia că nu trebuesc să fie supraestimate sumele engleze cari ar putea sluji la achitarea cumpărăturilor de război din Statele Unite.

In acest raport se arată că Anglia dispunea la începutul războiului de aur, titluri şi alte bunuri, în valoare totală de 7.11 miliarde dolari cari, din punct de vedere teoretic, puteau sluji la plata produselor furnizate de Statele Unite.

Nu se cunoaşte însă suma care a fost cheltuită până acum de Anglia. Cifra este însă în orice caz inexactă, întrucât nu poate fi verificată adevărata avere, în dolari, a Angliei. O parte din valori nu pot fi vândute în împrejurările actuale. Transporturile de aur sunt actualmente prea periculoase, din cauză că vasele riscă să fie torpilate. Câteva valori ar pierde o bună parte din preţul lor dacă ar fi aruncate în mari cantităţi şi de o dată pe piaţă.

Din restul depozitelor, sume considerabile au fost afectate până acum pentru plata cumpărăturilor efectuate, în special de armament american.

S'a refuzat vânzarea unor vase americane Angliei

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Oficiul federal al navigaţiei nu a aprobat transferarea a şase vase comerciale americane, printre cari patru vase ale Societăţii „Black Diamond Steamship Co.", ce urmau să fie vândute Angliei.

ANGLIA CERE SACRIFICII AMERICII PENTRU CA EA INSĂŞI SĂ-ŞI POATĂ MENŢINE DOMINAŢIA ASUPRA LUMII

Comentarii germane în jurul declaraţiilor d-lui Churchill

BERLIN, 10 (Rador). — „Berliner Boersen Zeitung" ironizează, în numărul său de Vineri, dejunul oferit de Societatea americană „Pilgrims Association", din Londra, la hotelul Savoy şi în cursul căruia lordul Halifax, „ambasadorul marilor necesităţi britanice în Statele Unite" şi-a luat rămas bun dela colonia americană din Londra.

Care este semnificaţia — continuă ziarul — şi care este importanţa ce s'a acordat acestui dejun se vede din faptul că conducătorii britanici în frunte cu toţi membrii guvernului britanic erau prezenţi şi că d. Churchill şi-a luat, în persoană sarcina de a rosti o cuvântare, declarând că lordul Halifax ar fi „omul cel mai bun" ce ar fi putut fi ales pentru acest scop.

Numai pentru acest motiv, a spus primul ministru britanic, lordul Halifax a schimbat postul său de ministru al afacerilor străine cu acela de ambasador în Statele Unite. Iată o afirmaţie — continuă „Berliner Boersen Zeitung" — pe care împrejurările cunoscute de toată lumea vin să o acuze fără greş ca fiind o minciună. Intr'adevăr, lordul Halifax a fost socotit ca absolut inutil după atacurile date împotriva sa de partidul laburist şi după criticile violente ce i s'au făcut după spulberarea iluziilor britanice cu privire la Uniunea Sovietelor. Lordul Halifax nu a fost numit ambasador în Statele Unite decât pentru că este excepţional de dotat în ce priveşte făţărnicia şi pentru că este capabil de cele mai sfruntate neadevăruri, în numele creştinismului. Intr'adevăr, nu s'a putut găsi la Londra un „om mai bun" care să-şi asume misiunea de apostol făţarnic.

Este deosebit de interesant de constatat că situaţia care a urcat pe acest om în postul de ambasador la Washington a fost caracterizată prin cuvintele d-lui Churchill: „Sperăm cu toată tăria că lordul Halifax va reuşi în misiunea sa care este de o importanţă capitală; iată de ce această misiune este mai importantă ca oricare din acelea ce au fost încredinţate până acum de monarhia britanică servitorilor ei".

Prin aceste cuvinte — subliniază ziarul — d. Churchill mărturiseşte că Anglia nu s'a găsit niciodată într'o situaţie mai penibilă şi că Marea Britanie nu mai e în stare să întrevadă şanse de succes dacă va fi obligată să continue numai pe propriile ei forţe.

Yankeii, al căror preşedinte este obiectul atâtor cinstiri şi laude, din partea d-lui Churchill, ştiu deci ce rol precumpănitor joacă ei în socotelile beliciştilor plutocrato-britanici.

Anglia, urmează ziarul, speră că acest american îşi va face datoria faţă de „cruciada creştină", aşa cum a afirmat d. Churchill şi cum o înţelege lordul Halifax, pentru „viitorul lumii întregi" şi pentru „realizarea speranţelor unei întregi civilizaţii", probe din care viitor a dat Anglia printr'un război de înfometarea femeilor şi copiilor, prin oprimarea totală a popoarelor fără apărare şi prin dividendele considerabile pe cari le obţin proprietarii industriilor de armament.

In încheere, ziarul sfătueşte pe americani să se gândească bine la suma pe care vor trebui să o plătească precum şi la însuşirile acestui misionar belicist britanic care este însărcinat să scoată maximum din producţia de armament a Statelor Unite; ei îşi vor putea da seama atunci că Anglia le cere sacrificii pentru ca ea însăşi să-şi poată menţine dominaţia asupra lumii.

Anglia nu se luptă pentru apărarea libertăţii

ROMA, 10 (Rador). — „Giornale D'Italia" comentează discursul rostit de d. Churchill la banchetul oferit de colonia americană în onoarea lordului Halifax, şi scoate în evidenţă că primul ministru britanic a mărturisit că în cazul — imposibil după cum afirmă ziarul italian — al unei victorii engleze, viitorul lumii va depinde de relaţiile dintre imperiul britanic şi Statele Unite.

Cu alte cuvinte — subliniază ziarul — aceasta înseamnă că Anglia nu se luptă pentru apărarea libertăţii, ci pentru a impune lumii o extindere a sistemului imperialist anglo-saxon. Or, aceasta constitue un act de trădare faţă de Europa, care ar urma să fie supusă dominaţiei băncilor şi imperialismului.

Ziarul subliniază că Europa nu are nevoe de tutela Statelor Unite. In numele Europei, puterile Axei respectă independenţa Statelor Unite şi a emisferei occidentale. La rândul lor, ele au dreptul să ceară respectarea independenţei Europei. Dar d. Churchill cheamă America [illegible] în Europa.

Nu încape îndoială că statele Americii latine resimt o aceeaşi [illegible] faţă de o eventuală tutelă a anglo-saxonilor. O tutelă anglo-americană asupra Europei ar însemna sfârşitul civilizaţiei continentului nostru, care a cunoscut ceva asemănător între sfârşitul marelui război şi începutul conflictului actual. Şi rezultatele se cunosc.

Germania şi Italia se pregătesc să refacă Europa pe baze noui, după ce aceasta a suferit timp de 20 ani stăpânirea complice a marinei engleze şi a finanţei Statelor Unite.

Dacă Statele Unite, încheie ziarul, şi-ar face mai bine socotelile, ar vedea că ar avea totul de câştigat de pe urma unei înţelegeri cu naţiunile tinere.

TRANSFERAREA CETĂŢENILOR GERMANI DIN REPUBLICELE SOVIETICE LITUANĂ, LETONĂ ŞI ESTONĂ

BERLIN, 10. (Rador). — In cursul săptămânii trecute au avut loc negocieri la Riga şi Kowno, între delegaţiile germane şi sovietice în legătură cu transferarea în Germania a cetăţenilor germani şi a supuşilor făcând parte din grupul etnic german din republicile sovietice, lituană, letonă şi estonă, ca şi cu transferarea în URSS., a cetăţenilor lituani şi a persoanelor făcând parte din grupurile etnice lituan, rus şi bielorus din Germania, şi aceştia din fostele teritorii Memel şi Suwalki.

Aceste negocieri s'au terminat la 10 Ianuarie 1941, prin semnarea acordurilor la Riga şi la Kowno, reglementând toate chestiunile cu privire la transferul populaţiilor.

După aceste acorduri, persoanele care îşi vor fi exprimat dorinţa de a se înapoia în ţara lor vor putea fi transferate în primele 2 luni şi jumătate după semnarea acordurilor şi aceasta pe căile fixate prin suszisele acorduri.

Consulul general Benzler, şeful delegaţiei germane, şi d. Botscikorv, şeful delegaţiei sovietice, au semnat acordul privitor la transferul din Letonia şi Estonia. Consulul general Noelke, şeful delegaţiei germane, şi d. Posdnjakov, au semnat acordul cu privire la transferările din Lituania.

In acelaşi timp un acord a fost semnat la Moscova între Germania şi URSS., cu privire la reglementarea revendicărilor de despăgubire ale repatriaţilor în legătură cu aceste transferuri.

Acest acord a fost semnat, pentru guvernul german, de către d. Schnurre, ministru al Reichului, făcând parte din cadrele ministerului afacerilor străine, şi, pentru URSS, de d. Vyschinski, adjunct al preşedintelui consiliului comisarilor poporului.

Scufundarea unui vapor olandez de comerţ

NEW YORK 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

Vaporul de comerţ olandez „Stanba", aflat în serviciul Angliei, s'a scufundat în apele Oceanului Atlantic.

El avea o deplasare de 5.713 tone şi era încărcat cu oţel.

Dintre membrii echipajului s'au înecat cel puţin 34 de oameni.

Restul echipajului a fost debarcat într'un port din Canada.

VICTORIA PUTERILOR AXEI, VA FI VICTORIA LUMEI MUSULMANE

ROMA, 10 (Rador). — Cu ocazia sărbătoarei Aid el Kebir (sărbătoarea sacrificiului), adică a acelei sărbători care încheie cele cinci ceremonii ale pelerinagiului musulman la Meca a avut loc la Roma, Vineri după amiază o recepţie a musulmanilor hinduşi ce se găsesc la Roma.

La această recepţie au luat parte şi personalităţi italiene, germane şi numeroşi reprezentanţi ai presei.

In cursul recepţiei, profesorul [illegible] din [illegible] Khan a pronunţat un scurt discurs, afirmând între altele că hinduşii ce locuesc în Italia sunt profund indignaţi că fraţii lor hinduşi, [illegible] pe care şi musulmanii din India îi poartă, au fost înşelaţi de propaganda britanică ce a răspândit credinţa că puterile Axei şi [illegible] lor aliată Japonia, ar fi inamicii Islamului şi ai Indiei şi că în urma acestei ordine [illegible] hinduşi au fost transportaţi în Egipt şi în alte părţi, pentru a lupta pentru imperialismul britanic, care el singur este unicul şi adevăratul duşman al Islamului şi al Indiei.

Sabri Ali Sabri, în numele tuturor studenţilor musulmani aflători în Italia, a pronunţat o cuvântare, scoţând în relief că victoria puterilor axei va fi victoria lumei musulmane.

In fine cetăţeanul libian dr. Ushbi Buri a afirmat că musulmanii din Lybia ca şi musulmanii din lumea întreagă, urmăresc cu cea mai mare emoţiune acest război, pentru că este vorba de un război care va elibera lumea întreagă de jugul britanic.

SCOPUL NEGOCIERILOR ECONOMICE UNGARO-TURCE

Declaraţiile şefului delegaţiei turce

BUDAPESTA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

D. Soman, şeful delegaţiei economice turce, care se află actualmente la Budapesta şi cel al secţiei economice din ministerul de afaceri străine al Turciei a făcut Vineri o declaraţie în faţa reprezentanţilor presei ungare.

Scopul negocierilor economice ungaro-turce, a spus d-sa, este de a studia şi de a verifica acordurile economice şi de a le adapta necesităţilor actuale. Felul cum evoluează negocierile permite să se creadă că un acord va fi în curând încheiat, lucru care pare cu atât mai uşor cu cât structura economică a Ungariei şi Turciei se compensează mutual în mod fericit.

„VIAŢA ROMÂNEASCĂ SE DESFĂŞOARĂ IN CEL MAI MARE CALM ŞI LINIŞTE"

Presa italiană despre situaţia din România

ROMA, 10 (Rador). — Ziarul „Il Giornale d'Italia" publică o corespondenţă din Bucureşti semnată de d. Ettore Vanzi, în care se desminte categoric ştirile tendenţioase lansate de posturile de Radio străine, în legătură cu o pretinsă „agravare progresivă" a situaţiei din România.

„Viaţa românească — scrie autorul — se desfăşoară în acest moment în cel mai mare calm şi linişte. Atât la Bucureşti cât şi în provincie [illegible] de [illegible].

Iar ceea ce este de înregistrat în România, este concentrarea tuturor forţelor Ţării pentru construirea noului Stat, pentru care d. General Antonescu şi Mişcarea Legionară luptă de atâtea zeci de zile".

ALARMĂ AERIANĂ IN ELVEŢIA

BERNA, 10 (Rador). — Alarma care a fost dată în Elveţia la orele 13.32 minute, s'a terminat la ora 14.

[illegible]

Din toată lumea

MANCHESTER, LONDRA ŞI LIVERPOOL SUB PLOAIE DE BOMBE GERMANE

Acţiuni germane de recunoaştere până în nordul Scoţiei

BERLIN, 10 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane transmite Vineri următorul comunicat:

In cursul zilei de eri, forţe aeriene germane au acţionat, cu misiuni de recunoaştere până în nordul Scoţiei.

In noaptea de 9 spre 10 Ianuarie, puternice unităţi de avioane de luptă germane au atacat cu succes în Anglia centrală şi meridională, un mare număr de obiective având importanţă militară, în special la Manchester, Londra şi Liverpool.

Inamicul a atacat în special mai multe oraşe din vestul Germaniei. In afară de câteva locuinţe, au suferit şi stricăciuni mănăstirea Bethlehem, de lângă Koeln, şi Casa Tineretul Catolic din Duesseldorf.

Nu au fost atinse obiective militare sau economice interesând apărarea.

Sunt 28 de morţi din populaţia civilă şi câţiva răniţi. Majoritatea victimelor se găseau în afara adăposturilor atunci când s'au produs atacurile aeriene.

Un avion inamic a fost doborît de avioanele de vânătoare de noapte şi un altul de artileria antiaeriană.

Spital german bombardat de aviaţia britanică

BERLIN, 10 (Rador). — In legătură cu atacurile aeriene date de inamic în cursul nopţii de Joi spre Vineri, agenţia DNB mai află următoarele amănunte.

Pagubele pricinuite de englezi sunt neînsemnate dar, încăodată, locuinţe şi alte obiective cu caracter strict civil au fost lovite sau distruse.

Graţie apărării eficace a artileriei antiaeriene, cea mai mare parte din pagube au fost cauzate în comune de mai mică importanţă, situate la periferia districtului industrial din vestul Germaniei, aviatorii englezi neavând posibilitatea de a arunca bombele lor în altă parte.

In apropiere de coastă, a fost bombardat spitalul St. Joseph din Vlissingen, capela spitalului a fost complet distrusă. Alte părţi ale clădirii au suferit mari stricăciuni. Trei surori de caritate au fost omorîte la datorie.

AVIOANE ENGLEZE DOBORITE

BERLIN, 10 (Rador). — Aşa cum s'a anunţat, avioanele de vânătoare germane au reuşit, cu prilejul atacului încercat asupra Franţei de Nord de o formaţiune de avioane de bombardament englez, la începutul după amiezii de Vineri, să doboare un avion Bristol Blenheim şi un avion Spitfire, şi să avarieze cu certitudine un alt Spit Fire atât de grav, încât pierderea sa poate fi considerată ca sigură.

Or, se află că în cursul aceleiaşi acţiuni apărarea antiaeriană germană din jurul portului Calais, a dobândit un alt succes de seamă.

Bateriile antiaeriene instalate în această regiune au reuşit să doboare alte trei avioane de bombardament engleze de tipul Blenheim, ca şi un avion de vânătoare de tipul Hurricane.

Pierderea altor două avioane Hurricane, datorită activităţei bateriilor antiaeriene germane, poate fi considerată ca sigură.

Englezii au pierdut deci în cursul unei singure încercări de atac, opt avioane cu certitudine şi nouă foarte probabil.

Tentativă de atac britanic nereuşită

BERLIN, 10 (Rador). — Agenţia DNB află că în cursul după amiezii de Vineri un mare grup de avioane de bombardament britanice, protejate de o formaţiune de avioane de vânătoare, a încercat să ajungă deasupra continentului, în dreptul portului Calais.

Apărarea antiaeriană germană a împiedicat totuşi această incursiune şi avioanele britanice au fost silite să se înapoieze spre bazele lor, fără a-şi fi aruncat bombele asupra obiectivelor prevăzute.

Avioane de vânătoare germane au decolat imediat şi au doborît un avion de tipul Bristo-Blenheim şi un altul de tipul Spitfire.

Unul din aceste avioane a încercat să se îndepărteze, sburând la o foarte mică înălţime pe deasupra valurilor mării, dar a fost urmărit, atins şi doborît de la coastă foarte mică înălţime, chiar deasupra nivelului mării.

Jumătate din patrimoniul naţional al Slovaciei este în mâinile semiţilor

PRESSBURG, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

După declaraţiile făcute de bună voe de un număr de 52.000 de evrei jumătate din patrimoniul naţional, adică 3.015.000.000 coroane, este în mâinile semiţilor.

Se presupune însă că această cifră trebue considerabil sporită, căci 40.000 de evrei nu au făcut declaraţii.

AMBASADORUL D-LUI ROOSEVELT A AVUT O INTREVEDERE CU D. CHURCHILL

AMSTERDAM, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

D. Hopkins însărcinat special al preşedintelui Roosevelt la Londra, a avut Vineri — după cum anunţă postul de radio britanic — o lungă întrevedere cu d. Churchill.

Apoi, d. Hopkins a fost invitatul primului ministru englez la dejun.

D. Hopkins a declarat reprezentanţilor presei că nu va rămâne în Anglia mai mult de patru săptămâni, dar va sta aci cel puţin două.

UN APEL AL EPISCOPULUI DE PARMA

ROMA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei NDB transmite:

Episcopul de Parma, şeful acţiunei catolice din Italia, a publicat o proclamaţie în care repetă cu ocazia noului an 1941, apelul adresat în momentul intrării Italiei în războiu, tuturor membrilor acţiunei catolice, cerându-le să-şi consacre toate puterile pentru patrie.

Monseniorul invită pe toţi catolicii de a-şi îndeplini cu loialitate îndeplinirile lor, dând dovadă de o profundă voinţă de sacrificiu.

Catolicii italieni, — spune înaltul preot în concluzie — trebuesc a nu înceta să roage pe Dumnezeul Atotputernic să sprijine prosperitatea Italiei viitoare.

SECRETARUL PARTIDULUI FASCIST ALBANEZ PRIMIT DE DUCE

ROMA, 10. — Agenţia „Stefani" anunţă de „undeva din Italia":

Duceie a primit pe consilierul naţional Tefik Mooria, secretarul partidului fascist albanez, căruia i-a dat instrucţiuni cu privire la activitatea partidului în masele albaneze.

INTENSĂ ACTIVITATE DE ARTILERIE, AVIAŢIE ŞI MARINĂ DESFĂŞURATĂ DE FORŢELE ITALIENE

ROMA, 10 (Rador). — Marele cartier general al forţelor armatei italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat, având numărul 217:

Pe frontul grec acţiuni cu caracter local în câteva sectoare ale armatei XI-a.

Pe restul frontului, activitate de artilerie.

Trupe în mers şi camioane au fost bombardate şi atacate cu focuri de mitralieră de către aviaţia noastră. Bateriile antiaeriene cari apărau o importantă bază navală inamică au fost lovite în mod eficace.

Unităţi navale italiene au bombardat cu succes diferite poziţii de pe coastă ale inamicului.

Escadrile de bombardament au atacat în Mediterana occidentală o mare formaţie navală. Cu toată reacţia puternică a artileriei antiaeriene, un vas de luptă a fost lovit.

Un avion de vânătoare inamic a fost doborît. Două din avioanele noastre nu s'au înapoiat la bazele lor.

Formaţiile noastre aeriene au supus la o acţiune foarte eficace de bombardament şi mitraliere baza aeronavală din Malta. Cinci avioane pe pământ, două vase şi o baterie antiaeriană au fost atinse. Unul din avioanele noastre de vânătoare a fost doborît.

IN CIRENAICA

Două avioane inamice, cari încercau o incursiune pe teritoriul nostru, au fost doborîte.

In Cirenaica, trageri de artilerie în zona Tobruk, în cursul cărora au fost distruse autovehicule inamice.

Avioane italiene au bombardat Sollum.

Una din formaţiile noastre de avioane de atac şi vânătoare a reperat şi lovit o formaţie de 100 autovehicule ce se îndreptau spre Acroma, la sudvest de Tobruk.

In Africa Orientală, tabere şi autoblindate au fost atacate cu focuri de mitralieră de avioane italiene în zona Cassala şi în apropiere de Sclaseli.

Incursiuni ale autovehiculelor inamice au fost respinse la nordest de Cassala, inamicul suferind pierderi.

Un avion inamic a aruncat bombe mici incendiare asupra Mesinei, provocând numai începuturi de incendii, cari au putut fi stinse în cel mai scurt timp. Nu a fost atinsă nici o persoană.

CARGOBOT GREC SCUFUNDAT

Unul din submarinele noastre, comandat de căpitanul de corvetă Manlio Petroni, a torpilat şi scufundat în oceanul Atlantic cargobotul elen „Anastasia", de 3.883 tone.

Un alt submarin acţionând în Atlantic sub comanda căpitanului de corvetă Salvatore Todaro, a scufundat, după o luptă crâncenă pachebotul înarmat britanic „Shakespeare", de 7.000 tone.

Un submarin, sub comanda căpitanului de corvetă Paolo Vagliasindi a torpilat în Mediterana două pacheboturi al căror tonaj nu s'a putut preciza şi cari navigau într'un convoi puternic escortat.

Două submarine inamice au fost scufundate de torpiloarele noastre. Unul din acestea este submarinul francez „Narval", aparţinând forţelor în serviciul Angliei.

Submarinul „Regulus", a cărui pierdere a fost anunţată de Amiralitatea britanică, este unul din submarinele indicate drept scufundate în unul din buletinele precedente.

PIERDERILE ITALIENE PE FRONTUL GRECO-ALBANEZ

ROMA, 10 (Rador). — Marele Cartier General al forţelor armate italiene, publică „de undeva din Italia" numele ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor italieni şi albanezi, căzuţi pe frontul greco-albanez în cursul lunei Decembrie 1940.

Morţii sunt în număr de 1.301 dintre cari 97 ofiţeri, 65 subofiţeri şi 19 albanezi.

Răniţii sunt în număr de 4.595, dintre cari 10 albanezi.

Dispăruţii sunt în număr de 3.058, dintre cari 58 albanezi.

Printre ofiţerii italieni căzuţi se numără: un colonel, doi locotenenţi-coloneli şi trei maiori.

UN INDICE AL VALORII MARINEI ITALIENE

BERLIN, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Ziarele germane de Vineri după amiază scot în evidenţă lupta victorioasă pe care a purtat-o un submarin italian contra unor unităţi inamice şi torpilarea unui crucişetor englez şi a unui alt vas.

Acest eveniment este socotit drept un indice al valorii marinei italiene ce se impune admiraţiei lumii.

*

ROMA, 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" transmite de pe frontul greco-albanez următoarele:

Prizonierii capturaţi în cursul acţiunilor cu caracter local şi de cari sunt plini lagărele, cu toată noaua stare în care se găsesc nu uită a recunoaşte superba valoare a soldatului italian.

Un sergent, pentru a dovedi că aceste afirmaţiuni nu sunt dictate de împrejurări, a arătat soldaţilor italieni ce îl escortau împreună cu alţi prizonieri, către interiorul ţărei, o carte de identitate a unui locotenent italian, spunând că a luat-o dela ofiţerul care căzuse pe front, după ce întârziase, cu numai forţele plutonului său, reuşita atacului unor diviziuni greceşti cari au cucerit poziţia cu preţul unor enorme sacrificii.

Soldaţii greci au voie fiecare să păstreze câte ceva ca amintire dela eroul italian.

Salonicul şi Korcia bombardate

BELGRAD 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Ştiri sosite dela frontiera greacă arată că bombardările aeriene efectuate zilele trecute de italieni la Salonic şi Korcia au fost deosebit de eficace.

La Korcia bombele au făcut numeroase victime printre trupele elene iar la Salonic au fost distruse mai multe fabrici.

Se anunţă, pe de altă parte că comandamentul elen a chemat sub arme clasele mai vechi de rezervişti, distribuindu-le apărării antiaeriene.

Vas britanic port-avion bombardat

ROMA, 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" transmite de la o bază aeriană italiană:

Vineri între ora 12,30 şi 13,30, un avion torpilor italian a luat contact în Canalul Siciliei cu o formaţie navală inamică.

Cu toată violenta reacţiune antiaeriană şi a atacului avioanelor cari îşi luaseră sborul de pe vasul portavion ce făcea parte din escadra inamică, echipajul italian a reuşit să se aşeze în poziţie favorabilă şi să arunce o torpilă împotriva vasului portavion, care a fost lovit în plin. O coloană groasă de fum şi aburi a dovedit succesul acţiunii.

Un sbor de recunoaştere, efectuat ceva mai târziu, a permis să se constate că vasul portavion fusese grav avariat. O coloană de fum continua să se înalţe din vas, care înainta încet, fiind părăsit de celelalte unităţi ale escadrei.

La defăimările propagandei britanice Italia răspunde cu un reinoit spirit combativ

ROMA, 10 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei „Stefani" scrie:

Defăimărilor propagandei britanice naţiunea italiană răspunde cu un reinoit spirit combativ şi cu o fermă acţiune pe toate teatrele de luptă.

In Albania, grecii au avut până în prezent avantagiul unei puternice superiorităţi numerice şi acel al mijloacelor, — fapt care confirmă că guvernul Metaxas studiase de multă vreme şi efectuase pregătiri de ofensivă dealungul frontierei albaneze.

Proporţia forţelor la începutul operaţiilor din Epir a fost de 1 italian contra a 3 greci dar, în anumite zone, disproporţia era şi mai simţitoare: într'adevăr, în sectorul în care colonelul Zacco a căzut în mod eroic în fruntea regimentului 84 infanterie, proporţia mijlocie a fost de 1 soldat italian faţă de 10 soldaţi greci.

Totuşi cu această mare superioritate numerică, masele greceşti nu au reuşit să străpungă liniile italiene.

In Marmarica, Anglia a adunat forţe importante, totalizând peste 250.000 de oameni, 800 de care înarmate şi 1000 de avioane.

Eroica apărare de la Bardia a impus acestor forţe o oprire de aproape o lună.

Rezistenţa va continua fără nici o şovăire şi foarte înverşunată, în alte locuri.

Intre timp, marina şi aviaţia italiană nu dau nici un pic de răgaz forţelor inamice. Un vas de luptă britanic a fost atins şi 3 submarine engleze au fost scufundate.

Toate acestea arată puterea şi spiritul combativ al forţelor italiene, care sunt astăzi hotărâte mai mult ca niciodată să ducă fără şovăire războiul, până la victoria finală.

„SINGURĂ, ARMATA ENGLEZĂ NU VA PUTEA CÂŞTIGA RĂZBOIUL"

Un articol al generalului englez Fuller despre supremaţia germană

BERLIN, 10 (Rador). — Agenţia D. N. B., transmite:

Se pare să situaţia, în ce priveşte produsele alimentare, este mai bună în Germania decât la noi, — scrie publicistul militar englez generalul Fuller într'un articol apărut recent în „Sunday Pictorial" şi publicat Vineri de către presa germană.

Generalul Fuller scrie textual cu privire la situaţia economică a puterilor Axei:

„Nu cred ca punctul slab al armamentului inamicilor noştri să fie de ordin economic. Mi se pare, în orice caz, că situaţia lor în domeniul alimentar este mai bună ca a noastră. Le lipseşte fără îndoială unele materii prime. Dar ei posedă actualmente un spaţiu întins de unde pot obţine ce au nevoe, astfel că nu vor exista lipsuri în acest domeniu în viitor.

Intre timp, continuă general Fuller, atacul economic german contra insulelor britanice va fi continuat cu toată energia. Germania reuşeşte să sporească cu 400 până la 500 milioane lire sterline pe an costul produselor alimentare pe care le importăm. Fără ca să fi omorît un singur om, pierderile noastre financiare se vor ridica la 100 milioane lire sterline. Dacă Germania reuşeşte să menţină o asemenea cifră, atunci se va epuiza complet forţa noastră financiară.

Fiecare vas scufundat şi fiecare alarmă aeriană care produce o întrerupere a lucrului constitue, într'adevăr, un fel de inflaţie, care sporeşte preţurile şi care nu este numai o simplă pierdere materială sau o simplă pierdere de timp".

Generalul Fuller se ocupă apoi de problemele strategiei britanice „Ceeace ne lipsea şi ceeace ne mai lipseşte încă, spune el între altele, este o minte strategică care să privească războiul în ansamblul lui. Noi suntem în primul rând o putere navală. Am crezut să blocada, va aduce în mod inevitabil ruina Germaniei. Am crezut de asemenea că timpul va acţiona în favoarea noastră.

Or, care a fost rezultatul? Ruina nu a Germaniei, ci a Franţei. Azi, cel puţin unii dintre noi, comit aceeaşi greşală închipuindu-şi că n'au nimic altceva de făcut decât să construiască avioane până ce vom ajunge la o superioritate de producţie pentru a elimina apoi Germania de pe harta geografică.

Va fi însă posibil, chiar cu sprijinul cel mai eficace din partea Statelor Unite, să mai ajungem la o superioritate de producţie dat fiind că Germania controlează astăzi trei sferturi din toate uzinele Europei? Sper aceasta, dar nu văd cum s'ar putea ajunge la ea.

Pe lângă acestea nu trebue să se uite că, oricare ar fi superioritatea producţiei noastre, Germania dispune de o situaţie strategică mai favorabilă ca a noastră din punctul de vedere al războiului aerian. Chiar şi numai acest fapt ar trebui să ne facă să nu ne grăbim de a avea prea mare încredere în aviaţia noastră. Este evident că singură armata noastră nu va putea câştiga războiul.

Generalul Fuller termină cerând Angliei să ia măsuri hotărîte şi energice.

Amiralul Dönitz întâmpinând echipagiile unor submarine germane [illegible] dintr'o lungă cursă, le acordă — în numele Fuehrerului — Crucea de Fier

CELE DOUĂ PUTERI ALE AXEI LUPTĂ INTR'UN STRÂNS ACORD PE UN FRONT UNIC

LYON, 10 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

„Din comentariile germane şi italiene autorizate rezultă că cele două puteri ale Axei luptă într'un strâns acord pe un front unic, care este frontul antibritanic", — scrie „Le Temps".

A învinge Anglia la ea acasă şi a-i disloca imperiul, continuă ziarul, sunt două operaţiuni strâns legate între ele.

Teza care se pune este că, în vederea ţelurilor propriei sale politici Germania este tot atât de interesată ca şi Italia de a lipsi Anglia de bazele pe care aceasta şi le-a putut asigura în Grecia, de a ruina poziţia sa preponderantă din Mediterana orientală şi de a-i lua punctele sale de sprijin din Egipt şi din orientul apropiat.

Unii cred a putea deduce din aceasta că cele două puteri ale Axei sunt hotărîte să dea lovituri decisive în zona insulelor britanice şi în zona Mediteranei orientale.

Ceeace este însă mai aproape de realitate este că evenimentele militare din Sud-Estul Europei şi Nord-Vestul Africei, au determinat, la fel ca şi mişcarea de peste Atlantic în favoarea ajutorării Angliei, consolidarea Axei şi strângerea înţelegerei italo-germană.

DISCURSUL D-LUI FILOFF AŞTEPTAT CU VIU INTERES IN BULGARIA

SOFIA, 10 (tp). — După cum s'a mai anunţat, d. Filoff, preşedintele consiliului de miniştri al Bulgariei, precum şi alţi 4 miniştri vor ţine Duminică discursuri în diferite adunări publice. Se aşteaptă [illegible] deosebit interes, discursul d-lui Filoff care va lua atitudine [illegible] chestiunile actuale politice interne şi externe.

Starea sănătăţii d-lui Filoff, care în legătură cu vizita d-sale la diferiţi specialişti din Viena [illegible]

„INAINTE DE FURTUNĂ"

Declaraţiile d-lui dr. Goebbels, făcute la clubul ziariştilor străini

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

BERLIN, 10. — Eri d. dr. Goebbels a inaugurat noulle saloane ale clubului ziariştilor străini din Berlin. Cu această ocazie d-sa a relevat în faţa numeroşilor ziarişti străini prezenţi că liniştea ce domneşte este numai liniştea, aparentă, dinainte de furtună. Experienţa din iarna trecută a demonstrat cât de bine înţelege Germania să folosească liniştea dintre bătălii pentru a pregăti amănunţit operaţiile militare viitoare. Mecanismul de precizie al organizaţiei militare germane este cunoscut.

In continuare, d. dr. Goebbels a adresat corespondenţilor presei străine un apel de a-şi da silinţa să cunoască bine Germania. Raporturile de încredere reciprocă între ziariştii străini şi forurile germane nu pot fi decât în folosul ambelor ţări.

RELAŢIILE ANGLO-RUSE

BERLIN, 10. (tp.) — Dintr'un articol al corespondentului din Londra al ziarului „Baseler Nachrichten", reese, că ultima întrevedere dintre ministrul de externe englez d. Eden şi ambasadorul Sovietelor la Londra d. Maisky nu a contribuit cu nimic la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ambele ţări.

Corespondentul londonez al ziarului „Baseler Nachrichten" scrie, că cu toate că întrevedrea a fost amicală, totuşi chestiunea actuală a eliberării vaselor baltice, care este punctul principal al tratativelor, nu a putut fi rezolvată, deoarece Anglia necesită toate navurile disponibile şi nu poate renunţa pur şi simplu la acest tonaj.

Afară de aceasta o eliberare a vaselor baltice ar însemna ca Anglia ar recunoaşte încorporarea statelor baltice în Uniunea Sovietică. Anglia însă ar fi dispusă numai la o temporară recunoaştere de facto. In sensul britanic „temporar" înseamnă că chestiunea recunoaşterei definitive va putea fi discutată abia după terminarea războiului. Rusia însă cere o recunoaştere completă de jure, ceeace denotă, că Moscova vede situaţia actuală a problemei baltice, adică încorporarea acestor state ca definitiv rezolvată.

In sfârşit, nici proectul britanic contra participării sovietelor la conferinţa Dunărei maritime, care după cum se ştie a fost respins de Moscova, nu a contribuit la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ambele ţări.

Deasemenea, încercările de a încheia un tratat economic ruso-englez nu au dat până în prezent nici un rezultat afirmativ, Anglia punând condiţiuni pe cari Uniunea Sovietică le respinge.

BALON CAPTIV BRITANIC PESCUIT IN ATLANTIC

MADRID, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Vasele de pescuit spaniole „Aloion" şi „Alque", au găsit în largul capului Prior, la 6 mile de Corugna, un balon captiv din acelea care asigură apărarea Londrei.

ULTIMA ORA

„AZI ROMÂNIA ESTE O ȚARĂ NAȚIONAL-LEGIONARĂ AVÂND O STRUCTURĂ, O ORGANIZARE ȘI O TENDINȚĂ PROFUND LEGATĂ DE REVOLUȚIA NAȚIONAL-SOCIALISTĂ GERMANĂ“

Cuvântarea d-lui General Ion Antonescu și răspunsul d-lui Fabricius la dejunul oferit în onoarea d-nei și d-lui ministru al Germaniei

D-na și d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președinte al Consiliului de Miniștri, au oferit ieri, 10 Ianuarie 1941, în saloanele Ministerului Afacerilor Străine, un dejun în onoarea d-nei și d-lui Ministru Fabricius, care ne părăsește țara, fiind chemat la Berlin spre a i se încredința o altă misiune.

La dejun au participat:

D. Horia Sima, Vice Președinte al Consiliului de Miniștri și Comandant al Mișcării Legionare cu D-na; d. A. Mocsonyi, Mare Maestru de Vânătoare; E. S. d. Ghigi, Ministrul Italiei; E. S. d. Rojas y Moreno, Ministrul Spaniei; E. S. d. Tsutsui, Ministrul Japoniei, cu d-na; d. general Hansen; E. S. d. Ministru Neubacher; d. general Speidel; d. prof. M. Antonescu, Ministru de Justiție; d. G. Crețianu, Ministru de Finanțe, cu D-na; d. general Dobre, Ministru Subsecretar de Stat; d. V. Dimitriuc, Ministru Subsecretar de Stat; d. Al. Constant, Ministru Subsecretar de Stat; d. prof. N. Petrașcu, Secretar General al Mișcării Legionare;

D. Fabricius rostindu-și cuvântarea

d. General Ioanițiu, Șeful Marelui Stat Major al Armatei, cu D-na; d. Colonel Gerstenberg; d. Colonel Spalke; d. Stelzer, cu D-na; d. Windecker, cu D-na; d-ra Fabricius; d. Lt. Colonel Braun, cu D-na; d. von Rohrscheidt; d. Hoffmann; d. Hardenberg, cu D-na; d. dr. Kräutle, cu D-na; d. dr. Klugkist, cu D-na; d. von Ritgen, cu D-na; d. Dittler; d. von Mirbach, cu D-na; d. Arh. Naumann; d. Rasmuss; d. Feist; d. Voss, cu D-na; d. Schickert; d. Schober, cu D-na; d. Nenzel, cu D-na; d. Kraft cu D-na; d. Linscheid, cu D-na; d. Lt. Schlecht; d. Matthiae; d. I. G. Vântu, Primar General al Capitalei, cu D-na; d. Ministru Al. Cretzianu, Secretar General al Ministerului Afacerilor Străine; d. O. Vlădescu, Secretar General la Președinția Consiliului de Miniștri; d. General Steflea, cu D-na; d. Al. Telemaque, Ministru Plenipotențiar; d. D. Iurascu, Ministru Plenipotențiar; d. Colonel Elefterescu, Director de Cabinet al d-lui General Ion Antonescu; d. Elefterescu G. Consilier de Ambasadă; d. N. Dimitrescu, Consilier de Legațiune și d. M. Stănescu, Directorul Protocolului.

Discursul d-lui General Ion Antonescu

Cu prilejul dejunului, Domnul Conducător al Statului, a rostit următorul discurs:

EXCELENȚA,

Aparțineți unei diplomații, care și-a făcut din înfăptuiri singura elocință;

iar eu, aparțin unei cariere care și-a făcut din exemplul tăcerii o statornică tradiție.

Deaceea Vă rog să nu așteptați dela mine — în această ocazie — să măsor opera Dv. în România și regretul nostru adânc în momentul despărțirii, prin prea lungi cuvinte.

DOMNULE MINISTRU,

Prezența Dv. la București și misiunea Dv. în România reprezintă epoca cea mai fertilă a raporturilor dintre Marele Reich și România.

Este o mare deosebire între România pe care ați găsit-o și acela pe care o părăsiți.

Azi România este o țară Național-Legionară, având o structură, o organizare și o tendință, profund legată de revoluția Național-Socialistă germană; ea pune un reazem sincer și profund pe rolul Marei Germanii în Europa de mâine și în reconstrucția Sud-Estului și are o nețărmurită încredere în opera de dreptate și în viziunea de geniu înțelegătoare a Marelui Führer.

Azi, România este legată prin pactul de la Berlin de Germania și-și întemeiază liniștea, securitatea și independența politică, în afară de propria ei forță, și pe această ordine nouă.

Iar acordul economic recent încheiat cu Guvernul Reich-ului deschide o adevărată epocă în istoria raporturilor germano-române și în propășirea noastră viitoare.

Rolul Dv. în România, Domnule Ministru, se măsoară cu însemnătatea istorică a acestor realizări.

Și cred că nu poate fi satisfacție mai mare pentru Dv., pentru succesul carierii Dv. șipentru propria Dv. conștiință decât să priviți în urmă pentru a vedea ce era Germania pentru România atunci când ați venit într'însa și ce reprezintă azi când o părăsiți.

Satisfacția Dv. poate fi cu atât mai mare cu cât servind Țara Dv. ați servit și România, printr'o contribuție de care istoria se va ocupa, cu siguranță, atunci când va judeca adânc și complet popasul marilor prefaceri interne și internaționale ale României zilelor noastre, în care ați fost prezent.

Personal, nu voi uita niciodată, cum nu voi uita aleasa și devotata Dv. colaborare din Septembrie și până azi ardoarea și atenția pe care ați pus-o atât cu prilejul vizitei la Berlin și al încheerei acordurilor cât și în toată desfășurarea armonioasă între regimul național-legionar și Guvernul Reichului.

Pentru toate acestea Vă exprim în numele Guvernului și al meu personal, cele mai calde și mai recunoscătoare mulțumiri.

EXCELENȚA,

Despărțirile scutură totdeauna sufletele de melancolie.

Oricât sunt de convins că veți duce în misiunile Dv. viitoare acelaș atașament și aceiași credință pe care ați avut-o pentru România, rămânând astfel totdeauna legat de noi—nu mă pot împiedica să regret că părăsiți țara noastră și să asociez în regretul pentru Dv. personal și tristețea că ne părăsește fermecătoarea Dv. soție, a cărei nobilă simplicitate și curtenitoare distincție au fost totdeauna pildă și ne vor rămâne o duioasă amintire.

Convinși că eminentul Dv. succesor va face să se înalțe și să prospereze mereu raporturile noastre cu Marea Germanie pe care le-ați slujit atât de mult.

Ich erhäbe mein Glass auf das Wohl des Reichskanzlers, des Grossen Führers des Deutschen Reiches, auf das Wohl Eurer Excellenz und der so Liebenswürdigen Frau Fabricius sowie für das Gedeien und die Grösse Deutschlands.

Răspunsul d-lui ministru Fabricius

Domnule Conducător al Statului,

Vă mulțumesc din suflet pentru cuvintele recunoscătoare pe care mi le-ați adresat. Că aceste vorbe pornesc din sufletul Dvs., o simt, pentrucă vă cunosc că corespund convingerii Dvs., aceasta mi-o asigură observația Dvs. că în calitate de Soldat nu sunteți omul care să spună multe vorbe.

Dar în ceeace privește meritele mele la reconstruirea legăturilor germano-române și adâncirea lor, trebue să fac două mențiuni:

1). Este mâna Fuehrer-ului Adolf Hitler care a cârmuit plină de înțelepciune această operă; cu politica sa vizionară, prin recunoașterea clară a valorii Personalității care hotărăște astăzi soarta României a luat atitudine pozitivă față de România.

2). Dvs. Domnule Conducător al Statului și oamenii strâns legați de Dvs. mânați de idealurile înalte ale mișcării legionare mi-au dat posibilitatea ca din simple legături economice dintre România și Germania să fac o comunitate de interese, între popoarele noastre, care va fi de mare importanță în noua organizare a spațiului european.

N'am să uit niciodată ce le-a răspuns Führerul legionarilor Dvs. care la vizita lor în Berlin i-au transmis prin ministrul Iasinski mesagiul lor: „Eu cred că România a trecut peste cel mai greu moment al ei și că de azi înainte se găsește în progres; și aceasta este cea mai intimă convingere a mea”.

Alături de aceasta stă, ceeace ați adus Dvs. personal, Domnule General, ca rezultat al întrevederilor din Berlin: încrederea dela om la om. Și eu nu pot decât să vă felicit pentru aceasta; pentrucă sub aceste auspicii, Domnule Conducător al Statului, veți ridica din nou țara Dvs. pe care o iubiți mai presus de toate și cu mișcarea legionară în sensul gândului Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu veți duce la izbândă concepția nouă de Român.

Munca mea în România a fost condusă tot timpul de gândul că ar putea să fie legate interesele patriei mele, pe care o reprezentam, cu acelea ale României. Astfel am învățat să iubesc țara și poporul Dvs. și am intervenit pentru aceasta, și cred că a fost cea mai frumoasă zi a vieții mele, când după loviturile grele care au venit asupra României, Dvs. Domnule Conducător al Statului, ați semnat la Berlin protocolul la pactul celor trei puteri și ați intrat prin aceasta în cercul acelor state care sunt hotărîte să formeze alături de Axă o Europă mai bună.

Pentru tot ajutorul în munca mea, pentru toată bunăvoința pe care am întâmpinat-o la autoritățile Dvs, la legionari, aș vrea să vă exprim aci mulțumirile mele călduroase și aș vrea să vă rog să primiți cu aceiași amabilitate pe succesorul meu D. von Killingen. De asemenea, trebue să vă exprim mulțumirile mele și în numele soției mele pentru nenumăratele dovezi de prietenie din partea Dvs. și a Doamnei Antonescu, pe care niciodată nu le vom uita. Plecăm din această țară având conștiința împăcată că ne-am făcut datoria nu numai față de Germania ci și față de România și ducem cu noi de aici credința într'un viitor mai bun pentru această țară.

Ridic paharul pentru binele Majestății Sale Regele Mihai I, Reginei-Mama, Elena, pentru binele Dvs. Domnule Conducător al Statului și a stimatei și amabilei Dvs. soții, Doamna Antonescu și pentru viitorul României național-legionare.

VIZITA DE RĂMAS BUN A D-LUI VON KILLINGER LA D. SAMO MACH

BRATISLAVA, 10. (sp.). — Ministrul plenipotențiar german dela Bratislava, d. von Killinger, a făcut d-lui Sano Mach ministrul de interne slovac și vicepreședintele consiliului de miniștri o vizită de rămas bun. Ministrul plenipotențiar german pleacă Vineri în Germania.

LA VICHY NU MAI AU VOE SĂ DOMICILIEZE DECÂT AUTORITĂȚILE

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenției „Tass” transmite:

Corespondentul din Vichy al agenției „United Press” anunță că d. Peyrouton, ministrul de interne, a interzis șederea la Vichy a tuturor francezilor și străinilor cari nu exercită funcțiuni oficiale.

Acest ordin va aduce cu sine, probabil, plecarea din Vichy a cel puțin 35.000 persoane.

ANGLIA A TRIMIS LA SINGAPORE 200 AVIOANE MILITARE AMERICANE

NEW YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenției Tass transmite:

Se anunță în cercurile diplomatice din Washington că Anglia a trimes la Singapore aproximativ 200 avioane de vânătoare americane, tip Brewster, de cel mai recent model, înarmate cu câte patru mitraliere și având o viteză până la 560 km. pe oră.

IN JUGOSLAVIA AU FOST SUPRIMATE 50 DE TRENURI

BELGRAD, 10 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani” transmite:

Din cauza lipsei de cărbuni, au fost suprimate în Iugoslavia 50 de trenuri.

A FOST INCHEIAT UN MARE ACORD ECONOMIC GERMANO-RUS

Importanța lui pentru pacificarea și redresarea economică a Europei

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 10. — Tratativele economice germano-ruse duse dela sfârșitul lunii Octombrie anul trecut la Moscova, urmărind un schimb economic simplificat între cele două țări, au fost terminate azi după amiază, prin semnarea unui mare acord economic. Din partea Germaniei a semnat ministrul plenipotențiar d. dr. Schnurre, iar din partea Uniunii Sovietice comisarul poporului pentru comerțul străin d. Mikoyan. Acordul economic se bazează pe cel încheiat la 11 Februarie 1940, depășind cu mult volumul de schimb al primului an contractual. In urma nouei reglementări, schimbul de mărfuri germano-ruse care se desfășoară pe baza naturală a schimbului de materii prime ale Rusiei pentru produsele industriei germane, află acum o lărgire și o intensificare extraordinară. Peste marele său efect economic, noul acord germano-rus mai este și de o mare importanță politică pentru faptul că volumul schimburilor economice între cele două state, extrem de mare deja și până acum, a putut fi sporit și mai mult în urma tratativelor duse. Reese de aici că colaborarea germano-rusă corespunde pe deantregul trebuințelor naturale ale celor două țări. Legătura intimă a celor două mari piețî pe care o constitue Rusia în materii prime și Germania cu industria sa desvoltată, este după cum se subliniază la Berlin, în acelaș timp un aport la pacificarea și la redresarea economică a Europei. Trebue subliniat în deosebi că realizarea posibilităților de compensație în sistemul economic germano-rus, așa cum își găsesc expresia în noua convenție, înseamnă totodată și o întărire a potențialului de războiu al Germaniei, a cărui importanță practică se desprinde dela sine, având în vedere blocada ce se încearcă de către Anglia împotriva Germaniei.

Și unul de frontieră

BERLIN, 10 (Rador). — Un acord a fost încheiat la Moscova la 10 Ianuarie 1941 între Germania și URSS în legătură cu frontiera germano-sovietică, plecând de la râul Igorka și până la Marea Baltică.

Acordul preciează că frontiera dintre Germania și URSS pentru sectorul de mai sus va merge pe linia fostei frontiere reale dintre Lituania și Polonia și, mai departe, pe linia fostei frontiere dintre Germania și Lituania, așa cum a fost fixată prin acordurile semnate și încheiate între Germania și Lituania la 29 Ianuarie 1928 și la [illegible] Martie 1939.

PREȘEDINTELE STATELOR UNITE A CERUT PUTERI DEPLINE PRIN LEGEA CU PRIVIRE LA AJUTORUL PE CARE VREA SĂ-L DEA ANGLIEI

Camera și Senatul american au început discutarea legii

NEW YORK 10 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Legea cu privire la ajutorul pe care președintele Roosevelt vrea să-l dea Marei Britanii a fost supusă Vineri Congresului.

Legea prevede să se acorde depline puteri președintelui Statelor Unite, în primul rând, spre a ordona fabricarea de material de război pentru țările și guvernele pentru cari președintele crede că acest ajutor este deosebit de important în ceea ce privește apărarea Statelor Unite; în al doilea rând, spre a vinde [illegible] ar vrea orice material de război, de a ceda acest material, de a-l schimba cu altul, de a-l închiria, sau de a-l împrumuta; în al treilea rând spre a încerca, adică de a-l supune la probe pentru un anumit guvern, de a-l repara sau de a-l pune în stare de utilizare; în al patrulea rând, spre a da unui importă cărui guvern informațiuni cu privire la armamente, în legătură cu care sunt interesate guvernele respective; și, în al cincilea rând spre a permite exportul oricărui material de război având ca destinație, nu importă ce guvern.

Proectul de lege interzice între altele oricărui guvern străin să dea în mâinile unui alt guvern, oricare ar fi el, material de război și informațiile date de Statele Unite, fără consimțământul președintelui.

Proectul mai prevede că guvernul Statelor Unite va fi autorizat să cumpere material de război din republicile americane, din Canada sau din alte țări, dacă acest material este important pentru apărarea Statelor Unite și dacă el nu se găsește în această țară.

Discuția asupra acestui proect de lege va avea loc în acelaș timp în Camera reprezentanților și în Senat.

Declarațiile d-lui Roosevelt

WASHINGTON 10 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Președintele Roosevelt a declarat, în cadrul unei conferințe de presă, că, în interesul păstrării stokurilor de materiale importante pentru înarmarea americană, d-sa va introduce, cu caracter obligatoriu, cu începere de la 3 Februarie, permisele de export pentru aramă, alamă, bronz, nichel, zinc și potasiu.

In ce privește proectul de lege care va fi supus Vineri Congresului federal și care tinde a da d-lui Roosevelt depline puteri și creditele cele mai mari în vederea ajutorărei Angliei prin furnizarea de material de război, președintele Roosevelt a declarat că nu are câtuși de puțin intenția să se servească de toate deplinele puteri cari figurează în proect. El a adăugat însă că are nevoe de această autorizare spre a putea lua la caz de trebuință, decizii imediate.

El a mai spus că, natural, nu vor putea fi executate imediat toate comenzile și că, în cel mai bun caz, livrări parțiale ar urma să înceapă cel mai devreme din luna Iulie.

Președintele Roosevelt a mai adăogat că proectul de ajutorare a Marei Britanii se referă într'o proporție de 99% la comenzi viitoare, adică la material de război ce urmează a fi comandat și fabricat.

Intrebat asupra chestiunei garanțiilor de dat în schimbul acestui împrumut de material de război și asupra contabilității ce-i va permite controlul, d. Roosevelt a dat mai degrabă răspunsuri vagi.

El a afirmat din nou că cedarea de distrugătoare nu a fost proectată.

RETRAGEREA FLOTEI BRITANICE DIN PACIFIC

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

BERLIN, 10. — După cum se relevă în cercurile competente din Berlin, amiralitatea engleză și-a retras flota comercială care deservea liniile Oceanului Pacific, urmând ca aceste linii să fie folosite de flota comercială a Statelor Unite. Cauza acestei măsuri nu poate fi atribuită decât pierderilor considerabile pe care le-a suferit flota sa comercială.

D. Otto Abetz, ambasadorul Reichului în Franța, a sosit la Vichy, unde a avut o întrevedere cu Mareșalul Petain. D-sa părăsește hotelul Majestic, pentru a merge la Pavilionul Sévigne, unde va fi primit de Mareșalul Petain

NOUL PREȘEDINTE AL CAMEREI LORZILOR

STOCKHOLM, 10 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Agenția Reuter anunță că lordul Lloyd a fost numit președinte al Camerei Lorzilor, ca succesor al lordului Halifax.

IMPRIMERIILE „CUVANTUL” S. A. R., București, Str. Sărindar 5-7-9